

HENRICI MIDDELDORFF

HAMBVRGENSIS

COMMENTATIO

DE

INSTITVTIS LITERARIIS IN HISPANIA

QVAE

ARABES AVCTORES HABVERVNT.

IN CERTAMINE LITERARIO

CIVIVM

ACADEMIAE GEORGIAE AVGVSTAE

DIE XV. NOVEMBR. MDCCCX.

AB ILLVSTRI PHILOSOPHORVM ORDINE
PRAEMIO ORNATA.

Migrant scientiae non secus ac populi.

Baco de dignit. et augm. scient. II, 4.

GOETTINGAE

TYPIS HENRICI DIETERICH.

PROOEMIUM.

Illuſtris Philoſophorum Ordo iuſſerat, huius anni certamen literarium ingreſſuros inquirere in inſtituta literaria in Hiſpania, quae Arabes au-ctores habuerunt. Equidem, nolui praetermittere vires experiendi oc-caſionem, ac fortassis nimia fuit audacia qua me ad illam quaestionem, ſi fieri poſſet, ſoluendam, accinxi. Senſum quaestionis ita accepi, vt argumentum mere hiſtorico-literarium interpreterer, vt colligerem ſumma diligentia notitias de ſingulis inſtitutis Arabum in Hiſpania, qui-bus res literarum bonarum fruſtus capere potuerit. Nil ex coniectura addere apud me conſtitui, nullam lacunam philoſophando ſupplere. Auctorum locos, hac de re agentes colligendos, ordinandos, diſpo-nendos duxi, non mea placita aſſerenda.

Ita operam aggreſſus eheu! laborem arduum neque vna tantum difficultate obſtruſtum non praeuideram. Deerrant fontes, ſive potius occluſi erant ſtudiis noſtris, latentes in bibliothecis Pariſienſibus, Eſcu-rialenſibus et Vindobonenſibus. De aucto-ribus nempe Arabicis hic ſer-mo eſt, quorum alii, qui in Hiſpania aut in Mauritania ſcripſerunt, aut interierunt ira et ſtudio Chriſtianorum, vt Ximenis illius, qui ferro et igne Muhamedanos ad Chriſtianam religionem adegit, atque conſul-tius cenſebat, vi vti, quam inueteratam conſuetudinem paulatim ab-olere; alii latent in bibliothecis ſupra memoratis, haecenus ſaltem, quod Orientalium literarum cultores, cum res ciuiles Arabum ex ipſis ſcripto-ribus populi traſtarent, illius rem literariam plane fere neglexerunt. Scriptores Arabici ex Aſia oriundi vix his de rebus aliquid attulerunt, quippe quae memoria non ſatis digna illis viderentur, aut plane non innotuerint. Chriſtiani autem illorum Arabum coaevi, nil de inſtitu-tis literariis eorum referunt, quippe quorum cultum, et ſimul ſtudia, odio perſequerentur. Quam ob rem fruſtra perluftrauimus chronico-rum ſcriptores, fruſtra hiſtoriarum Hiſpanicarum auctores, fruſtra ple-rumque Arabes auctores et Syros, quos typis expreſſos habemus, fruſtra bibliothecarum orientalium haud exiguum numerum, ita vt ſaepeius *Cafiri* ſolus fuerit, quem ſequeremur. Quae reperi, diligentiffime in rem meam conuerſi.

Haec scripseram in Academia Georgia Augusta. Iam commentatione mea ab Illustri Philosophorum Ordine praemio ornata, iussu eius operarum manibus typis exprimendum opusculum quaecunque, multis, quae superflua videbantur, resecis, quantum fieri potuit perpolitum, correctum, emendatum atque auctum, trado. Ea quae addidi pleraque debeo insigni humanitati illustrissimi excellentissimique de Diez Augustissimi Borussiae regis ad Osmanorum imperatorem olim legati, qui benevolentia, omni laude superiori, ingentis bibliothecae thesauros mihi aperuit. Spem, hoc illustrissimo Maecenate adiuuante, Codicem historiae Mauritaniae et Hispaniae, auctore *Abu Mohammad Abdolrahb Ben Ali al Timimi*, quem cel. *Rinck*, Professor Gedanensis, Lugduni Bataurorum descripserat, vsurpandi, immatura mors huius doctissimi viri, cui Musae orientales illacrimantur, fecerunt.

Scripsi in Viadrina d. XVII. Iun. c191cccxi.

INDEX AVCTORVM IN HOC OPVSCVLO LAVDATORVM.

- Abdollariphi* compendium memorabilium Aegypti edid. *White*. Oxon. 1800. 4.
 — idem liber gallice: *relation de l'Egypte par Sylvestre de Sacy*. à Paris 1810. 4.
Abrahami Echellensis Catalogus librorum syriacorum Ebed Iesu. Romae 1653. 8.
Abulfaragins historia dynastiarum arab. et lat. edidit *Pacock*. Oxon. 1672. 4.
Abulfedae annales moalemici, arab. et lat. opera et studii *I. I. Reiskii* edidit *I. G. Chr. Adler*. Hafniae 1789. 5 Vol. 4.
Achermann, *I. Ch. G.*, studii medici Salernitani historia. Stendal 1790.
Andres dell' origine, progressi e stato attuale d'ogni letteratura. Parma 1782. V. I^{um} 4.
Antonii bibliotheca hispana vetus s. Hispanorum, qui ab Octaviani Augusti imperio vsque ad annum MD floruerunt notitia; ex edit. *Francisc. Perez Bayer*. Matriti 1788. 2 Vol. fol.
Assemani, *Ioh. Sim.*, bibliotheca orientalia Clementino-Vaticana. Rom. 1719. 4 Vol. fol.
Banquieri, *Ios. Ant.*, libro de agricultura su autor y doctor Abu Zacharia traducido al Castellano. Madrid. 1802. 2 Voll. fol.
Bartolacci bibliotheca rabbinica. T. I — 5. Romae 1675 — 94.
Beckmann, *Ioh.*, *Beiträge zur Geschichte der Erfindungen*. Leipz. 1781. Bd. I. 2. St. I — 4. 1788. Bd. 3. St. I — 4. Bd. 4. St. 1. 1795. St. 2. 1796. St. 3. 1797. St. 4. 1799. Bd. 5. St. 1. 1800. St. 2. 1803. St. 3. 1804. St. 4. 1805.
Benjamini Tudensis itinerarium. L. B. 1633. 8.
Bochart Hierozoicon ed. *Lensden*. L. B. 1707.
Brucker historia philosophiae. Francof. et Lips. 1764 — 1776. 6 Voll. 4.

Buhle

- Buhle* ad Aristotelis opp. omnia.
 — in Commentat. societ. Goett. Vol. XI. de studii graecorum literarum apud Arabes initiis.
- Cardonne* histoire de l'Afrique et de l'Espagne, sous la domination des Arabes. Paris. 3 V. 8.
- Carter's Reise nach Gibraltar und Malaga.* 1779. 8.
- Casiri, Mich.*, bibliotheca Arabico-Hispana Escorialensis s. librorum omnium Mill. quos arabice, ab auctoribus magnam partem Arabo-Hispania compositis bibliotheca cornobii Escorialensis complectitur. T. 1. Mstriti 1760. T. 2. ibid. 1770. fol. max.
- Castro, Ios. Rodriguez de*, biblioteca Española T. 1. que contiene la noticia de los escritores Rabinos Españoles des de la epoca conocida de su literatura hasta el presente. Madrid 1781. T. 2. que contiene la noticia de los escritores gentiles Españoles y la de los Christianos hasta fines del siglo XIII de la iglesia. 1786. fol.
- Celsus, Olaus*, historia linguae et cruditionis Arabum, in bibliotbec. Bremens. nov. Class. IV. fasc. 1—3. Brem. et Amstelod. 1764. 8.
- Conring, Herm.*, antiquitates academicae edit. Heumann. Goett. 1739. 4.
- Denina* reponse à la question: que doit on à l'Espagne? Berlin 1786. 4.
- Disertacion historica*, sobre las Sociedades, colegios y academias de la Europa, y en particular de España, antes de la invasion de los Moors, y aun antes del nacimiento de Mehoma. Por D. F. X. T. Madrid 1783. 8.
- Dombay, Fr. von*, Geschichte der Mauritanischen Könige. Th. 1. 2. Agram., 1794. 8.
- Grammatica linguae Mauro-Arabicae. Vindobon. 1758. 4.
- Eichhorn, Joh. Godofr.*, der Naturmensch aus dem Arabischen des Jaasar Ebn Tophail. Berlin 1783. 8.
- Elmacin* histor. Saracenica sr. et lat. edit. Erpenius. L. B. 1625. fol.
- Erpenii orationes* 3 de linguae hebraicae atque arabicae dignitate. L. B. 1621. 12.
- Fabricius, Joh. Alb.*, bibliotheca Graeca. Hamburg. 1724. 4.
- Ferreras, Joh. v.*, Allgemeine Historie von Spanien. Halle 1754—72. 13 Voll. 4.
- Fischer Geschichte des Deutschen Handels.* Th. 1—4. Hannover 1785—92.
- Friderici II imperatoris reliqua librorum de arte venandi cum auiibus editit I. G. Schneider.* Lips. 1788. 2 Voll. 4.
- Gatterer allgemeine Weltgeschichte.* 1785. 8.
- Gollus, Jac.*, lexicon arabico-latinum. L. B. 1653. fol.
- Gregoire* essay historique sur l'état de l'agriculture au seizième siècle. Paris 12. in 4.
- Heeren, A. H. L.*, Geschichte des Studiums der klassischen Literatur. Goett. 1797. 2 Bde. 8.
- Henke, P. H. C.*, Allgemeine Geschichte der christlichen Kirche. Edit. 4. Braunschweig. 1800. 6 Bde. 8.
- Herbelot* bibliothèque orientale. Paris. 1697. fol.
- Histoire de l'academie des inscriptions et belles lettres.* Vol. IX. Paris.
- Hottinger* bibliothecarius quadripartitus. Tigur. 1666. 4.
- Smegma orientale. Tigur. 1658. 4.
- Iuliani, Petri*, ecclesiae Sanctae Iustae Toletense archipresbyteri, qui vixit tempore Alphonfi Raymundi regis Hispaniae chronicon. Cod. lat. mf. Musel Dieziiani.
- Jaasar Ebn Tophail* arab. et lat. edit. Pocock. Oxon. 1671. 4.

- Leonis* Africani descriptionis Africae libb. IX. L. Bat. 1632. 12.
Lopez, Francisc., syllabus corruptarum vocum arabicarum, quae in lingua hispanica vsurpantur. 1600.
Marin storia civile e politica del commercio de' Veneziani. Venez. 1789. 6 Vol. 8.
Masden, Gian Francesco de, storia generale di Spagna. Foligno 1781. 4. et mutata inscriptione: Storia critica di Spagna e della coltura Spagnola etc. Firenze 1787. 4. Auctor ipse opus suum hispanice interpretatus est hoc titulo: historia critica de España y de la coltura Española, qua interpretatione ego vsus sum.
Moses Maimonides More Nevachim. Paris 1520. fol. Basel 1629. 4.
Muradschah d' Ohsson tableau général de l'Empire othoman. 2 Voll. 8. Paris 1788. 8.
Muratori antiquitates Italiae. T. I — V. Mediol. 1738 — 41.
Notices et extraits des Mss. de la bibliothèque Nationale. 1787 — 1810. Paris. 8 Voll. 4.
Oelsner Mohamed. Frankfurt 1810. 8.
Petrì de Alcalá vocabulista aravigo en letra Castellana. Salamanc. 1505. 4.
Pezii thesaurus anecdot. T. I — III. A. Vind. 1721. T. IV. 1723. V. 1728. VI. 1729.
Ptiter, C. C., Reise nach Spanien, herausgeg. von C. D. Ebeling. Leipz. 1777. 8.
Pocock specimen historiae Arabum. Oxon. 1650. 4.
Prosser Alpinus de Medicina Aegyptiorum. Venet. 1591. 4.
(Randel) Neuere Staatskunde von Spanien. Berlin 1787. 2 Vol. 8.
(Rena. dot) historia Patriarcharum Alexandrinorum Iacobitarum. Paris. 1713. 4.
Ruffel natürliche Geschichte von Aleppo; deutsch von Joh. Fried. Gmelin. Goettingen.
Sacy, de, Chrestomathie Arabe. Paris 1806. 2 Vol. 8.
Samaritanus tabula Cebetis. L. B. 1640. 4.
Scaliger, Ios., epistolae. Francof. 1628. 8.
Schott, Andr., Hispania illustrata. Francof. 1603 — 1608. 4 Voll. fol.
Seidenius, Ioh., Eutychii origines ecclesiae alexandrinae, arab. et lat. Londin. 1642. 8.
Sprengel, C. Geschichte der Medicin. 1791 — 1803. 5 Thle. 8.
Vives, Ioh. Ludov., opera. Basil. 1555. fol.
Vocablos arabigos introducidos en la lengua Castellana, recopilados en Granada por el Santo officio.
Vossius, G. Ioh., de philosophorum sectis. Amstel. 1650. 4.
— de natura mathematicos et constitutione. Amstelod. 1650. 4.

Qui aliquando historiam literariam Hispano-Arabicam scribendam sibi proposuerit, libri praecipue erunt aduendi hi, quorum vsus mihi non fuit concessus. Primo sex auctores arabici, quos *Dombay* in praefat. operis: *Geschichte der mauritanischen Könige* Vol. I. p. VIII. laudat. Porro dua opera, ab omnibus certe literatis studiosissime expectata, alterum Angli *Murphy* the arabian antiquities of Spain; de quo vid. *Leipz. Lit. Zeit.* 1810. *Intelligenzbl.* St. 33. alterum Hispani D. *Josephi Antonii Conde* historia Hispaniae imperantibus Sarracenis; de quo vid. *Sylv. de Sacy* praefat. version. gall. Abdollatiphi p. VIII.

PROLE-

PROLEGOMENA.

Ommiaditarum chalifa Walid regnante, Arabes, Musa et Tarik du-
cibus, Hispaniam cepere, initio Christianorum saeculi octavi.

Imperio ineunte Christianis omnino pepercerunt victores, quia care-
bant fat magna hominum copia ad omnibus regionibus militum praefi-
dium imponendum, agros colendos *a*) et mercaturam exercendam *b*).
Quare etiam Muhamedani, odio magis magisque sedato, matrimonia
inierunt cum Christianis *c*), arcefferunt multos Africanos, non tantum
qui Mohammedi nomina dederant, sed etiam 50.000 Iudaeos et multos
nobilis stirpis Syros *d*). Longe resistentes, denique victi Christiani,
foedera inierunt cum victoribus, et procedente tempore Arabum mori-
bus, linguae et vitae institutis assueverunt, vno verbo Mozarabes *e*)
(عرب المستعربة) facti sunt. Maxime dolebant templa christiana
euerfa *f*), aut Muhammedis cultu profanata, et libros sacros ab Ara-
bibus combustos *g*).

Rebus publicis magis magisque compositis, ab armis ad literas
transierunt Saraceni, non enim barbari, nec omnium literarum bona-
rum rudes Hispaniam adierant, sed variis disciplinis exculti, ornat.
In omnibus enim regionibus, quas Arabes tenuerunt tempore medi-
aeui, floruerunt literae eorum studiis. Syria anno Christi 750 ex-
pugnata *h*), Graeci victi victorum doctores facti, Scholas *i*) enim illa
in terra florentes inturbatas reliquerunt Saraceni. Bagdadensem cha-
lifatum mox principes tenuerunt, qui liberalium artium fautores se
praebuerunt. Talis erat *Almansor* *k*), qui iam auctores graecos ara-
bice reddendos curauit *l*); *Harun al Raschid* *m*), quo mandante 300
viri

a) Agriculturam enim Arabes in Hispania summo studio curabant. *Casiri* I p. 338.
Qua de re et multi auctores in Hispania exsisterant. *ibid.* I p. 323. II p. 130. *b*) *Sclous*
Hisp. illustr. T. IV. p. 220. *c*) Eiusmodi matrimonia *italiani* in Chronio. p. 83. recte,
perniciosa nuncupat. *d*) *Casiri* II p. 252. *e*) *Schote* Hisp. illustr. T. I. p. 698. T. III. p. 41.
T. IV. p. 222. *Casiri* II p. 18. Mozarabes mox et Arabum sermonem intelligebant et
loquebantur. *Chron. Julian.* p. 64 verso. *f*) Toledo expugnata 15 templa Arabes euerse-
runt funditus, 6 Christianis reliquerunt, alia propriis vitiis accommodauerunt. *Chro-
nic. Isl.* p. 57 verso. *g*) *Chron. Julian.* p. 61 recto. *h*) *Abulfaragius* ed. Poenck p. 246.
i) *Aff-mani* bibl. orient. V. III. P. 2 p. 943 et passim. *k*) *Casiri* I. p. 239. *Poenck*
Spec. lib. Arab. p. 166. *Ol. Celsus* p. 216. *l*) *Comment. Societ. Goett.* Vol. XI. p. 216.
Cels. p. 225. *m*) *Casiri* I p. 163. *Conring* p. 31. *Elmacin* p. 120.

viri docti itinera literaria susceperunt; *Almamun* n), qui instrumenta astronomica confici, terram metiri mathematicis e regionibus remotis arcessitis et graecos libros, a *Michaele Balbo* ad eum missos, arabice verti, iussit.

Iterum iterumque rebus in Hispania turbatis viri docti in Africam se receperunt, vbi, praesertim in vrbe Fez literae summa diligentia tractabantur o). Et in Africa Maecenates floruerunt, *Abdalla Ben Jafin*, e gente Morabitarum p), *Iosephus Ben Tschfin* q), *Jacob Fadlilah* r) e gente Mohamidarum et *Abu Joseph Jacob Ben Abdulhak* s).

Inquirenti in instituta literaria Arabum in Hispania necessario nonnulla praemonenda erunt de literariis institutis Arabum in Oriente et in Africa, ne nimia admiratione abripiamur, incrementa considerantes, quae literarum bonarum studia postea, auctoribus Saracenis in Hispania cepere. Plures nempe et in Orientis et in Africae nobilioribus oppidis, floruerunt, imperantibus Saracenis, scholae et academiae *), initio fortassis compositae ad exemplaria eiusmodi ludorum, quorum auctores Christiani Antiochenfes, Berytenses, Edesseni et Nisibeni nominantur t). Iudaei eodem modo in Syria et Mesopotamia degentes, multas et scholas et academias instituerant u). *Joannes Ben Mesuae* Syrus, iubente chalifa Almamone, Bagdadi scholam aperuit v). Vrbes Cufa et Basora simili modo florentissimis gaudebant academiis w), deinde discidio de rebus grammaticis orto, claris x). Etiam de scholis Firuzabadinis, Samarcondinis et Damascenis y) nec non de Tondisabarenfi z) in finibus Arabiae florentes inde a septimo vsque ad decimum saeculum, praecipue studio medicinae et theologiae, narratur. *Almamun*, qui singulari literarum amore tenebatur, etiam in prouincia Khorasan academiam instituerat, conuocatis viris doctis Graecis, Persis, Coptis et Chaldaeis a). Praeter nomina horum institutorum vix aliquid, quod narremus, reperimus. Tamen memoratu dignum videtur, Tataros, has regiones expugnantes, incredibili fere humanitate illis Musarum pepercisse sedibus. Tantum enim abest vt deleuerint, vt potius summa cura nutriuerint. Singulos enim inter eos scientia pollentes viros eiusmodi literariis institutis praesse voluerunt, sicuti

Nasrod-

n) *Abulfarag*, p. 161. *Casiri* I p. 429. *Golius* ad *Alfragani* p. 72. *Abulfeda* T. II. p. 240. *Vossius* de natura mathet. p. 173. *Ol. Cels.* p. 221. 217. *Canring* p. 32. *Elmacin* p. 139. o) *Dombay Geschichte der mauritan. Kön.* I S. 89. p) *ibid.* p. 188. q) *ibid.* p. 215. *Casiri* pallim. r) *Dombay* II. p. 115. s) *ibid.* p. 268. * *Andrei* V. 1. p. 121. t) *Cf. Assemani* not. 1) laudat. u) *Bartolucci* bibl. rebb. T. III. p. 663. *Brucker* T. II. p. 896. v) *Ol. Cels.* p. 217. *Canring* suppl. p. 251. w) *Casiri* I. p. 91. x) *Casiri* I. p. 29. y) *Casiri* I. p. 431. 513. z) *Abulfarag*, bibl. dynast. p. 82. *Sprengel Geschichte der Medicin* II. S. 253. a) *Ocliner* p. 167.

Nasreddin Tufenſis ſub imperio ſuo habuit omnes ſcholarum publicarum reditus *b*). Nihilominus et *Seldschukidarum*, barbarorum nomine inſignitorum, princeps *Gelat el Daulah*, et qui ei a ſecretis erat, *Nasam el Mulk* Bagdadi gymnaſia inſtituerunt *c*). Aegyptus inprimis inclaruit ſcholis et academiis, quamvis et reliquae Africae regiones, quas Saraceni tenuerunt ſub arbitrio, iis non carebant. Alexandria plura habuit Gymnaſia, quorum vnum 20 ſcholas complectebatur *d*). Caira Leo Africanus plura vidit collegia, et antiquiora et recentiora *e*), quorum vnum *Hakemus* princeps e gente *Fatimitarum*, initio ſaeculi XI. obſervatorio aſtronomico ornauit *f*). Ceterum in Africa memorantur ſcholae Hubeddenſis *g*), Sigilmefſenſis *h*) (جلماسة) *Constantina i*), Tunetana *k*), Cairenſis ***), Tripolitana *l*), Feſſana *m*) et Maroccana *n*), quarum duae poſteriores prae ceteris excelluerunt, atque antiquam laudem ad noſtra tempora vsque propagauerunt *o*), ita vt Mauri pueros educandos erudiendosque Feſſanis tradere ſoleant ſcholis, in quibus, praeter elementa literarum, religio, leges et poetica ars tractantur. Concedamus, multa eiſmodi inſtituta, initio ſaltem, originem potius debuiſſe ſtudio religionis Muhammedanicae propagandae, quam amoris literarum, quo auctores fuerint capti, tamen et illud prorsus laudabile atque ita comparatum, vt egregie literarum commodum promoueret. *Nureddinus p*) verbi cauſa, Aleppo, Hamae et Damafci academias fundauerat, in quibus praecepta *Schafei* et *Haniſae* exponerentur; alias autem ſcholas vſui orphanorum accommodauerat.

Quod attinet ad bibliothecas Arabum, etiam de his multa apud auctores occurrunt, e quibus pauca libabimus. Omnibus omnino Aſiaticis et Africanis ſcholis et academiis, plurimis porro templis Muhamedanis bibliothecae adiunctae erant. Ne longior ſim, de quibuſdam Africanis modo referam, quarum fama adhuc ſuperſtes eſt. Multa quidem praedicant de bibliothecae graecae alexandrinae theſauris, a *Chaliſa Omare*, comburi iuſſis *q*), quam tamen narrationem fictam nonnulli exiſtimant *r*). Hoc autem nil facit ad noſtram rem. Sed referunt de bibliotheca altera Alexandrina, Arabum ſtudiis, literis et in Africa diligentius excultis, collecta, cuiusque theſauros maximam partem fere ad noſtra vsque tempora ſeruatos eſſe contenderunt, quam tamen

b) *Abulſarag*. p. 548. *c*) *Oelſner* S. 190. *d*) *Conring* p. 34 *Benjamin Tudel*, p. 214. *e*) *Leo Afric.* p. 686. 689. *f*) *Not. et extraſte VII* p. 17. *g*) *Leo* p. 506. *h*) *ibid.* p. 611. *i*) *ibid.* p. 559. *k*) *ibid.* p. 562. ***) *Sylv. de Sacy* *Chreſtomathie V.* II p. 97. *l*) *ibid.* p. 527. *m*) *ibid.* p. 283. 353. *n*) *ibid.* p. 149. *o*) *Dornhay Geſchichte* I S. 59. *p*) *Not. et extr. T. I.* p. 576. *q*) *Abulſarag*. p. 181. *Abdollarif* p. 114. *r*) Vberius haec de re egerunt *Heeren* I S. 72. *Edw. Scott* *Waring* II S. 229. *Sylv. de Sacy* ad *Abdollar.* p. 240.

tamen narrationem reliiciendam putamus s). Etiam in arce Tunetana eximia erat bibliotheca t), atque vltimi Chalifae Aegyptiaci *Ahmed Ed-din Allah* bibliotheca, eo moriente, vsque ad numerum 100000 voluminum creuerat u). Publica Cairensis bibliotheca iam Eg. 435 maxima euaserat. *Abulcassim Ali Ben Ahmad*, regius tum temporis administer, decreuit, illius bibliothecae rebus consulere, indicem librorum componendo, et Codices plures concinnando, quarum rerum curam Hispanis *Abu Abdalla Alcodhai* et *Ben Khalepho* demandauit. Iam illo tempore bibliotheca habebat 6500 Codd., Astronomiam, Geometriam et Philosophiam spectantes v). In bibliotheca Fessana 32000 varii argumenti libri reperti sunt w). E Maroccana denique ingens Codicum numerus in Escorialensem bibliothecam migravit, ex quo de amplitudine illius aequum potest ferri iudicium x).

Ex ingenti fere numero Arabum qui literarum causa itinera susceperunt, duos tantum nominemus, Hispaniam aggressos, nempe *Muhamedem Ebn Mansur Alberni*, ex vrbe Africana Berna, florentem Eg. 569, qui Cordubam venit, viros literatos aditurus y) et *Muhamedem Ben Abderabaman Alkarfuthi*, Fessanum, qui Malacae iurisprudentiam docuit, tum Granatam adiit, academicos de literis consulendi causa. Decessit Eg. 767. Chr. 1465 z).

His praemissis, iam quae de singulis institutis literariis Arabum in Hispania, cuius regionis partes inde ab anno Chr. 711 vsque ad finem saeculi XV Saraceni tenuerunt, collegimus, ita digestissimus, vt primo de scholis et academiis, ab iis institutis, agamus, cui recensui addidimus catalogum praecipuorum illarum scholarum et academiarum praeceptorum et virorum doctorum, in his institutis educatorum. Deinde de bibliothecis Hispano-Arabicis et priuatis et publicis videbimus. Porro exponemus de itineribus literarum causa ab Hispano-Arabibus susceptis. Denique pauca subiungemus de nonnullis institutis literariis Arabum in Hispania minoris momenti. Finis opusculi in disquisitione de literatura Hispano-Arabum per Europam dispersa et de graecorum auctorum versionibus erit. Talis est conspectus commentationis, cui multa defunt, vt historiae nomine digna habeatur, quae tamen fortassis aliquando Arabum historiam literariam conscribenti aliquid emolumenti asferre poterit.

s) Not. et extr. T. VIII. p. 200. t) *Hottinger* bibliothecar. p. 26. u) Not. et extr. T. I. p. 572. (Renaudet) histor. Patriarchar. p. 536. v) *Casiri* I. p. 417. w) *Erpenii* oratt. p. 64. x) *Casiri* I. passim. y) *Casiri* I. p. 202. z) *Casiri* II. p. 86.

CAP. I.

DE ACADEMIIS ET SCHOLIS ARABVM
IN HISPANIA a).

§. 1. De academia Cordubensi.

Regnum Cordubense inter prima fuit ab Arabibus in Hispania constituta. Principes Cordubenses, rebus publicis tandem sedatis et compositis, singulari modo literas fouere coeperunt. Iam *Hakemus* literarum patrocinium suscepisse dicitur b), *Abdelrahmanus* II autem, qui rex electus Eg. 206. Chr. 821. et philosophiam et poesin in deliciis habuisse c). Eo regnante *Aly Zeriab*, Persa, illustris tum temporis musicus, Cordubam venit, qui inter multos postea praeclaros discipulos et *Isaacum Muffoli* educauit d). Sed praetereamus haud exiguum principum Cordubensium seriem, qui omnes fere literas ipsi amasse et literarum artiumque cultoribus fauuisse dicuntur e), ut accedamus ad illum, de quo differenti de academia Cordubensi praesertim erit dicendum, nempe ad *Hakemum* II. et *Almoanferum Billam* nuncupatum. Hic Eg. 350. Chr. 961 in regno successit patri *Abdelrahmano* III, regi Hispaniae e gente Omniaditarum VIII, et, cum res civiles, eo imperante, tranquillae essent, totus literarum bonarum studio se tradidit f). Hic bibliothecam Cordubensem auxit et suppleuit, acciuit vndeque viros hoc, vel illo scientiae genere praecellentes, eosque vel annales Hispaniae, vel historiam aut literariam, aut naturalem conscribere iussit. Praefectis vrbium negotium imposuit, ut notitias ad antiquitatem regionum et populi pertinentes ad eum mittendas curarent. Maximam autem sibi laudem peperit condendis multis per vniuersam Hispaniam gymnasiis, inter quae academia in regia ipsa constituta prae omnibus elucefcebat. *Hakemum* igitur academia Cordubensis auctorem habuit g).

B 2

Certe

a) Omnino tenendum est, in omni nostra commentatione tantum de academiis et scholis maioribus sermonem esse. Cuique enim templo Muhamedanorum additam fuisse scholam inferiorem, qui nos adhuc in Oriente obtinet, infra videbimus. b) *Russel* II. S. 42. c) *Cardonne* I. p. 282. *Casiri* II. p. 35. d) *Herbelot* p. 651. e) Neque his fructo. Nam iam Eg. IV. initio Cordubae floruerunt scholae et exterae notae, ita ut verbi causa *Mohamad Ben Abdalla Ben Ali Amer Almoaspheri* vulgo *Almoanfer* Eg. 327 i. insula viridi natus, adolescensulus, studiorum causa, Cordubam mitteretur. *Casiri* II. p. 49. 50. Etiam bibliothecam iam ante *Hakemi* tempora Cordubae fuisse, infra videbimus f) *Cardonne* I. p. 345. g) *Casiri* II. p. 201. *Russel* II. S. 48. *Maiden* T. XII. p. 170.

Certe academia Cordubensis multis excelluit praeclaris ingeniis. Quomodo autem omnia tum temporis studiorum genera amplexa sit, apparebit ex catalogo hoc virorum doctorum, qui in ipsa vrbe aut vrbis ditione nati ibi literis vacauerunt.

Incipiamus a theologis Muhammedanis, qui in critica atque exegeſi Corani, quaſi fontis vtriusque, et dogmatum et doctrinae morum verfabantur. — *Abu. Omar Ahmed Ben Abd Rabbihi, Ben Ganibi* natus Eg. 146 obiit Eg. 329 Chr. 940 poſtquam multas traditiones in volumen collegerat, inſcriptum: ſilum margaritarum h). — *Junes Ebn Abdalla Ben Mohamad Abulvalid* vulgo *Ben Alſaphar i)* floruit quarto Egirſe ſaeculo, initio iuris ſcientia ſpectatiſſimus, tum autem cum praeturam patriae vrbis abdicaſſet, pietatis ſtudio et contemplationibus intentus. Scripſit varia aſcetica et denique mortuus eſt nonagenarius Eg. 429 Chr. 1037. — *Abi Abdalla Mohamad Ben Ahmod Ben Abi Baker Alonſes k)* clarus Corani enarrator.

Quinto Egirae ſaeculo excelluerunt: *Abu Amon Othman Ben Said Alamui Almocri* vulgo *Ebn Alſairaphi l)*, qui de variantibus lectionibus Corani ſecundum 7 lectorum inſignium m) placita diſſerebat libro ſingulari. Obiit Deniae Eg. 444 Chr. 1052. — *Abulvalid Soliman Ben Khalaph Albazi n)* denatus Eg. 474 Chr. 1081 ſcripſit epitomen doctrinae theologicae. — *Abu Mohamad Abdalla Ben Abi Zaid o)* edidit inſtitutiones theologicas in vſum ſtudioſae iuventutis. — *Othman Ben Said Abu Amru*, vulgo *Ebn Alſairaphi p)* interpretabatur Coranum Deniae atque in eum doctos edidit commentarios. Obiit Eg. 444 Chr. 1052.

Incertae aetatis theologorum Cordubenſium enarrandos cenſeo hos: *Abu Abdalla Mohamad Ben Abdalla Alhaphed Ben Alhaken q)*. Edidit collectionem traditionum. — *Abul Abas* laudatur inter theologos Cordubenſes a *Bocharto a)*. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Amran Alſirari b)* commentatus eſt in *Abulhaſſani Omar Ben Mohamad Alrabathi* poema de accurata Corani lectione.

Inter

h) *Abulfedae* annales T. II. p. 410. i) *Casiri* II. p. 148. k) *Casiri* I. p. 489. l) *Casiri* I. p. 504. m) Erant *Aſemus*, Caphienſis, obiens Eg. 117, Chr. 735. *Abi Amerus*, Damſcenus, ob. Eg. 118. Chr. 736. *Ebn Kathir*, Meccanus, ob. Eg. 120 Chr. 738. *Abu Amru*, Baſoreniſis, obiens Cuſae Eg. 154. Chr. 771. *Hamza*, Caphienſis ob. Eg. 156. Chr. 772. *Naphaens* Rornit Medinae Eg. 169. Chr. 785. *Alkaſanus*, Caphienſis floruit Eg. 189. Chr. 804. Cf. *Casiri* I. p. 504. n) *Casiri* I. p. 524. o) *Casiri* I. p. 526. p) *Casiri* II. p. 145. q) *Casiri* I. p. 537. a) In Hierozoico P. II. l. 2. c. 26. ed. Leuſden p. 306. cf. *Antonii* bibliotheca Hiſpana. b) *Casiri* I. p. 506.

Inter Iurisperitos Cordubenses hos nominasse sufficiat: *Abdelmalek Ben Habib Abu Maruan Aljalami c)*. Auctor est tractatus alicuius de iure. Decessit Eg. 239 Chr. 853.

Egirae saeculo IV. *Abu Said Kholaph Ben Abilcassem Azadita d)*, florens Eg. 371. Chr. 983. reparator codicis authentici iuris Hispano-Africani. — *Ahmad Ben Mohamad Ben Aphih Ebn Mariuel e)* edidit tractatum de exsequiis et historiam iurisconsultorum Cordubensium. Decessit Lorcae Eg. 420. Chr. 1029. — *Mohamad Ben Abdelala Ben Salemf)* prope Cordubam natus in oppido كشكيتان, scripsit bibliothecam iurisconsultorum et iudicum Hispanorum. — *Jahio Ben Jahia Ben Cassem g)* clarus iurisconsultus, editor libri auctoris anonymi de matrimonio. — *Joseph Ben Abdalla Abulcassem Ben Abdelbar*, vulgo *Abu Amru h)* natus Eg. 368. Chr. 978. edidit Pandectas Hispanos 90 paribus distributos et literarum ferie digestos; historiam scholarum iuridicarum, in qua de earum consensu et dissensu disputabat; denique historiam Cordubensem et naturalem et literariam. Obiit Eg. 467. Chr. 1070. — *Mohamad Ben Said Ben Alfori Abu Abdalla i)* scripsit tractatum de iuridicis probationibus et praesumptionibus; opusculum historico-iuridicum; hortum iurisperitorum. Interfectus est Eg. 401. Chr. 1012. — *Abu Said Khalaph Ben Abilcassem Alburadhi k)* flor. Eg. 372. Chr. 982. epitomator institutionum iuris civilis.

Egirae saeculo V. *Galeb Ben Abdelrahman Abu Baker Almohareb l)* natus Eg. 411. Chr. 1049. mortuus Eg. 518. Chr. 1124. — *Mohamad Ben Pharagim m)* natus Eg. 404. Chr. 1013. scripsit de contractibus, obiit Eg. 497. Chr. 1103. — *Abdalla Ben Said Abu Mohamad* vulgo *Ebn Alschpac n)* praefes Curiae regiae Cordubensis, multis scriptis ad ius pertinentibus clarus, obiit Eg. 426. Chr. 1034. — *Hesham Ben Ahmad Ben Said Abulvalid o)* vulgo *Ebn Avodio* multa opera iuridica edidisse fertur. Obiit Eg. 509. Chr. 1115. —

Egirae saeculo VI. *Mohamad Ben Abraham Alhadrami p)* ex oppido البيسان, prope Cordubam, iurisconsultus et historicus, scripsit bibliothecam iurisconsultorum. Occubuit Eg. 609. Chr. 1212. — *Abdalla Ben Mohamad Ben Zaidum Almakhzumi q)* insignis iurisprudentiae scientia. Obiit Eg. 564. Chr. 1168.

B 3

Egirae

c) Casiri II. p. 138. d) Casiri I. p. 446. e) Casiri II. p. 140. f) Casiri II. p. 154.
g) Casiri I. p. 454. h) Casiri II. p. 148. i) Casiri II. p. 146. k) Casiri I. p. 464.
l) Casiri II. p. 115. m) Casiri II. p. 134. n) Casiri II. p. 135. o) Casiri II. p. 148.
p) Casiri II. p. 124. q) Casiri II. p. 128. r) Casiri I. p. 465.

Egirae saeculo VII. *Abu Musa Isa Ben Jahia Alvanughir* r) scripsit scholia in *Abu Said Khalaph Ben Abilcassim Albaradhi* compendium digestorum.

Incertae aetatis iurisperiti Cordubenses: *Alvalid Ben Hesham Azadita* s) scripsit de iustitia et iure ad iudicum usus X capitibus. *Ebn. Alcaffer* t) scripsit de iure canonico secundum 4 scholarum placita u). — *Abulvalid Hesham Ben Abdalla Ben Hesham Azadita* v), summus iudex patriae, auctor libri de recta iuris dicendi ratione, ad legis Muhammedanae rationem accommodata. — *Nassereddin Abulabbas Ahmad Ben Alanin Abulmoatiw*) auctor commentariorum in ius canonicum. — *Ali Ben Mohamad Ben Abdalhar Alzeruls* x) auctor quaestionum legalium cum decisionibus doctorum Hispanorum. — *Abu Giaphar Ben Nasser Alrazadi* y) scripsit tractatum de tributis et vectigalibus.

Medici atque historiae naturalis et Chemiae scriptores Cordubenses.

Egirae saeculo IV. *Abdalla Ben Mohamad Alschaepi Alsufi* z) scripsit experimenta vsu probatissima. Interfectus est Eg. 403. Chr. 1012. *Garibai Ben Said* a) flor. Eg. 353. Chr. 964. scripsit de seminis qualitate, de impedimentis generationis, de finibus praegnationis etc. — *Zacharia Jahia Ben Mohamad Almudaris* b) edidit opus physiologico-pathologicum, quo infestat theorematum *Galenii*, *Hippocratis*, *Avicennae*, *Razae* aliorumque. —

Saeculo egirae V. *Ezahragui* medicus *Manforis Ben Isaac Ben Ahmed*, *Abassiditae* XXXVIII. sed Cordubae natus. Male *Hottingerus* c) et *Antonius* d) eum obiisse dicunt Eg. 404. Chr. 1026. cum mortuus sit Eg. 500. Chr. 1106, quod probat *Casiri* e). — *Khalaph Ben Abbas Abulcassim* f) vulgo *Alzahraui* et medicus et chirurgus peritissimus. Scripsit varia opera. Decessit e vita Eg. 500. Chr. 1106. in patria. — *Ebn Alaitam*

r) *Casiri* I. p. 465. s) *Casiri* I. p. 461. t) *Casiri* I. p. 458. u) Coranus fons et inisprudantiae et theologiae fuit apud Orientales. Quare utrumque studium arctius inter se coniunctum, quam apud nos studium bibliorum sacrorum et corpora iuris. Discipulis et constantibus iurisperitis et theologis spectabant; theologorum disceptationes iurisperitis. — Auctores horum quatuor scholarum, de praetis ICIORUM inter ha disceptationum, fuerunt *Malek*, *Schaphuans*, *Honbal* et *Abu Hanipha*. *Casiri* I. p. 474. De discrepancia et concordia virisque doctae difficile est cerui aliquid asserre, cum careamus libro anonymi hae de re fatus tractante. *Casiri* I. p. 474. Multa hae de re disseruit *Muradyra D'Olfson* T. I. Sed necesse erat, diuersitas oriretur, cum cuti in theologia, sic et in iure, praeter Coranum, alii alios fontes statuerent, nempe traditionem (السنن), rationem (الاجل) et consensum (القياس). *Hottinger* hist. orient. p. 366. — v) *Casiri* I. p. 455. w) *Casiri* I. p. 447. x) *Casiri* I. p. 470. y) *Casiri* I. p. 471. z) *Casiri* II. p. 130. a) *Casiri* I. p. 273. b) *Casiri* I. p. 313. c) *Bibliothecarius* p. 256. d) *Bibliothecae*, vet. hisp. T. II. p. 403. e) T. I. p. 173. f) *Casiri* II. p. 136.

tam g) scripsit de alimentis, de venenis, de herbarum viribus et naturis. Vita defunctus est Eg. 455. Chr. 1063. —

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Algaphar h)* edidit opera de corporis humani anatomia et de curatione oculorum. — *Moyfes Ben Maimun* vulgo *Maimonides Ben Obaidalla i)* a parentibus Iudaeis ortus erat, ad eoque Iudaeae religioni addictus fuerat; sed cum Eg. 524. Chr. 1129. *Abdelmumen Ben Ali* Hispaniae rex creatus, edictum de Iudaeis et Christianis e regno expellendis publicasset, nisi ad fidem Muhammedanicam se conuertissent, Moses noster amplexus est fidem Muhammedis. Mox tamen cum suis in Aegyptum migravit, ibique mercatura exercenda victum quaesivit. Obiit Eg. 605. Chr. 1208. Dubitandum, num clarior in philosophia fuerit, an in medicina. Nobis tamen de hac tantum dicendum est, quamquam et in mathematicis disciplinis magni praetii reliquerit opera. Quod attinet ad medicinam, *Galen* libros in epitomen contraxit, scripsit medicinae compendium, tractatum de sanitatis regimine, alium de morborum causis et curatione, epistolas medicas duas et tractatum de asthmae. — *Birhaneddin Abulhassan Ali Ben Abilcassim Ben Arpha Ras k)* maximus Hispanorum chemicus.

Saeculo Eg. VII. *Abu Mohamad Abdalla Lakhmita l)* scripsit de natura equorum, proprietate, colore et forma et dono dedit opusculum suum regi *Abi Abdalla Mohamad Ben Nasser Almanfor*, qui tertius Granatae rex fuit ex gente *Bennasseritarum*, creatus Eg. 701. Chr. 1305.

Incertae aetatis medici, historiae naturalis et chemiae scriptores Cordubenses: *Abu Giaphar Ahmad Ben Isac Alhofsaini m)* edidit quaestiones proponendas medicinae candidatis.

Mathematici et Geographi Cordubenses.

Saeculo Eg. IV. *Ahmad Ben Abdalla Algaphki n)* vulgo *Ebn Algiaphar*, arithmeticae disciplinae scientia excelluit, qua de arte et valde laudatum librum scripsit.

Saeculo Eg. V. *Malek Ben Abdalla Abulvalid o)* excelluit disciplinarum mathematicarum scientia, de qua et libros edidit. Decessit ex patria Eg. 507. Chr. 1113. — Huic saeculo etiam attribuendus est *Ali Ben Rogel*, sed dubitandum, num certe Cordubensis fuerit, quod tamen nonnulli p) affirmant. Hic circa Eg. 424. Chr. 1032. Toleti floruit, auspiciis Almenoni.

Incertae

g) Casiri II. p. 139. h) Casiri I. p. 274. i) Casiri I. p. 295. *Herbelot* p. 538. *Sylvestre de Sacy* ad Abdollatif. p. 490. k) Casiri I. p. 194. l) Casiri I. p. 321. m) Casiri I. p. 299. n) Casiri II. p. 140. o) Casiri II. p. 147. p) *Antonii biblioth. hisp.* T. I. h. p. 399.

Incertae aetatis: *Abu Obaid q)* reliquit opus geographico-historicum, continens descriptionem Aegypti, Africae et Mauritaniae. — *Hassan Ben Ali Alamui r)*, auctor operis calendarii, quem nonnulli putant vixisse Eg. 356. Chr. 966. — *Abdalla Mohamad Ben Moad t)* scripsit tractatum de sphaerae superficie. — *Abi Said Abdelrahman Ali Ben Omar Aldalaili t)* edidit analysin operationum arithmeticarum. — Historici Cordubenses.

Saeculo Eg. III. *Hajan Ben Khalaph Ben Hoffain Ben Hajan Abu Maruan u)* edidit Chronologiam hispanam. —

Saeculo Eg. IV. *Mohamad Ben Hareth Alkaschni v)* scripsit magnum opus de vitis et obitu iuriconsultorum et historicorum Hispanorum. Obiit post Eg. 330. Chr. 941. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Salem w)* natus in oppido كشكيتان, in agro Cordubensi, edidit bibliothecam iuriconsultorum iudicumque hispanorum. — *Mohamad Ben Hesham Ben Abdelaziz x)*, ex Omniaditarum regia stirpe, orator et poeta, qui floruit Eg. 340. Chr. 951, scripsit historiam poetarum hispanorum. — *Abdalla Ben Mohamad Ben Moghity y)* vulgo *Ebn. Alfophar*, chronicographus *Alhakmi*, Hispaniae regis, quo iubente scripsit historiam regum Omniaditarum, cui immiscuit vnus cuiusque principis carmina. Obiit Toleti Eg. 352. Chr. 963. — *Abdelmalek Ben Ahmad Ben Abdelmalik Ben Schahid Abn Maruan z)* conscripsit Arabum annales, in 100 partes distributos, annorum seriem et regum ordinem secutus. Interfectus est Eg. 393. Chr. 1003. — *Ahmad Ben Said Ben Abraham Alhamdani a)* alias *Ebn Alhendi*, scripsit historiam Hispaniae 8 partibus, notis eruditissimè locupletatam. Obiit Eg. 399. Chr. 1008. — *Abdelrahman Ben Maruan Alansari b)* vulgo *Alcanazei* scripsit historiam philosophorum Cordubensium. Denatus Eg. 413. Chr. 1022. — *Abdalla Ben Mohamad Ben Nasser Alazadi Alhaphed c)* vulgo *Abulvalid Ebn Alphardi* scripsit historiam viro- rum Hispanorum, qui literis et scriptis quam maxime claruerunt, bibliothecam poetarum Hispanorum et alia opera, quae historiam non spectant. Interfectus est Cordubae Eg. 403. Chr. 1012. — *Soliman Ben Beiter Ben Soliman Abu Ajub d)* ex oppido دمشق prope Cordobam, scripsit Bibliothecam Cordubensem. Obiit Malaccæ Eg. 404. Chr. 1013.

Saeculo Eg. V. *Abu Amru Joseph Ben Abdalla Ben Abdelber e)* vulgo *Alnamari* scripsit praeclara opera historica, maximam autem laudem sibi

q) Casiri II. p. 2. r) Casiri I. p. 376. s) Casiri I. p. 382. t) Casiri I. p. 370.
u) Casiri II. p. 136. v) Casiri II. p. 133. w) Casiri II. p. 134. x) Casiri II. p. 134.
y) Casiri II. p. 137. z) Casiri II. p. 145. a) Casiri II. p. 140. b) Casiri II. p. 144.
c) Casiri II. p. 142. d) Casiri II. p. 141. e) Casiri II. p. 156.

sibi peperit annalibus suis veterum Arabum, in quibus de Arabum origine, familiarum serie, nominibusque gentilitiis disputabat. Obiit Eg. 460. Chr. 1067. — *Omar Ben Nemara Abu Haphs f)* scripsit bibliothecam iurisconsultorum Hispanorum. Obiit Eg. 491. Chr. 1097. — *Haffan Ben Mohamad Ben Alhossain g)*, vulgo *Alcabfchi* edidit historiam Hispaniae, gesta regum atque iurisconsultorum vitas complectentem. Decessit Murciae Eg. 430. Chr. 1038. — *Said Ben Ahmad Ben Abdelrahman Ben Mohamad Ben Saed Abulcassem h)* reliquit Hispaniae annales et Mohamedanorum historiam in epitomen redactam. Obiit Toleti Eg. 461. Chr. 1069. — *Abdelrahman Ben Omar i)* vulgo *Alvalid* edidit historiam principum *Almeritarum*. Obiit Eg. 423. Chr. 1011. — *Abdelgiabar Ben Abdalla Ben Ahmad Ben Asbaghi Almarnani k)* e familia Ommiaditarum, edidit historiam Hispaniae vniuersalem. Mortuus est Eg. 516. Chr. 1122. —

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Abraham l)* vulgo *Abulcassem* etiam *Ebn Almuaini*, Granatensis cancellarius scripsit annales Granatae. Obiit Eg. 564. Chr. 1168. — *Ben Bafskual m)* auctor bibliothecae arabico-hispanae, quod opus consummauit. Eg. 534. Chr. 1139. — *Abdalla Ben Alhaffan Ben Abdallab Alansari n)* vulgo *Ebn Alcorthobi* scriptor historiae Hispaniae. Obiit Eg. 611. Chr. 1214. — *Abdalla Ben Ahmad Ben Soliman Alansari o)*, vulgo *Ebn Thailefan* auctor bibliothecae philologorum Cordubensium. Obiit Eg. 614. Chr. 1217. — *Mohamad Ben Abraham Alhadhrami p)* ex oppido Lucena البسانة in agro Cordubensi, edidit bibliothecam iurisconsultorum. Occubuit Eg. 609. Chr. 1212. — *Mohamad Ben Abdelmelek Ben Masud Ben Musa q)*, pronepos clarissimi scriptoris, de quo antea diximus *Ebn Bafskual*, edidit historiam virorum illustrium, qui Cordubae doctrinae laude claruerunt. Obiit Eg. 567. Chr. 1171.

Saeculo Eg. VII. *Abu Ali Ben Ali Scharaph r)* edidit sacram historiam illustratam i.e. bibliothecam scriptorum de traditionibus religionis Muhammedis, perductam vsque ad Eg. 615. Chr. 1218.

Grammatici et rhetores Cordubenses.

Saeculo Eg. IV: Liceat hoc primo loco *Ismailum Ben Alcassem s)* vulgo *Abu Ali Alkali* nominare, qui, quamquam non in Hispania natus,

f) Casiri II. p. 358. g) Casiri II. p. 141. h) Casiri II. p. 142. *Herbelot* p. 750.
i) Casiri II. p. 144. k) Casiri II. p. 145. l) Casiri II. p. 75. m) Casiri II. p. 140.
n) Casiri II. p. 129. o) Casiri II. p. 129. p) Casiri II. p. 124. q) Casiri II. p. 123.
r) Casiri II. p. 164. s) Casiri II. p. 156. *Herbelot* p. 245.

natus, tamen omniuo ad hanc regionem pertinet, praecipue autem ad Cordubam. Eg. 288. Chr. 900. natus in oppido Monar Giord (منار جورد) in agro Bagdadi, Cordubam venit; ibique rhetoricam docuit. Eg. 330. Chr. 941. Mox *Alhakem* filius regis *Abdelrahmani* ei erudiendus tradebatur. Excelluit praesertim in scientia linguae arabicae, ita vt nomen *Hispaniae philologi* sit adeptus. Edidit inter alia opera lexicon arabicum et libellum de orthographia arabica. Obiit Eg. 356. Chr. 966. — *Ebn Sojad t)* ex oppido Selaha (صلاحه) scripsit de Arabum sermone et eruditione. Obiit Eg. 360. Chr. 970. — *Abdelmalek Ben Tariph Abu Maruan u)* edidit librum de verborum coniugatione. Decessit e vita Eg. 400. Chr. 1009. — *Abu Baker Mohamad Ben Alhaffan Alzebeidi v)*, iubente *Alhakmo Almoftansero Billa*, IX chalifa e gente Omniaditarum, lexicon arabicum, variis ex exemplaribus orientalibus et Hispano-Arabicis hausam, composuit. Obiit Eg. 366. Chr. 976. —

Saeculo Eg. V. *Abdalla Almakhzumi w)*, auctor tractatus de institutionibus grammaticis. Floruit Cordubae Eg. 500. Chr. 1106. — *Abulhaffan Ben Alnamat x)* scripsit de sermonis arabici vsu et proprietate. — *Ahmad Ben Khalaph Ben Abdalla Alakhkamita y)* scribenda recitauit fenex multa opera ad cognitionem linguae arabicae pertinentia. Obiit Eg. 449. Chr. 1059.

Saeculo Eg. VI. *Abiluoali Saad Ben Ali Alkothhairi Alvarrac z)* decessit Cordubae Eg. 568. Chr. 1172. reliquit librum de poetica eloquentia eiusque vsu. — *Ebn Almograbi Mohammad a)* lexicon vocabulorum ad poefin pertinentium singulari cum doctrina notis illustravit. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Maimun Ben Edris Aba Baker Alabderita b)* magnus et iurisconsultus et rhetor et poeta. Publice profitebatur rhetoricen in schola Maroccana, ibique interijt. Eg. 567. Chr. 1171. Reliquit opera de arte rhetorica et poetica, commentarios in grammaticam *Zogtagaei* et in *Hariri* confectus. —

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Jahia Ben Hescham Alkhazragita c)* vulgo *Ebn Albardhai* ex oppido Sochena in regno Cordubensi, post varia itinera ad peritiam linguae arabicae sibi comparandam suscepta, scripsit grammaticas institutiones, lexicon etymologicum et prolusiones rhetoricas et poeticas. Obiit Tuneti Eg. 646. Chr. 1248.

Incertae aetatis: *Abi Mohamad Abdalla Ben Abbar Ben Mohamad Alkhazragi d)* auctor commentariorum doctorum. — *Ahmed Ebn Almos-*

t) *Casiri* II. p. 259. u) *Casiri* II. p. 145. v) *Casiri* I. p. 166. w) *Casiri* I. p. 28.
x) *Casiri* I. p. 53. y) *Casiri* II. p. 141. z) *Casiri* I. p. 135. a) *Casiri* I. p. 130.
b) *Casiri* II. p. 84. c) *Casiri* II. p. 126. d) *Casiri* I. p. 17.

Almostaf e) auctor grammaticae arabicae. — *Ebn Cassim f*) scholia scripsit in *Altaphtazani* opus de rhetorices et eloquentiae praeceptis. — *Abi Abdalla Mohamad Ben Ajub g*) multa ad artem dicendi pertinentia, quae sparsim apud auctores tractantur, collegit, simulque comprehendebat quam acerrime vsum vocum similiter desinentium in sermone soluto. — *Abu Zerr (زهر) Ebn Mohamad Ben Massud Alkhaschani h*) commentarium doctissimum scripsit in XX poetarum carmina de vita Muhammedis, quo in opere acutissimi ingenii multa dedit documenta, in enucleandis vocabulis abstrusioribus, locisque obscurioribus. —

Poetae Cordubenses.

Saeculo Eg. IV. *Joseph Ben Harun Alkindi Abu Amr*, vulgo *Alramadi*, ita dictus a loco Ramada (رامدة) in Mauritania, vnde originem duxisse fertur, ortu Cordubensis, quem Cordubensis academia principem poetarum declaravit i). Fortassis idem est, quem *Casiri* alio loco k) appellat *Josephum Ben Haron Alramadi*, vulgo *Joannem Abu Amru*, poetarum Cordubensium principem, quique conscripsit carmina de re equestri ac de venatione. Prior adhuc vixisse dicitur Eg. 333. Chr. 944, posterior e vita cessasse narratur Eg. 403. Chr. 1012. —

Saeculo Eg. V. *Mohamad Ben Solaiman Ben Alcasira Abu Baker l*), consiliarius *Josephi Ben Tasphim*, reliquit varia carmina et epistolas per-eleganter conscriptas. Obiit Eg. 480. Chr. 1087. — *Abu Isaac Abraham Ben Abilphth (ابن ابي الفتح) Alkhaphagi m*) floruit Eg. 497. Chr. 1103. Cordubae et reliquit multa carmina et epistolas. — *Ali Ben Ahmad Ben Said Ben Hazam n*) natus Eg. 384. Chr. 994. denatus Eg. 456. Chr. 1164. multa scripsit opera philosophica, iuridica, theologica, dogmatica aduersus Christianos et Iudaeos, carminibus autem maximam artem et sententiarum acumen probauit. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Maimun Ben Edris Elba Baker o*) clarus rhetorices et poeseos scientia, quarum doctrinarum priorem Marochi publice profitebatur. Obiit Eg. 467. Chr. 1171. —

Saeculo Eg. VI. *Abu Becr Yahia Ben Abderrahman Ebn Back* auctor carminum artificiosorum, quorum specimen affert *Abulfeda **). Obiit Eg. 540. Chr. 1145. — *Mohamad Ben Isā Abu Baker p*), vulgo *Ben Cuzman (بن قزمان)* obiit in patria Eg. 555. Chr. 1160. excelluit praesertim in carminum genere amatorio. — *Abu Giaphar Abdalrahman Ben Mohamad Ben Geregi q*) philologus et poeta, obiit Eg. 575. Chr. 1179. —

C 2

Abu

e) *Cas.* I. p. 31. f) *Cas.* I. p. 55. g) *Cas.* I. p. 56. h) *Cas.* I. p. 167. i) *Cas.* II. p. 139. k) *T. II.* p. 148. l) *Casiri* II. p. 78. m) *Casiri* I. p. 112. n) *Casiri* II. p. 110. o) *Casiri* II. p. 84. *) *Abulfeda* *annal.* III. p. 495. p) *Casiri* II. p. 77. q) *Casiri* I. p. 97.

Abu Giaphar Ahmad Ben Abdelrahman Alakhmita r) poeta, denatus Eg. 616. Chr. 1219. — *Abu Isaac Abraham Ben Ija Ben Aibag Alazadita* s) poeta, obiit Eg. 627. Chr. 1229. — *Abu Baker Ben Hefsham Alazadita* t) praetoris Cordubensis filius, clarus poeta, decessit in insula viridi Eg. 605. Chr. 1208. — *Abi Phath Almozi u)* floruit Eg. 567, reliquit opus, partim soluta, partim stricta oratione compositum, varia carmina, narrationes et sententias continens. — *Abu Giaphar Ahmad Ebn Abi Abdalla Ben Zarcala v)* floruit poetica laude Cordubae.

Saeculo Eg. VII. *Abulvalid Ismail Ben Mohamad Ben Amer w)* edidit selecta carmina variorum poetarum Hispanorum, multis adnotationibus illustrata. — *Mehieldin Alarbi Alhatemi Althai x)* primus Arabum carmina decem versibus (المعشرات) constantia composuit. Obiit Eg. 638. Chr. 1240. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Ija Ben Aiba Alazadita y)* scripsit 5 carmina, absoluta Eg. 614. Chr. 1217. de proprietatibus, virtutibus, vitis mulierum et virorum; de indole et laudibus equorum; de camelis, de ovium proprietatibus et cura, de boum, asini et onagri indole et nominibus.

Incertae aetatis: *Maimon Alhuari z)* — *Abu Baker Mohamad Ben Isaac Ben Abdelmalek Ben Cuzman a)*. — *Abu Giaphar Ahmed Ben Abdelrahman b)*. — *Ahmad Ben Abdalla Ben Zaidun Abulvalid c)* poeta aequè disertus ac acutus, mordacissimus vero in carpendis vitiis hominum. — *Mohamad Ben Abdelaziz Alvarac Lakhmita d)* scripsit poema in Muhammedis laudem, cuius pentastichi a litera t (Eliph) incipiebant. — *Ahmad Ben Abdrabboh e)* (بن عبد ربه) primus odarum auctor, cuius vestigia multi premebant, inter quos Cordubenses erant hi: *Abadat Ben Ma Alfama*, *Abu Baker Mohamad Ben Abadat Alcazoxi*, *Abadat Ben Mohamad Alacra*, *Abu Baker Alabiadh*, *Abu Baker Ben Allabakat*, *Ebn Alphars*, *Abu Baker Ben Moluk*, *Dulvazratin Ebn Omar*, *Abulhokm f)*. — *Ebn Badi g)* edidit carmen inscriptum amicis et familiaris, cuius versus in ح (Sin) omnes desinebant. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Abilkhafal Dulvazratin h)* scripsit carmen de genealogia Muhammedis. — *Abu Zaid Abdelrahman Algadeni i)* auctor poematis de doctrina temporum. — *Mohamad Alfavi k)* quingentis versibus artis poeticae regulas poetice descripsit. Versus singuli

r) Casiri I. p. 100. s) Casiri I. p. 100. t) Casiri I. p. 102. u) Casiri I. p. 114. w) Casiri I. p. 122. x) Casiri I. p. 92. y) Casiri I. p. 122. z) Casiri I. p. 150. a) Casiri I. p. 96. b) Casiri I. p. 96. sed sine dubio hic idem est, quem inter poetas Cordubenses VI. Eg. saeculi e Casiri II. p. 77. laudavimus. c) Casiri I. p. 99. d) Casiri II. p. 155. e) Casiri I. p. 127. f) Casiri I. p. 127. Herbelot p. 10. — g) Casiri I. p. 128. h) Casiri I. p. 107. i) Casiri I. p. 117. j) Casiri I. p. 78. k) Casiri I. p. 81.

linguli definebant in γ (Lam Elif). — *Abu Abdalla Ben Maimun l*). — *Abu Isac Ben Abi Othman m*). — *Ebn Hefshan n*). — *Abu Abdalla Ben Ajud o*). —

Supereſt, vt recenſeamus philoſophos Cordubeniſum, quo tamen philoſophorum nomine ſimul complectimur Ethicos, Politicos, Scholaſticos et Epiſtolographos p).

Saeculo Eg. V. *Abulvalid Albagi q*) obiit Eg. 470. Chr. 1077. edidit opus ethicum, continens varia monita, quae ad religionem propagandam, pietatemque excolendam pertinebant. Fortaſſis eſt idem, quem *Cafiri* alio loco r) *Abulvalid Soliman Ben Khalaph Albagi* appellat, cui epitomen diſciplinatum theologicarum tribuit, cuiusque autem mortem reſert ad annum Eg. 474. Chr. 1081. — *Abulvalid Ben Abdalla Ben Zaidun Almahzum i*) edidit epiſtolas et varia opera ſoluta et ſtricta oratione. Natus fuit Eg. 194. Chr. 1001. denatus Eg. 463. Chr. 1070. — *Dulvazratin Abi Abdalla Ebn Abikhaffal t*) floruit Eg. 500, auctor fuit epiſtolarum varii argumenti. — *Beibab Ebn Adel u*) ſcripſit de precibus Mahomedanorum. —

Saeculo Eg. VI. *Abulvalid Mohammad Ebn Ahmad Ebn Mohammad Ebn Roſchd*, ſeu ſecundum alios *Abu Abdalla Mohammad Ben Omar Ben Roſchd*, latine dictus *Averroes* operam dedit iuriſprudentiae, theologiae, phyſicae, medicinae, aſtologiae et mathematicis diſciplinis ſummo et indefeſſo ſtudio v). Capite damnatus ob crimina haeretica, bonis priuatus et tandem in exilium miſſus, quare maximam vitae partem Marocchi peregit, vbi literas et publice eſt profeſſus. Obiit tandem Eg. 603. Chr. 1225. vel ſecundum alios w) Eg. 595. Chr. 1198. optime meruit de toto literarum orbe. Longum eſſet, illius opera recenſere; hoc ſufficiat enumerari, eum philoſophica opera Ariſtotelis in arabicum ſermonem conuerſiſſe, commentariis illuſtraſſe, qua arabica verſione, latine redditā, antequam graecus textus Ariſtotelis eſſet repertus, Scholaſtici medii aevi ſunt uſi. Ipſe quidem graecam linguam ignorariſſe dicitur, atque uſurpaſſe verſionem antiquiorem *Alheigi Abu Ali* cuiusdam x), quae tamen ante *Averroes* tempora parum tan-

C 3

tum

l) *Cafiri* I. p. 93. m) *Cafiri* I. p. 93. n) *Cafiri* I. p. 94. o) *Cafiri* I. p. 94. p) Epiſtolas enim quasque breuiora tractatus appellare ſolent Arabes et Iudei. Pocock proelatio ad *Abi Jaſſar Ebn Tophail*. p. 3. Antonii biblioth. vet. T. II. p. 405. — q) *Cafiri* I. p. 219. — r) *Cafiri* I. p. 524. s) *Cafiri* I. p. 106. — t) *Cafiri* I. p. 151. — u) *Cafiri* I. p. 225. — v) *Höttinger* hiſtoris Orientalis I. 2. c. 7 §. 2 5. p. 551. 559. *Fabrian* bibl. græc. T. XIII. p. 282. ed. Hamb. Antonii biblioth. Hiſp. T. 2. p. 240. w) v. c. *Herb. lut* p. 719. — x) *Foſſus* de philoſophorum ſectis c. 17. §. 19. ed. *Abi Jaſſar Ebn Tophail* edit. Pocock p. 18. 19. —

tum cognita fuisse videtur y). *Averroes* commentarii apud Christianos mox in suspicionem haereseos vocati praecipue ab *Raymundo Lullo* illo, qui prae se ferens studium ingens literarum bonarum promouendarum, Papam *Clementem V.*, a. Chr. 1305. pontificem maximum creatum, incitavit, ut iuberet, in academiis Parisiensibus, Oxoniensibus, Bononiensibus, et Salamanticis tradi linguam graecam, arabicam, hebraeam et chaldaicam z), simul autem obrinere quaesivit, ut *Averroes* commentarii incendio delerentur. — *Mohamad Ebn Alomaidi a)* scripsit veritatis instructionem de propositionum veritate. —

Incertae aetatis: *Abulabbas Ahmad Ben Mohamad Ben Alariph b)* edidit librum de virtutibus moralibus. — *Muhammad Ben Salamah Ben Abdalla Alcothai c)* collegit sententias Arabum ad morum doctrinam pertinentes. — *Abu Baker Ben Tophail d)*.

Talis est recens virorum doctorum Cordubensium, quem plerumque e *Casirio*, sed etiam ex aliis auctoribus colligere operae pretium duximus. Iam sequatur catalogus praecipuorum praeceptorum academiae Cordubensis.

Ismail Ben Alcaffem, vulgo *Abu Ali Alkali*, natus in oppido منار جرد (Manur Giord) prope Bagdadum Eg. 188. Chr. 900. Cordubam venit Eg. 330. Chr. 941. ut ibi traderet rhetoricam. Decessit Eg. 356. Chr. 966. Reliqua de eo iam enarrauimus in recensu grammaticorum et rhetorum Cordubensium Eg V. saeculi. — *Abdalla Ben Abraham Ben Giaphar Alamui e)* vulgo *Abu Mohamad Alasli* lucem adspexit in vrbe شديند, i. e. Medina Sidonia. *Alhakem*, fautor literarum eum acciuit Cordubam, ut ibi ius doceret. Obiit Eg. 392. Chr. 1001. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Abi Zamanin f)* natus in vrbe Almeria Eg. 324. Chr. 935. summo studio Cordubae literis incubuit, ibique postea theologiam et iurisprudentiam docuit. Tandem praefecturam Illiberis obtinuit, qua fato functus est Eg. 398. Chr. 1007. — *Abbas Ben Othaba Alhamdani g)* vulgo *Ebn Alsaca* ex oppido اقليم البصل i. e. Cebolla, vbi et morti succubuit Eg. 414. Chr. 1023. postquam cum

y) Henr. Hottinger bibl. quadrip. p. 271 sq. Antonii bibl. Hisp. vet. T. II. p. 392. Casiri I. p. 181. — z) Henke Kirchengeschichte Th. II. p. 571. — a) Casiri I. p. 193. b) Casiri I. p. 219. c) Casiri I. p. 225. d) Casiri I. p. 203. Sive hic idem est, qui ille supra laudatus Ebn Jaefar Ebn Tophail, qui in opere suo fingit aliquem *Hajun Yodhani*, e terra natum in insula quadam inhabitata, absque commercio hominum, et sine praeeptore multa artificiosa naturae solo ducta didicisse? Auctor erat coaeuus Averrois obitque Eg. 571. Chr. 1175. et Hottinger bibl. quadrip. p. 270. Antonii bibl. T. II. p. 405. Opus arabicum ex editione Oxoniensi germanice reddidit Col. Joh. Godofr. Eichhorn Berol. 1783. Nonnulli Hispaniam patriam Tophaili faciunt. — e) Casiri II. p. 237. f) Casiri II. 88. g) Casiri II. p. 246.

cum insigni laude literas humaniores professus erat. — *Almad Ben Said Ben Ali Alcanthari h)*, vulgo *Ebn Alhagial*, Gaditanus, studiis vacabat in academia Cordubensi, in qua postea et ius tradidit. Obiit Hispali Eg. 428. Chr. 1036. — *Abdalla Ben Mohamad Ben Said Alami i)* docuit Cordubae iurisprudentiam. Obiit Eg. 461. Chr. 1068. octogenarius. — *Abdelrahman Ben Mohamad Abulmothrepti k)* Toleti natus Eg. 389. Chr. 999. iam iuuenis Cordubam missus ad medicinam et iurisprudentiam animum applicauit ita, vt magisterii laurea donatus vtramque disciplinam publice ibi traderet. Obiit Eg. 467. Chr. 1074. — *Soliman Ben Khalaph Ben Sad Ben Ajub Altagibi l)* vulgo *Abulvalid Albagi* natus Eg. 403. Chr. 1012. in vrbe Beja m) i. e. Pax Augusta. Cordubae ad Praetoris dignitatem euectus, iura profitebatur publice. Tandem Almeriae decessit vita Eg. 474. Chr. 1081. — *Ebn Serage, Ben Atab, Abi Bahr et Abilvalid n)* iuriconsulti Cordubenses, qui circiter anno Eg. 500. summam sibi gloriam comparauerant. — *Abdalla Ben Joseph Ben Geufchan o)* ex vrbe دمشق et philologiae et medicinae scientia clarus, Cordubae medicinam docuit, ibique fato periit Eg. 514. Chr. 1120. — *Obaidalla Ben Abdelrahman Abu Maruan p)* vulgo *Alcaisal* in patria ipsa Cordoba rhetoricem profitebatur. Obiit anno aetatis centesimo in oppido Ofuna اشونة Eg. 591. Chr. 1196. — *Obaidalla Ben Mohamad Ben Alvalid q)* alias *Almazhagi*, Bigae natus, Cordubae vixit, ibique medicinam docuit, qua de doctrina et plura opera reliquit. Obiit Eg. 612. Chr. 1215. —

§. 2. De academia Granatensi.

Vrbs Granatae regis constituta est ab *Alhagib Abu Mothi Zavi Ben Ziri Ben Manad Alsumhagi a)* vulgo *Almansare* a. Eg. 403. Chr. 1012. Inde a temporibus *Aben Huti* Eg. 617. Chr. 1220. continuam principum seriem obtinuit, et variis discriminibus rerum, multis praesertim bellis, cum regibus Castiliae gestis, vsque ad annum Eg. 898. Chr. 1492. suis legibus obtemperabat. Hoc autem anno vrbs Granatae a principe *Abu Abdalla* regi *Ferdinando* tradita et simul res Muhammedanorum in Hispania euersae sunt b).

Quid autem statuamus de tempore constitutionis Granatensis academiae? Verisimile est, originem eius cadere in finem Saeculi
11^{mi},

h) Casiri II. p. 141. i) Casiri II. p. 143. k) Casiri II. p. 151. l) Casiri II. p. 142. m) Non erat Africanus ex vrbe B-gial, vt Herbelot p. 169. contendit, nominis similitudine deceptus. — n) Casiri II. p. 132. o) Casiri II. p. 128. p) Casiri II. p. 150. q) Casiri II. p. 130. a) Casiri II. p. 255. b) Ferreras VIII. p. 132.

11^{mi}, hoc enim tempore publicos Granatae doctores reperimus apud scriptores arabes et auctorum arabicorum hanc vel illam literarum partem excolentium magnum numerum. Caeterum iam ante hoc tempus viros literarum studio claros in imperio Granatensi floruisse non sum, qui negem; nam Arabes mox post inuasionem regionis per omnem Hispaniam dissipati sunt. Ita literarum amorem eos et in regnum Granatense tulisse, non absurdum videri potest.

Iam afferamus indicem praecipuorum Granatae virorum doctorem.

Theologi Granatenses.

Saeculo Egirae V. *Abu Mohamad Abdalla Ben Alvaschi c)* edit opus ethico-politicum de Alcorano. Obiit Eg. 487. Chr. 1182. — *Ebn Athia d)* natus esse dicitur Eg. 481. Chr. 1086., auctor ampli commentarii in Coranum. —

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Said Ben Ali Alanfari Abu Abdalla e)* alias *Altharraz*, clarus Corani interpret, qui in opere suo non minorem eruditionem, quam stili nitorem exhibuit. Decessit e vita Eg. 645. Chr. 1247. — Maximas singularis doctrinae in literis theologicis laudes duo monachi Suphitae *) sibi comparauerunt, quamquam scriptis, quod sciam, non clauerunt; nempe *Mohamad Ben Abraham Ben Mohamad Alanfari f)*, vulgo *Alfanna*, qui obiit Eg. 749. Chr. 1343. et *Mohamad Ben Ahmad Alanfari*, vulgo *Almavac*, qui Eg. 703. Chr. 1303. moriebatur. — *Alharedin Mohamad Ben Joseph g)* cognomento *Abu Hajan*, natus Eg. 612. Chr. 1254. obiit Cairi Eg. 745. Conscripsit commentarium doctissimum in Coranum, quo et multa de interpretandi ratione et de lectione Corani recte instituenda differebat —

Saeculo Eg. VIII. *Omar Ben Ali Ben Atik h)*, quamquam natus Eg. 667. Chr. 1268. tamen a nobis octauo Egirae saeculo adscribitur, quis, senex, postquam aulam et militiam esset secutus, se Suphtarum instituto deuouit atque deo et literis totum se tradidit. Obiit demum Eg. 744. Chr. 1343. relictis multis operibus aeticis.

Incertae aetatis: *Jahia Ben Abdalla Mohamad Ben Ahmad i)* auctor prolegomenorum in Coranum. — *Omar Abu Ali Ben Mohamad Ben Khalil Alfecuni k)* acerimus Corani dogmatum sectator, qui censura

c) *Casiri I. p. 504* d) *Casiri I. p. 489.* e) *Casiri II. p. 81.* *) Suphitae monachorum Mohammedanorum genus, in urbibus degentium. Nomen derivandum a *صوف* vases enim e lana confectas vsurpabant. Post annum Egirae 200 damum arsi esse videntur, tum autem vitrum in modum aucti. *Goliis p. 1391.* *Casiri I. p. 29. 222. 11. p. 33. 341.* f) *Casiri II. p. 93.* g) *Casiri I. p. 126.* h) *Casiri II. p. 112.* i) *Casiri I. p. 503.* k) *Casiri I. p. 499.*

cenfura dogmatica *Zamkhaſſhrati* commentarios in Coranum acerbè notabat, auctoremque tanquam haereticum Motozelitum proſcribebat. —

Iurisconſulti Granatenſes.

Saeculo Eg. III. *Abdelmalek Ben Hubib Alſalami l)* ex vrbe Hoſn Vath (حسنى واط) non procul a Granata, omnibus fere diſciplinis egregie excultus, quarum tamen libris ſuis editis praecipue tantum theologiã, hiſtoriam et iuriſprudentiam adornauit. De iuridicis ſuis operibus nominandi ſunt libri de iure gentium et moribus et de iure vtroque in Corano. Obiit Eg. 289. Chr. 901. —

Saeculo Eg. IV. *Malek Ben Mophdel Ben Rozaic Alnamairi m)* natus Eg. 484. Chr. 1091. — *Moabad Ben Alcama Ben Naſſer Alchabani n)* obiit praetor Cordubenſis Eg. 320. Chr. 932. —

Saeculo Eg. VI. *Ali Ben Abraham Ben Ali o)* vulgo *Ebn Alcapphas* magni nominis iuriſperitus, ſed etiam hiſtoricus non contemnendus, natus Eg. 555. Chr. 1160. obiit Eg. 632. Chr. 1234. — *Ali Ben Mohamad Ben Abraham Ben Abdelrahman Aldahac p)* vulgo *Ben Alhacri* ſcripſit de iure ciuili et canonico et alia opera multa philoſophiam ſpectantia. Periiit in itinere, urbem Cadix petens Eg. 557. Chr. 1162. — *Abdelmalek Ben Mohamad Ariſarus q)* vulgo *Ebn Alhamami* ob egregios progreſſus in literis iuridicis praeturae Almuñecaris, Loxae et Queſadae ei tradebantur. Deceſſit Granatae Eg. 591. Chr. 1194. — *Abdalla Ben Thulha Ben Athia Almoharebi Abu Baker r)* praefuit Granatae et Almeriae. Ortus eſt Eg. 511. Chr. 1117. obiit Eg. 578. Chr. 1182. — *Abdalla Ben Jahia Ben Hani Lakhamita s)* doctrina eximia clarus. Obiit Eg. 605. Chr. 1208. — *Abdalla Ben Mohamad Ben Abdelſalam Aba Mohamad Alkazli t)* periit incendio domi Eg. 574. Chr. 1178. — *Abdalla Ben Mohamad Ebn Alhaſſan Alkhazragita u)* vulgo *Ebn Alhalla* praetor vrbiſ Almuñecar, deceſſit e vita Eg. 526. Chr. 1131. —

Saeculo Eg. VII. *Abulabbas Ben Alſchath Albagiai v)* commentaria de iure canonico publicauit. — *Salmun Ben Ali Abulcaſſem w)* praetor Granatenſis ſcripſit egregium opus de hereditate. Floruit Eg. 685. Chr. 1286. — *Abdelrahman Ben Ahmad Ben Athia x)* vulgo *Altaneſi*, obiit Eg. 684. Chr. 1285. —

Saeculo

l) *Cafiri I.* p. 107. m) *Cafiri II.* p. 118. n) *Cafiri II.* p. 118. o) *Cafiri II.* p. 111. p) *Cafiri II.* p. 111. q) *Cafiri II.* p. 121. r) *Cafiri II.* p. 119. s) *Cafiri II.* p. 119. t) *Cafiri II.* p. 119. u) *Cafiri II.* p. 119. v) *Cafiri I.* p. 449. w) *Cafiri II.* p. 115. x) *Cafiri II.* p. 120.

Saeculo Eg. VIII. *Abu Giaphar Mohamad y)* poetice de iurisprudentia scripsit Eg. 750. Chr. 1387. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Hart Alkalbita z)* excelluit in cognitione linguae arabicae, in literis theologicis, iuridicis et historicis. Scripsit opera ius spectantia haec: de iure canonico; controuersias forenses; Canones secundum scholarum, Malakiticae, Schafeiticae, Hanaphiticae et Hanbaliticae placita. Obiit Granatae Eg. 741. Chr. 1340. — *Mohamad Ben Ali Ahmad Alkhulani Abu Abdalla a)* claruit scientia, vsu et interpretatione legum Hispaniae. Auctor fuit libri de verborum ad ius pertinentium significatione. Fato defunctus est Eg. 754. Chr. 1353. —

Saeculo Eg. IX. *Mohieldin Mohamad Ben Abraham Ben Fahir b)* absoluit opus suum de controuersis forensibus Eg. 811. Chr. 1408.

Incertae aetatis: *Abu Baker Ben Mahmud c)*. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Abdalla d)* vulgo *Almoksafi*, edidit tractatum de officio iudicis causarum criminalium. — *Nassereddin Alzarcani e)* vulgo *Ebn Figilaji* commentator iuridicus. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Ali Alphakhar f)*. — *Abu Mohamad Abdalla Ben Abi Zaid Alkairvani g)*. — *Abu Ali Mansor Ebn Ahmad Ebn Abdelhac Alschadeli h)* commentator iuridicus — *Abu Isaac Abraham Ben Abdelrahman i)* praefectus Curiae Granatenfis regius, edidit decisiones legales ad forenses actiones et contractus pertinentes et iuris ciuilis decisiones secundum Arabum Hispanorum leges et consuetudines. —

Medici, historiae naturalis, Chemiae scriptores Granatenses.

Saeculo Eg. VI. *Abdelrahman Ben Ahmad Abu Giaphar k)* alibi *Ebn Alcafiri* scripsit historiam naturalem Granatae. Interfectus est Eg. 576. Chr. 1180. —

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Abraham Ben Abdalla Ben Rubil l)* vulgo *Ebn Asfarragi* natus Eg. 654. medicus regis Granatensis *Mohammedis Ben Mohammedis*, medicinam experientis et libris illustrauit. Denatus Eg. 730. Chr. 1329. — *Ija Ben Ali Hassan Asadita m)* scripsit opus de re accipitraria et venatoria, quo historiam naturalem quadrupedum et auium absoluit.

Saeculo Eg. VIII. *Galeb Ben Ali Ben Mohamad Ascuri n)* alias *Abu Tamam* Cairi medicinae studebat, tum in patria archiater electus, postea Fessae tributis praefuit. Denique obiit Septae Eg. 741. Chr. 1340. multis scriptis clarus. — *Jahia Ben Ahmad Ben Hazil Abu*

y) *Casiri* I. p. 471. . z) *Casiri* II. p. 79. 80. a) *Casiri* II. p. 80. b) *Casiri* I. p. 461. c) *Casiri* I. p. 480. d) *Casiri* I. p. 468. e) *Casiri* I. p. 467. f) *Casiri* I. p. 455. g) *Casiri* I. p. 78. h) *Casiri* I. p. 465. i) *Casiri* I. p. 457. 459. k) *Casiri* II. p. 131. l) *Casiri* II. p. 87. m) *Casiri* I. p. 321. n) *Casiri* II. p. 113.

Abu Zacharia o) poeta, orator, philosophus, astronomus, mathematicus et medicus. Scripsit de medicamentorum delectu; de crisi morborum; observationes periti medici. Obiit Granatae Eg 753. Chr. 1352. — *Jahia Ben Ahmed Ebn Edden p)* edidit librum de re medica, ad vltum examinis, quo medicorum in regno Granatensi vires excuti solebant. Traditum est opus *Albuhacemo* regi Eg 719. Chr. 1319. —

Incertae aetatis: *Siekuhr Sachmens* scripsit de remediis morborum omnium partium humani corporis q). — *Isaac Ben Caada el Lauxi r)*, Granatensis, scripsit de re medica.

Mathematici, Geographi et Astronomi Granatenses.

Saeculo Eg. IV. *Mothreph Ben Isa Algassani Abu Abdelrahman s)* chronographus et geographus magnus. Audiuerat viros doctos et in Africa et in Hispania. Regis *Alhakemi* iussu confecit descriptionem Illiberis. Obiit Eg. 377. Chr. 987.

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Alhossain Ben Zaid Abu Alvalid t)* vulgo *Algapheki*, magnus arithmeticus. Obiit quaeltor Granatensis Eg. 588. Chr. 1192. — *Mohamad Ben Abdelrahman Abu Abdalla u)* alias *Ebn Alcateb* enituit arithmetica et geometria, de quibus disciplinis et opera scripsit. Granatae praefuit per nonnullos annos et aere suo basilicam iuridicam ibi extruxit et templa instaurauit. Obiit Eg. 607. Chr. 1210. —

Saeculo Eg. VII. *Abi Abdalla Mohamad Ben Abi Schaker v)* edidit institutiones astronomicas, chronologicas et geographicas tabulis exornatas. —

Incertae aetatis: *Abi Othman Said Ben Mohamad Alotbani w)* commentator librorum arithmeticorum. — *Abi Alabas Ahmad Ben Mohamad Ben Othman Azadita x)* vulgo *Ebn Albonna* Marochi publice profitebatur disciplinas mathematicas, ibique tabulas astronomicas vulgavit. Fortassis idem est, quem *Casiri* alio loco y) nomine *Abilabbar Ben Othman Ben Albanna* memorat, cuique libellus de iudiciis ex eclipsibus adscribitur. Idem et in arithmetica et in theologia excelluit z). — *Ali Ben Mohamad a)* vulgo *Alcassadi* scripsit de arithmetica et algebra. — *Mohamad Abi Baker Altalmasani b)* auctor descriptionis historico-geographicae Medinae, Meccae et Hierosolymae. —

D 2

Histo-

o) *Casiri* II. p. 117. p) *Hottinger* append. biblioth. orient. p. 14. *Antonii* bibl. hisp. vet. T. II. p. 407. q) *Antonii* bibl. T. 2. p. 410. r) *Antonii* bibl. T. II. p. 407. s) *Casiri* II. p. 147. t) *Casiri* II. p. 91. u) *Casiri* II. p. 91. v) *Casiri* I. p. 369. w) *Casiri* I. p. 370. x) *Casiri* I. p. 369. *Fabricii* bibl. graec. III. p. 479. y) I. p. 352. z) *Casiri* I. p. 380. 530. a) *Casiri* I. p. 289. b) *Casiri* I. p. 118.

Historici Granatenfes.

Saeculo Eg. VI. *Abdelrahman Ben Ahmad Abu Giaphar c)* cognomento *Ben Alcafiri*, idem quem fupra inter hiftoriae naturalis fcriptores laudauimus. Edidit vitas virorum illuftrium, hiftoriam literariam Granatae et alia eiusmodi opera. Interfectus eft Eg. 576. Chr. 1180. — *Jahia Ben Mohamad Abu Baker d)* vulgo *Ben Alfairaphi* fcripfit Almorabitarum, quam ad annum 569 perduxit, hiftoriam, quae et alias regum Hispaniae res complectebatur. Obiit Eg. 570. Chr. 1174. — *Mohamad Ben Khaled Abu Abdalla e)* vulgo *Ebn Zamanim*, iurifconfultus et hiftoricus magnus, decessit Malacae Eg. 602. Chr. 1205. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Abraham Abulcaffem* ortus in oppido Novaes نوالش, in regno Granatenfi, orator nobilis et hiftoricus, decessit e vita Eg. 620. Chr. 1223. — *Ali Ben Abraham Ben Sali g)* vulgo *Ebn Alcafhar* in epitomen contraxit *Ben Hujani* Hispaniae annales. Natus eft Eg. 555. Chr. 1160. obiit Eg. 632. Chr. 1234. — *Mohamad Ben Abdelrahman Algaffani Abu Abdalla h)* defcripfit carminibus vitas Arabum illuftrium. Natus Granatae Eg. 568. Chr. 1172, obiit Murciae Eg. 619. Chr. 1222.

Saeculo Eg. VII. *Aticus Ben Ahmad Algaffani Abu Baker i)* vulgo *Ebn Alfarca* praefuit oppido Almuñecar et edidit annales Granatae regum. Obiit Eg. 690. Chr. 1291.

Saeculo Eg. VIII. *Abu Mohamad Ben Abdelhalim k)* floruit Eg. 726. Chr. 1325. edidit annales Mauritaniae, in quibus regum feriem et vrbes ab iis conditas recensuit. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Alkhatib l)* edidit praeter alia multa bibliothecam arabico-hifpanam in partibus diftributam et de caufis et remediis pestis, quae Eg. 749. Granatam afflixit. — *Ali Ben Abdelrahman Ben Hozil m)* fcripfit de viris bellica laude claris et de ingreffu Mauritanorum in Hispaniam. Floruit Eg. 763. Chr. 1361. — *Mohamad Abu Abdalla Alahhamita n)* auctor thefauri hiftorici fcientiarum, abfoluti Eg. 793. Chr. 1390. —

Incertae aetatis: *Abdalla Ben Alkhatib o)* auctor hiftoriae Granatae.

Grammatici, Lexicographi, Rhetores Granatenfes.

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Ahmad Abi Khaithama p)* vulgo *Abu Alhaffan* Grammaticus et rhetor insignis, decessit Eg. 540. Chr. 1145. — *Mufa Ben Abdelrahman q)* vulgo *Alhomairi* grammaticus et philologus insignis natus Eg. 557. Chr. 1161; decessit Eg. 631. Chr. 1233. —

Saeculo

c) *Casiri* II. p. 104. 151. d) *Casiri* II. p. 118. e) *Casiri* II. p. 184. f) *Casiri* II. p. 185. g) *Casiri* II. p. 111. h) *Casiri* II. p. 88. i) *Casiri* II. p. 109. k) *Casiri* II. p. 159. l) *Casiri* II. p. 71. 334. m) *Casiri* II. p. 29. n) *Casiri* II. p. 70. o) *Casiri* II. p. 10. p) *Casiri* II. p. 73. q) *Casiri* II. p. 118.

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Joseph Ben Ali Ben Hajan Athiveldin r)* vulgo *Abu Hajan* princeps grammaticorum sui aevi, natus Eg. 652. Chr. 1254. Cairi rhetoricam docuit, ibique decessit Eg. 745. Chr. 1344. — *Abu Isaac Abdelsalam Alsanhagi s)*, vulgo *Alathar* auctor grammaticae, obiit Eg. 726. Chr. 1325. — *Badreddin Abu Abdalla Mohamad Ben Malek t)*, edidit institutiones rhetoricas, — *Mohamad Ben Said Ben Ali Alanfari Abu Abdalla u)* alias *Altharraz* interpres Corani grammaticus, decessit Eg. 645. Chr. 1247.

Saeculo Eg. VIII. *Ali Ben Issa v)* floruit Eg. 737. Chr. 1336. commentator grammaticus. — *Abnzaid Abdelrahman Ebn Ali Ben Saleh Almacudi w)* natus Eg. 736. Chr. 1335. Obiit Fessae Eg. 807. Chr. 1404. philologus et grammaticus clarus. — *Mohamad Ebn Assameldin x)* floruit Eg. 715. Cairi, grammaticus commentator variorum carminum, — *Athireldin Abu Hian Mohamad Ben Hajan Ben Joseph y)* fato defunctus est Eg. 745. Chr. 1344. auctor commentarii 10 voluminibus constantis in *Ben Maleki* opus grammaticum. —

Saeculo Eg. IX. *Sohamseddin Abu Abdalla Mohamad Ben Mohamad Alanfari z)* vulgo *Airaji*, floruit Granatae Eg. 842. Chr. 1438. —

Incertae aetatis: *Ahmad Ben Ali Ben Abdelrahman a)* *Almangiuri* Granatensis, Fessae vixit, auctor commentariorum grammaticorum. — *Mula Hassan Alkori b)* commentator operum rhetoricorum. —

Poetae Granatenses.

Saeculo Eg. VI. *Abdalla Ben Abdelrahman Abu Mohamad c)* multa scripsit soluta et stricta oratione. Obiit Eg. 587. Chr. 1191. — *Abdelmenem Ben Mohamad d)* vulgo *Ebn Alpharas* natus Eg. 524. Chr. 1129. auctor multorum carminum, obiit Eg. 597. Chr. 1200. — *Ebn Baker Abdelrahman Ben Ali Ben Massad Alameri e)* obiit Eg. 600. Chr. 1203. —

Saeculo Eg. VII. *Abu Hassan Ben Bia f)* poetice descripsit bellica arma et tormenta Hispanorum, claruit Eg. 671. Chr. 1272. — *Abu Saad g)* collegit variorum poetarum opera. — *Abdalla Ahmad Ben Ali Ben Khamat Ansar Almerin h)* poeta clarus. — *Jahia Ben Mohamad Alkhasali i)* condidit poema in laudem diuinæ providentiae. — *Ali Ben Mohamad Abulhassan Alanfar k)* vulgo *Ebn Algias* natus Eg. 664. Chr. 1264. scripsit multa carmina. Decessit e vita Eg. 749. Chr. 1348. — *Sahl Ben Mohamad Ben Malek Abulhassan l)* obiit Eg. 639. Chr. 1241. reliquit varia carmina valde celebrata. —

D ;

Saeculo

r) Casiri II. p. 81. s) Casiri I. p. 32. t) Casiri I. p. 58. u) Casiri II. p. 81. v) Casiri I. p. 51. w) Casiri I. p. 53. x) Casiri I. p. 4. y) Casiri I. p. 14. z) Casiri I. p. 57. a) Casiri I. p. 61. b) Casiri I. p. 56. c) Casiri II. p. 102. d) Casiri II. p. 106. e) Casiri I. p. 98. f) Casiri I. p. 105. g) Casiri I. p. 107. h) Casiri I. p. 112. i) Casiri I. p. 153. k) Casiri II. p. 110. l) Casiri II. p. 94. 115.

Saeculo Egirae VIII. *Mohamad Ben Mohamad Alnemui Aba Abdalla m)* poeta clarus, obiit Eg. 730. Chr. 1329. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Abraham Ben Alzebairi Abu Omar n)* excellentissimus poeta, obiit Eg. 765. Chr. 1363. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Abraham Alnemahiri Abu Amru o)* orator et poeta elegans. In viuis erat Eg. 760. Chr. 1358. — *Abdalla Ben Ali Abu Mohamad Ben Salmun p)* natus Eg. 669. Chr. 1270. denatus Eg. 741. Chr. 1340. clarus poeta et rhetor. — *Abdelrahman Ben Abdelmalek Alianschat q)* poeta satiricus, obiit Eg. 750. Chr. 1349. — *Ali Ben Mohamad Ben Abdelhac r)* vulgo *Ben Alfabagh* auctor variorum carminum, obiit Eg. 758. Chr. 1356. — Incertae aetatis: *Abu Baker Alkotandi s)* — *Abu/hassan Mothreph Ben Mothreph t)*. — *Abu Baker Mohamad Ben Thaliat u)*. — *Haphsat Ben Alhagi Alrekuni v)*. —

Philosophi Granatenses.

Saeculo Eg. V. *Abdalla Ben Phasghius Ben Gazlon w)* alias *Ebn Alafsal* scripsit de virtutibus et vitiis, obiitque Eg. 487. Chr. 1094. —

Saeculo Eg. VIII. *Abu Bahar Ebn Chalsan x)* philosophus, astrologus et medicus, obiit Eg. 828. Chr. 1424. — *Ebn Abdalla Mohamad Ben Marzuc y)* commentator doctissimus *Avicennae*, obiit Eg. 781. Chr. 1379. —

Saeculo Eg. IX. *Abdalla Mohamad Ben Joseph Alsenusi Alhasui z)* scripsit commentarium in opera metaphysica *Fakhreddini Razati*, quo simul exponebat de deo, eius attributis, de anima et reliq. secundum morem Scholasticorum. Floruit Marochi Eg. 875. Chr. 1470.

Incertae aetatis: *Mohamad Ben Schariph Alhasbati a)* auctor operis de logica. — *Abulsapha Ben Abi Albanna Alhossaini b)* scripsit de religione. — *Ebn Altalmasani c)* scripsit commentarios in theologiam scholasticam. — *Abdelrahman Ben Mohamad Ebn Khaldun Alhadrami d)* theologiam dogmaticam philosophice tractavit. — *Ali Ben Hassan Alhossaini e)* edidit lexicon theologicum.

Sequitur catalogus praeceptorum doctorumque in Academia Granatensi florentium:

Iam quinto Egirae saeculo Granatae iuris doctor et professor floruisse dicitur *Abdelrazac Ben Giaber Ben Soliman Ben Alnas f)*, ortus in oppido Nouales regni Granatensis. — *Ali Ben Ahmad Ben Khalaph*

m) Casiri II. p. 80. n) Casiri II. p. 86. o) Casiri II. p. 91. p) Casiri II. p. 99. q) Casiri II. p. 105. r) Casiri II. p. 110. s) Casiri I. p. 94. t) Casiri I. p. 99. u) Casiri I. p. 100. v) Casiri I. p. 102. w) Casiri II. p. 103. x) Hieringer bibliothecar. quadrup. p. 286. Antonii biblioth. T. II. p. 336. y) Casiri II. p. 188. z) Casiri II. p. 203. a) Casiri I. p. 198. b) Casiri I. p. 518. c) Casiri I. p. 527. d) Casiri I. p. 540. e) Casiri I. p. 540. f) Casiri II. p. 121.

Khalaph Abulhassan g) vulgo *Albadisch* doctor et professor iuris, qui et de re grammatica libros edidit. Decessit Granatae Eg. 528. Chr. 1233. — *Ali Ben Mohamad Ben Abraham Ben Abdelrahman Aldahac h)* vulgo *Ben Albakri* Granatenfis iuris doctor et professor multa opera iuridica, historica, philosophica scripsit. Obiit Eg. 557. Chr. 1161. urbem Cadix petens, in itinere. — *Jahia Ben Mohamad Ben Ahmad Alhiozli i)* Tudelanus (تودلاني) natus Eg. 559. Chr. 1163. Granatae tradidit grammaticam et rhetoricam, deinde ad historiae studium se convertit. Obiit Eg. 629. Chr. 1231. — *Jahia Ben Abdelrahman Ben Rabii Alascharitah k)* vulgo *Abu Amer* Malacitanus, magnus Hispaniae doctor et praefes studiorum in regio Granatenfi gymnasio, deinde Cordubae et Granatae praetor. Obiit Malacae Eg. 637. Chr. 1239. — *Abdalla Ben Athassan Alanfaratus l)* Malacitanus, magnus interpret Corani et eximius poeta fuit. Vicesimo anno vitae iam rhetoricam et poetics Granatae docuit. Scripsit de iure canonico; de arte poetica; rhetoricas exercitationes et lusus poeticos. Decessit Eg. 636. Chr. 1258. Praeceptoribus Granatae vltus est: *Giapharao Ben Alhakemi* professore tum rhetoricos et poetics et *Jahia Mattirensi*, professore philosophiae m). — *Mohamad Ben Abdelwahib Ben Tephilus n)* cognomento *Abu Baker* natus in vrbe Cadix. Omnibus tere disciplinis aequae erat excultus, nam rhetor, poeta, philosophus, medicus, iurisconsultus, mathematicus et historicus magni nominis. Granatae profitebatur medicinam, de qua et libros edidit. Decessit Marochi Eg. 581 Chr. 1186. vbi, rege funus comitante, sepeliebatur. — *Fadhi Ben Mohamad Abulhassan Almoaxher o)* doctor et professor iuris, obiit Eg. 699. Chr. 1299. — *Mohamaa Ben Abraham Ben Mohamad Alavafi p)* vulgo *Ben Aidabog* Hispalensis humaniorum literarum doctus et magni nominis theologus et iurisconsultus. In regio Granatenfi collegio iurisprudentiam praelegit, in collegio *Azrae filii* theologiam. Multa opera edidit. Fato defunctus est Eg. 668. Chr. 1269. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Mohareb Alsarikhs Abu Abdalla q)* vulgo *Ebn Abilgrifiki*. Granatae ius publice tradidit. Obiit Malacae Eg. 707. Chr. 1307. — *Mohamad Ben Abraham Ben Ahmad Alavafi r)* vulgo *Abu Abdalla Ebn Alracam*, Murcianus, medicinam docuit Granatae, quam et libris scriptis decoravit. Etiam arithmeticus, astronamus et geometra fuit haud infimi ordinis. Obiit Eg. 715. Chr. 1315. — *Abu Giaphar Alrauthi* professor medicinae Murcianus et

g) *Casiri II. p. 109.* h) *Casiri II. p. 122.* i) *Casiri II. p. 128.* k) *Casiri II. p. 127.* l) *Casiri II. p. 100.* m) De vtroque cf. *Casiri II. p. 100.* n) *Casiri II. p. 76.* o) *Casiri II. p. 114.* p) *Casiri II. p. 82.* q) *Casiri II. p. 83.* r) *Casiri II. p. 82.*

et *Abithaffen Ebn Alfajeg s)* Hispalensis, professor literarum humaniorum floruerunt Granatae circa annum Eg. 730. Chr. 1329. — *Mohamad Ben Ali Ben Hani Abu Abdalla t)* Septanus, oratoris nomen sibi comparauit, Granatae docuit rhetoricam et poeticam. Obiit Eg. 731. Chr. 1332. inulta opera relinquens. — *Ali Ben Omar Alcanani Alhigiathi u)* Bazaë natus Eg. 650. Granatae profitebatur literas humaniores et iurisprudentiam. Obiit Eg. 730. Chr. 1329. — *Faragius Ben Cassim Ben Ahmad Ben Lxbi Abu Said v)* Granatensis, theologus et iurisconsultus; in regio Granatensi collegio Canones praelegit, cuius instituti mox praefectus creatus est. Obiit Eg. 733. Chr. 1332. — *Ali Ben Ahmad Ben Mohamad Alhasni w)* natus in oppido Petrosi (بطرش) regni Malacitani, Granatae profitebatur rhetoricam et poësin, qua in vrbe et extinctus est Eg. 750. Chr. 1349. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Ali Alanfar Abu Abdalla x)* cognomento *Ebn Korat* literis studuit Granatae, ibique grammaticam docuit, tum in patriam redux Malacam, ibi rhetoricam professus est. Obiit Eg. 750. Chr. 1349. — *Mohamad Ben Abraham Ben Ali Ben Bacchus y)* alias *Aba Abdalla* bonas artes Granatae docuit. Decessit Eg. 752. Chr. 1352. — *Mohamad Ben Ali Ahmad Alkhntani Abu Abdalla z)* magnus iurisconsultus, Granatae grammaticam publice docuit. Obiit Eg. 754. Chr. 1353. — *Manfor Ben Abdalla Alzuavi a)* insignis philosophus, theologus et mathematicus, rhetoricam, philosophiam et iurisprudentiam Granatae publice tradidit. Demortuus est Eg. 757. Chr. 1356. — *Abdalla Ben Mohamad Ben Giazi b)* professor iuris, Granatensis. Coaeuus fuit *Mohamad Ben Abdalla Ebn Alkhatib c)*, qui opus suum historico-literarium Eg. 763. in lucem edidit. — *Schamsiddin Abu Abdalla Mohamad Ben Mohamad Alanfari d)* vulgo *Alroji* Eg. 842. Chr. 1438. professor literarum humaniorum Granatae floruit. — *Abdalla Ben Abraham Ben Tadmir Ahagiari e)* ex vrbe Guadalaxara (مدينة الفرج), Granatam se contulit ibique rhetoricam et poeticam profitebatur, sed nescio quo tempore. —

§. 3. De Schola Toletana.

Vrbs Toleti iam Eg. 95. Chr. 711. a Mauris expugnata est a). Eg. 477. Chr. 1084. in potestatem *Alphonfi* VI. regis Leonis et Castiliae redigebatur b). Origo scholae referenda videtur ad saeculum IV. Egirae.

Iuris-

s) *Casiri* II. p. 87. t) *Casiri* II. p. 86. u) *Casiri* II. p. 109. v) *Casiri* I. p. 114. w) *Casiri* II. p. 111. x) *Casiri* II. p. 83. y) *Casiri* II. p. 74. z) *Casiri* II. p. 80. a) *Casiri* II. p. 96. b) *Casiri* II. p. 99. c) *Casiri* II. p. 71. d) *Casiri* I. p. 37. e) *Casiri* II. p. 101. a) *Ferreras* II. p. 511. 515. cf. *Casiri* II. p. 320. b) *Ferreras* III. p. 321. *Casiri* II. p. 214.

Iurisconsulti Toletani.

Hesham Ben Ahmad Ben Khaled Alwaschi c) natus Eg. 408. Chr. 1017. Cordubae literis incubuit et postea clarus orator, poeta, philosophus, mathematicus, historicus et iurisconsultus factus. Obiit Eg. 489. Chr. 1095. relictis commentariis in ius canonicum. —

Medici Toletani.

Abdelrahman Ben Mohamad Abulmothreph d) Cordubae literis excultus, ibique et publicus professor, scripsit de medicamentis simplicibus, de somno etc. Obiit Eg. 467. Chr. 1074. — *Abu Baker Mohamad Abu Zacharia e)* natus Eg. 618. Chr. 1221. scripsit de dignoscendis morbis et signis exterioribus. —

Mathematici Toletani.

Joseph Ben Omar Algiaheri f) alias *Ebn Abi Thalta* per 30 annos totum se dedit confectioni tabularum astronomicarum. Decessit Eg. 435. Chr. 1043. — *Abi Abulcazem* scripsit de astronomia iudiciaria. Floruit secundum *Antonium g)* Christi Saeculi 11. initio. — *Arzachel* siue *Abraham Alzarakul* celeberrimus astronomus Saeculi christiani 12. h). — *Ben Azria Alcasfi i)* ludaeus et clarus astronomus. — *Abi Aben Ragel k)* floruit Chr. 1032. Eg. 424. clarissimus astrologus.

Historici Toletani.

Ismail Ben Omia l) historicus magnus, decessit Eg. 303. Chr. 915. — *Ahmad Ben Abdelrahman Ben Mothaher Alcanfar Abu Giaphar m)* auctor historiae iurisconsultorum et iudicum Toletanorum. Decessit Eg. 489. Chr. 1095. — Denique hoc loco nominandus erit *Saed Ebn Ahmad al Andalusi*, Toleti natus, cuius historia Abulfaragius de Arabibus et Muhammedanis agens praecipue usus est *).

Poetae Toletani.

Isaac Ben Abraham Ben Mosarra n) insignis poeta, obiit Eg. 352. Chr. 963. —

Praeceptores Toletani.

Said Ben Salem Abu Othman o) Matriensis, Toleti studuit et postea ius praelegit. Obiit Eg. 376. Chr. 986. — *Joseph Ben Abdelaziz Ben Odaisa* vulgo *Asfnhagiag p)* ex oppido mihi quidem incognito عبد العزيز, Toleti iurisprudentiam publice profitebatur. Decessit Eg. 305. Chr. 1111.

§. 4.

c) *Casiri* I. p. 455. d) *Casiri* II. p. 131. e) *Antonii* bibl. T. 2. p. 386. f) *Casiri* II. p. 148. g) T. II. p. 391. h) *Gerh. Joh. Vossius* de natura mathematica c. 35. §. 13. p. 176. contra *Antonium* T. II. p. 391, cum refert ad annum Chr. 1080. Eg. 473. i) *Casiri* I. p. 376. k) *Antonio* II. p. 390. l) *Casiri* II. p. 136. m) *Casiri* II. p. 141. *) *Pocock* spec. hist. arab. praefat. p. 6. Not. 360. n) *Casiri* II. pag. 136. o) *Casiri* II. pag. 137. p) *Casiri* II. p. 148.

§. 4. De academia Hispalensi.

Urbs Hispalis (Sevilla) vsque ad annum Eg. 390. Chr. 1000. sub imperio regum Mohammedanorum Cordubensium fuit a). Tum sibi proprios elegit reges. Eg. nempe 298. Chr. 910. *Abraham Ben Alhagiag* urbis regem se constituerat b), cuius successores mox potentia valuerunt. *Abad Ben Mohamad* c) Eg. 463. Chr. 1070. Cordubam et Murciam inuasit d). Eg. 491. Chr. 1097. *Alphonfus* VI. cum eodem rege foedus iniit ad debellandos hostes, quos habebant inter Arabo-Hispanos; quem in finem *Iosephum Tachfinum*, principem e gente Almorabiditarum (non auctorem huius dynastiae, quod ex errore plerique statuerunt. Vid. *Dombay Geschichte der Mauritan. Könige*), in auxilium vocarunt e). Mox imperium Hispalense ad Almorabiditas cessit, qui tamen iterum Eg. 518. Chr. 1143. a *Mohammede Ben Maimon* sedibus expulsi sunt f). Denique ad tempus in Almorabiditarum monachorum Muhammedonorum potestate regnum venit, inde ab anno Eg. 518. Chr. 1141. g). Sed et hi coacti a *Mohammad Ben Omar Ben Almander Abulvalid* Silorense, qui Hispali literis vacauerat, (aut a *Muhammad Ben Said Rai Abdelvahab Abu Buker*, Valentino, quod non satis mihi liquet e *Casiri* h) regnum reliquerunt. Anno Chr. 1236. Eg. 634. Arabes rempublicam liberam Hispali fundarunt i), sed tandem Eg. 646. Chr. 1248. Hispalis a *Ferdinando* III. deuicta est k). — Origo academiae in saeculi IV. Eg. finem cadere videtur, siue in initium saeculi V.

Theologi Hispalenses.

Abilabbas Almocri l) commentator Alcorani, obiit Eg. 500. Chr. 1106. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Salomo Ben Giaphar Ben Ali Alcodai* m) scripsit de traditionibus Cairi Eg. 453. Chr. 1061. — *Ahmad Ben Mohamad Ben Omar Ben Mathir Alrabii* n) scripsit de reuelationibus Muhammedis. Floruit Eg. 611. Chr. 1214. Cairi. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Etagiagi* o) commentarii in Coranum auctor. — *Mohammad Ben Abilabbas Alanfar* p) vulgo *Alkhaphaph* commentarios dogmaticos edidit.

Iurisconsulti Hispalenses.

Saeculo Eg. IV. *Ahmad Ben Abdelmalek Ben Hafchem* q) vulgo *Ebn Almekni* Cordubensis Curiae praefes, iussu *Alhakemi* regis pandectas hispanos e 100 Codd. in vnum collegit et contraxit. Obiit Eg. 409.

a) Ferreras III. p. 126. b) Casiri II. p. 35. c) Casiri I. p. 106. d) Ferreras III. p. 202. e) Ferreras III. p. 343. f) Casiri II. p. 54. g) Casiri II. p. 52. h) II. p. 52. coll. 59. i) Ferreras IV. p. 201. k) Casiri I. p. 248. II. p. 261. Ferreras IV. p. 260. l) Casiri I. p. 437. m) Casiri I. p. 526. coll. p. 519. n) Casiri I. p. 225. o) Casiri I. p. 502. p) Casiri I. p. 458. q) Casiri II. p. 140.

401. Chr. 1010. — *Ahmed Ben Abdelrahman Abu Amru r)* vulgo *Ben Alabfi*, auctor institutionum iuris; decellit e vita Eg. 379. Chr. 989. —

Saeculo Eg. V. *Khalaph Ben Bahlul*, vulgo *Albarbali* vtriusque iuris institutiones scripsit. Obiit Eg. 443. Chr. 1051.

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Abdalla Ben Mohamad* vulgo *Abu Baker Ben Alarabi*, obiit Eg. 543. Chr. 1148. praetor Hispalensis et reliquit varia iuridica, v. c. Assyriorum iura, de opinione probabili ac probabiliori; de verborum grammaticorum usu apud iuris peritos t). — *Mohamad Ben Abdalla Ben Jahia Abu Baker Ben Alged u)* tantus iurisconsultus, ut nomen oceani diuinarum et humanarum legum adeptus sit. Obiit Hispali Eg. 586. Chr. 1190. — *Magedeldin Abulkatab Dulsarhain v)* contendit dissertatione aliqua, vini usum vetitum esse cum iure Muhammedano, tum legibus regum. — *Abu Baker Jahia Ben Abdalla Ben Zacharia w)* edidit controuersias forenses. — *Abdelrahman Ben Mohamad Ben Abdalla Ben Hobaisch Abulcasssem x)* nobilissimus iurisconsultus. Obiit Eg. 584. Chr. 1188.

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Abraham Ben Mohamad Alavasi y)* vulgo *Ben Aldabag* vitae finem impleuit. Eg. 668. Chr. 1269.

Incertae aetatis: *Abulcasssem Abdalla Ben Raphi z)*. — *Abu Mohamad Abdalla Ben Abi Zaid Alcairvani a)* scripsit iuris ciuilis isagogen secundum scholae Malekiticae placita. — *Abulhassan Ali Ben Abdalla Ben Abraham b)* auctor libri de fine scientiae iuris. — *Schahabeddin Ben Ahmad Alfanhagi c)* edidit opus de iurisprudentia ad mentem iurisconsultorum Hispanorum. —

Medici, historiae naturalis scriptores Hispalenses.

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Abdalla Ben Zohar Abu Baker d)* medicus et philologus praestantissimus, obiit Marochi Eg. 595. Chr. 1198. — *Abu Zacharia Jahia Ben Mohamad Ben Ahmad e)* vulgo *Ebn Alavam* scripsit de agricultura, sed immensa doctrina, nam praecipuos rerum rusticarum auctores Graecos, Chaldaeos, Africanos, Latinos et Arabo-Hispanos in testimonium adhibebat. — *Abdelmalek Ben Zahr f)* siue *Ebn Zohr*, vulgo *Avenzohar*, alias dictus *Abu Maruan Ben Abdelmalek Ben Mohamad Ben Maruan*, edidit opus de medicamentis simplicibus et compositis et aliud de morborum curatione. Obiit Eg. 557. Chr. 1161.

E 2

Mathe-

r) Casiri II. p. 140. z) Casiri II. p. 141. t) Casiri II. p. 154. u) Casiri II. p. 84.
w) Casiri I. p. 475. w) Casiri I. p. 461. x) Casiri II. p. 158. y) Casiri II. p. 82.
z) Casiri I. p. 466. a) Casiri I. p. 465. b) Casiri I. p. 458. c) Casiri I. p. 483. d) Casiri II. p. 125. e) Casiri I. p. 325. f) Casiri II. p. 152. Herbesl. p. 938.

Mathematici Hispalenses.

Saeculo Eg. V. *Abu Abdalla Abilphath Mohamad g)*, Suphita, de vsu quadrantis astronomici scripsit. — *Abi Mohamad Giaber Ben Aphlah h)* astronomus magni nominis. —

Saeculo Eg. VI. *Abdelaziz Mussud i)* astronomus. — *Abulthaher Mohamad Ben Abdelaziz Ben Joseph Almoradi k)* vulgo *Ebu Algiah* auctor operis de corporibus solidis, eorum sectione, diuisione, simul de architectonica et mechanica arte. — *Evanassa* astronomus Hispalensis laudatur a R. *Mosé Maimonide l)*. Floruit, si credimus *Antonio m)* saeculo Christi XII.

Incertae aetatis: *Ali Ben Isa n)* auctor libri de astrolabii constructione. — *Nureddin o)* scripsit de planetarum theoria. — *Schamseddin Mohamad Ben Ahmad Almozi p)* auctor libri de quadrantis vsu. — *Abilhassan Ben Abi Alragel q)* magnae gloriae astrologus, qui opus edidit de astrologia genethliaca. — *Abi Zacharia Mohamad r)* commentarios mathematicos composuit. — *Abi Abdalla Mohamad Ben Omar s)* vulgo *Ebn Badr* scripsit de logistica, apologetica et analogistica. — *Abu Ali Ben Aliziat t)* edidit opus cosmographicum in 30 capita diuisum, in quo de coeli, globi terrestris, et Nili descriptione agit et figuras astronomicas et geographicas adiecit. —

Historici Hispalenses.

Saeculo Eg. IV. *Ahmad Ben Suid Ben Hazam Abu Omar Almontegili u)* edidit historiam virorum eruditorum. —

Saeculo Eg. V. *Mohamad Ben Phatuh Abu Abdalla v)* vulgo *Aba Nasser Althomaidi* scripsit bibliothecam arabico-hispanam. Obiit Eg. 488. Chr. 1095, in vrbe Bagdadi. — *Imael Ben Mohamad Ben Khazrag w)* vulgo *Ben Hareth* edidit historiam literariam virorum hispanorum, qui scriptis claruerunt. Obiit Eg. 421. Chr. 1030. — *Saken Ben Said x)* conditor bibliothecae scriptorum hispanorum cum notis criticis. Diem obiit supremum Eg. 457. Chr. 1064. —

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Khair Abu Baker y)* vulgo *Alamavi* edidit bibliothecam arabico-hispanam. Obiit Eg. 575. Chr. 1179. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Musa Ben Alnaman Almozali z)* descripsit vitam Muhammedis. Decessit Eg. 611. Chr. 1214. — *Alphath Ben Ali Ben Almadad a)* vulgo *Aba Nasser Ben Khacan* orator et poeta magnus edidit

g) *Casiri I.* p. 368. h) *Casiri I.* p. 345. coll. p. 367. i) *Casiri I.* p. 353. k) *Casiri I.* p. 365. l) *Mosé Hanevoehim II.* 10. m) *Bibl. T. II.* p. 402. n) *Casiri I.* p. 400. o) *Casiri I.* p. 366. p) *Casiri I.* p. 398. q) *Casiri I.* p. 363. r) *Casiri I.* p. 369. s) *Casiri I.* p. 370. t) *Casiri II.* p. 4. u) *Casiri II.* p. 134. v) *Casiri II.* p. 134. w) *Casiri II.* p. 134. x) *Casiri II.* p. 137. y) *Casiri II.* p. 122. z) *Casiri II.* p. 152. a) *Casiri II.* p. 114.

edidit bibliothecam arabico-hispanam. Interfectus est Marochi Eg. 529. Chr. 1134.

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Abdalla Ben Abraham b)* vulgo *Ben Cassum Alakhami* scripsit Hispalensium vitas sanctitatis praestantium eorumque res praeclare gestas. — *Abdalla Ben Cassim Ben Khalaph Alakhamita c)* cognomento *Alharivi* scripsit accuratissimam historiam Hispaniae, etiam bibliothecam de viris doctis Hispaniae. Obiit Eg. 646. Chr. 1248. — *Abulcassim Ben Abdalla Ben Mohamad Alanfari d)* vulgo *Ebn Alfchath* auctor bibliothecae clarissimorum theologorum, operis absoluti Eg. 683. Chr. 1282. —

Saeculo Eg. VIII. *Abdelrahman Ben Mohamad Abi Zaid Ben Khaldun e)* condidit historiam Arabum. Floruit Eg. 756. Chr. 1355. —

Grammatici, Lexicographi, Rhetores Hispalenses.

Saeculo Eg. IV. *Saleh Ben Ali Ben Ahmad Alnamari Alkhazragi f)* commentarios in poetas varios scripsit. — *Mohamad Ben Alhassan Abu Baker g)* vulgo *Alzobaidi* grammaticus et philologus celeberrimus, scripsit institutiones grammaticas, poemata nonnulla et lexicon arabicum, quod omnium primum apud Arabes prodiit. Obiit Eg. 330. Chr. 941. —

Saeculo Eg. V. *Abilcassim Ali Ben Giaphar h)* vulgo *Ebn Cataa* scripsit de arte metrica. Obiit Eg. 514. Chr. 1120.

Saeculo Eg. VI. *Abdalla Ben Ahmad Ben Mohamad i)* alias *Ebn Gallus* Marochi iurisprudentiam docuit. Obiit Eg. 592. Chr. 1195. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Zohar Abu Baker k)* praestantissimus philologus, demortuus est Eg. 595. Chr. 1198. — *Ali Ben Mohamad Ben Ali* vulgo *Ebn Harusi* clarus grammaticus et commentator, obiit Eg. 611. Chr. 1214. —

Saeculo Eg. VIII. *Ebn Alrai l)* auctor lexicæ arabici confecti Eg. 797. Chr. 1394.

Incertae aetatis: *Abilcassim Ali Ben Alcotai m)* tractatus de arte poetica auctor. — *Abu Meruan Abdelmalek Ben Abdalla Ben Badrun n)* auctor commentariorum in poetas Arabes. — *Abaidalla Ben Abd Alkaphi Alabadi o)*. —

Poetae Hispalenses.

Saeculo Eg. IV. *Abraham Ben Khirat Abu Isaac p)* vulgo *Alfabi* nobilis poeta. —

E 3.

Saeculo

b) Casiri II. p. 126. c) Casiri II. p. 129. d) Casiri II. p. 164. e) Casiri II. p. 105. f) Casiri I. p. 73. g) Casiri II. p. 155. h) Casiri I. p. 82. i) Casiri II. p. 129. k) Casiri II. p. 195. l) Abulfeda IV. p. 258. m) Casiri I. p. 177. n) Casiri I. p. 81. o) Casiri I. p. 65. p) Casiri I. p. 80. q) Casiri II. p. 155.

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Jahia Ben Khalaph Alomui q)* orator et poeta etiam scriptis clarus. Decessit Eg. 543. Chr. 1148. — *Ahmad Ben Mohamad Ben Musa Ben Alariph r)* ingeniosus poeta et calligraphicae artis peritissimus. Obiit Eg. 526. Chr. 1141.

Saeculo Eg. VII. *Abu Baker Ben Mohamad Ben Ahmad Ben Scherez s)* floruit Eg. 681. Chr. 1282. edidit poema de Chalisarum et Hispaniae regum serie. — *Ali Ben Mohamad Ben Ali Ben Haidham Abulahsan t)* regibus Granatae a secretis, clarus orator et poeta. Decessit Eg. 666. Chr. 1267. —

Incertae aetatis: *Abu Abdelrahman Alkaphedita u)* commentator poeticus. — *Nassiredin Ebn Assad v)* collegit carmina difficilia veterum poetarum. — *Abu Isaac Abraham Ben Sahl w)* edidit amatoria et miscellanea carmina. — *Abu Baker Ben Zohar x)*. — *Abulabbas Ben Henun y)*. — *Abulabbas Ben Sajed z)*. — *Ebn Hagiorg Gaischium a)*. — *Abu Baker Ben Almonkhol b)*. —

Philosophi Hispalenses.

Abulfat Omiah Ben Abdelaziz c) obiit Cairi Eg. 529. Chr. 1134. philosophus et medicus insignis, qui de vniuersa philosophia libros reliquit. — *Ahmad Ben Mohamad d)* floruit Eg. saeculo VI scripsitque opus de traditionibus Mohammedis ad morum doctrinam pertinentibus. —

De praeceptoribus Hispalensibus.

Abdalla Ben Mohamad e) vulgo *Albagi* ex vrbe Beja, Hispali iurisprudentiam docuit. Decessit Eg. 378. Chr. 987. — *Abulhassan Alakhthar et Alscharaih f)* summi philosophiae doctores Hispalenses floruerunt Eg. 500. Chr. 1106. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Mohamad g)* vulgo *Abu Baker Ben Atarabi* natus Eg. 468. Chr. 1075. Hispali, ibique cum summa laude liberales disciplinas docuit. Obiit Eg. 543. Chr. 1139. — *Mohamad Ben Obaid Ben Malthon Abu Baker h)* Hispali grammaticam tradidit. Decessit Eg. 600. Chr. 1203. — *Ali Ben Mohamad Abulhassan i)* vulgo *Ebn Alsajegh* theologiam et iurisprudentiam Hispali docuit. Obiit Eg. 680. Chr. 1281. —

§. 5. De schola Deniensi.

Haec saeculo Eg. IV. condita fuisse videtur, et quamuis documenta desint historica, incolumis stare potuit vsque ad Eg. 641. Chr. 1243, quo anno vrbs Deniae a Christianis capta est a).

Mathe-

q) Casiri II. p. 121. r) Casiri II. p. 135. s) Casiri I. p. 136. t) Casiri II. p. 110. u) Casiri I. p. 107. v) Casiri I. p. 114. w) Casiri I. p. 112. x) Casiri I. p. 93. y) Casiri I. p. 93. z) Casiri I. p. 94. a) Casiri I. p. 94. b) Casiri I. p. 94. c) Casiri I. p. 189. d) Casiri I. p. 218. e) Casiri II. p. 137. f) Casiri II. p. 138. g) Casiri II. p. 134. h) Casiri II. p. 124. i) Casiri II. p. 110. a) Casiri II. p. 60.

Mathematici Denienses.

Abi Zelti Deniae natus b).

Poetae Denienses.

Abulhagius Joseph Ben Abdalla Ben Ajub Alfahari c) obiit Eg. 592. — *Abulhokm Giaphar Ben Jahia d).* — *Abu Mohamad Abdalla Ben Jahia Alhadrami e)* obiit Valentiae Eg. 578. Chr. 1182. — *Abulhassan Ali Ben Ahmad Ben Abilovat Alazadita f)* obiit Eg. 608. Chr. 1211. — *Abulrobi Soliman Ben Ahmad Ben Ali Ben Galib Alabdari g).* — *Abu Baker Ebn Alabana h).*

Praeceptores Denienses.

Othman Ben Szid Abu Amru i) vulgo *Ebn Alfairaphi* Cordubensis, Deniae Alcoranum interpretatus est. Decessit Eg. 444. Chr. 1052. — *Abdalla Ben Joseph Ben Ajub Alcarseli Alraphi k)* ex tractu Saetabensi natus Eg. 469. Chr. 1076. Deniae iurisprudentiam docuit, ibique decessit Eg. 548. Chr. 1153. —

§. 6. De schola Saetabensi.

Vix haec schola ante Saeculum Eg. V. condita est.

Historici Saetabenses.

Mohamad Ben Jahia Ben Khalipha a) vulgo *Ben Janec* scripsit historiam regum Hispaniae. Obiit Eg. 547. Chr. 1152. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Sophian Altogibi b)* scripsit epitomen historicam de viris Hispanis, qui scribendo claruerunt. Decessit Eg. 558. Chr. 1162. —

Poetae Saetabenses.

Abu Baker Ben Magan c). — *Abu Abdalla Ben Jarbu d).* — *Alhag Abulhassaim Ben Giobair e).* — *Abu Baker Ben Algionan f).* — *Abu Amer Ben Othman g).* — *Abu Abdalla Ben Jafim h).* — *Abu Giaphar Ahmad Ben Abrahim Ben Sa'lem Almoapher i).* obiit Eg. 550. Chr. 1155. —

Praeceptores Saetabenses.

Mohamad Ben Abdelrakman Ben Abad Alarsari k) Saetabi iurisprudentiam docuit. Natus erat Eg. 480. Chr. 1087. — *Mohamad Ben Ismail Ben Khamis l)* vulgo *Abu Amer Algiomahi* literas humaniores tradidit. Obiit Eg. 629. Chr. 1231. —

§. 7.

^{b)} Hottinger *Imagines orientales* l. 3. c. 2. p. 2. *Antonii biblioth.* T. II. p. 386.
^{c)} *Casiri* II. p. 98. ^{d)} *Casiri* I. p. 96. ^{e)} *Casiri* I. p. 97. ^{f)} *Casiri* I. p. 99. ^{g)} *Casiri* I. p. 100. ^{h)} *Casiri* I. p. 105. ⁱ⁾ *Casiri* II. p. 145. ^{k)} *Casiri* II. p. 128. ^{a)} *Casiri* II. p. 122. ^{b)} *Casiri* II. p. 127. ^{c)} *Casiri* I. p. 93. ^{d)} *Casiri* I. p. 94. ^{e)} *Casiri* ibid. ^{f)} *Casiri* ibid. ^{g)} *Casiri* ibid. ^{h)} *Casiri* ibid. ⁱ⁾ *Casiri* I. p. 96. ^{k)} *Casiri* II. p. 122. ^{l)} *Casiri* II. p. 127.

§. 7. *De schola Valentina.*

Ni fallimur, hoc literarium institutum Egirae saeculo V. attribendum est.

Theologi Valentini.

Saeculo Eg. V. *Ali Ben Balban a)* clarissimus theologus scripsit Codicem orthodoxorum propositorum de traditionibus diuinis. —

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Giaphar Ben Khalaph Ben Hamid b)* vulgo *Abu Mohamad* natus Eg. 113. Chr. 1119. eximius theologus et clarus Corani interpret, decessit Murciae Eg. 586. Chr. 1190. — *Abulcassim Abdalla Ben Mohamad Ben Nakia c)* scripsit commentarium in Coranum. —

Iurisconsulti Valentini.

Saeculo Eg. V. *Ahmad Ben Mohamad Ben Hezballa Abulhassen d)* praetor Toletanus, decessit Eg. 453. Chr. 1061. — *Abdalla Ben Hajan Alrusfih e)* eruditus iurisconsultus, qui et numerosam bibliothecam sibi comparauerat, obiit Eg. 484. Chr. 1091. —

Saeculo Eg. VI. *Abdalla Ben Maruan Altagibi Abulhassen f)* praefectus Segorbianus, denatus Eg. 593. Chr. 1196. — *Mohamad Ben Omar Ben Vageb Alcaisi g)* iurisprudentia maxime excultus, praetor plurimum Valentini tractus urbium. Obiit Eg. 583. Chr. 1123. — *Mohamad Ben Ali Ben Alzobajer Alcodhai h)* ex regione Valentina, clarus utriusque iuris scientia, decessit Eg. 627. Chr. 1229. — *Abdalla Ben Abu Baker Alcodhai i)*. Quamquam non natus Valentiae, sed Hondae, tamen Valentinis adnumerandus videtur, quippe qui a puero studiorum causa Valentiam venit. Obiit Eg. 619. Chr. 1222. —

Incertae aetatis: *Abulabbar Ahmad Ben Said Ben Alschatta k)* scripsit commentarios iuridicos in *Moslemi* opera canonica. —

Medici Valentini.

Mohamad Ben Baker Alphari Abu Abdalla l) medicus et chronographus insignis, obiit Eg. 618. Chr. 1221. — *Ebn Vaphed m)* scripsit manuductionem ad artem medicam. —

Mathematici Valentini.

Abdelrahman Ben Abdalla Abu Zaid n) scripsit de arithmetica et algebra. Obiit Eg. 456. Chr. 1064. —

Historici Valentini.

Saeculo Eg. IV. *Ahmad Ben Mohamad Ben Abdelber o)* scripsit historiam iurisconsultorum Hispanorum.

Saeculo

a) Casiri II. p. 155. b) Casiri II. p. 82. c) Casiri I. p. 508. d) Casiri II. p. 141.
e) Casiri II. p. 138. f) Casiri II. p. 129. g) Casiri II. p. 123. h) Casiri II. p. 127.
i) Casiri II. p. 129. k) Casiri I. p. 476. l) Casiri II. p. 125. m) Casiri I. p. 272.
n) Casiri II. p. 131. o) Casiri II. p. 155.

Saeculo Eg. V. *Ifac Ben Salama Ben Ifac Alcairi p)* auctor analium Hispaniae.

Saeculo Eg. VII. *Abu Baker Alcod Ebn Alabar q)* supremum diem obiit medio saeculi VII. Auctor *vestis sericae* i. e. historiae viro-
rum genere et dignitate illustrium, qui apud Hispanos poesie
laude claruerunt. — *Abu Abdalla Ben Ali Baker Alcodri r)* vulgo
Ebn Alabari auctor bibliothecae arabico-hispanae, decessit Eg. 656.
Chr. 1258. —

Poetae Valentini.

Saeculo Eg. V. *Ali Ben Mohamad Abu Alhassan s)* orator et
poeta clarus, scripsit de similitudinibus, quibus uti solent poetae
Hispani. Decessit Eg. 419. Chr. 1047. —

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Galeb t)* vulgo *Altrasphi* eximius
poeta, obiit Malacca. Eg. 572. Chr. 1176. — *Abu Abdalla Mohamad
Abdelrahman Alakhani u)* floruit Eg. 519. Chr. 1125. — *Abu Moha-
mad Abdalla Ben Obaid Alrahman Ben Hagiaph Almoapher v)* obiit
Eg. 551. — *Abulkassem Mohamad Ben Mohamad Ben Algaphek w)* de-
cessit Eg. 614. Chr. 1217.

Saeculo Eg. VII. *Abu Tamam Galeb Ben Mohamad Ben Ismail
Alanfarita x)* obiit Eg. 629. Chr. 1231. — *Abulrabi Ben Musa Ben
Salem Alcabi y)* occubuit in proelio Eg. 634. Chr. 1236. — *Abulhassan
Ali Ben Lebi Ben Schalbon Almoapher z)* obiit Eg. 639. Chr. 1241. —
Abu Mohamad Abdalla Ben Mohamad Ben Mathruh Altegibita a) obiit
Eg. 635. Chr. 1237.

Incertae aetatis: *Abu Abdalla Ben Ajas b)*. — *Abulrab Ben Abi
Mohamad c)* scripsit carmina amatoris, laudatoria et moralia. — *Abu
Omar Ben Khalib Alaphadita d)*. — *Abu Mohamad Abdalla Ben Alkha-
laph Alsadaphi Ben Alcamia e)* — *Abu Abdalla Mohamad Ben Abraham
Algimini f)* nuncupatus *Ebn Alschivasch*. — *Abulmaali Maged Ben
Maphudh Ben Mari g)* — *Abu Abdalla Ben Alphagiari h)*. — *Abu Ba-
ker Ben Athia i)*. — *Abu Mohamad Ben Sara k)*.

Praeceptores Valentini.

Mohamad Ben Jahia Ben Mohamad Ben Alafi l) ortus Eg. 470.
Chr. 1077, Valentiae literis operam dedit. Inde ab anno Eg. 495.
Chr.

p) Casiri II. p. 136. q) Casiri II. p. 30. r) Casiri II. p. 121. s) Casiri II.
p. 158. t) Casiri II. p. 77 122. u) Casiri I. p. 95. v) Casiri II. p. 96. w) Casiri I. p. 100.
x) Casiri I. p. 101. y) Casiri I. p. 101. z) Casiri ibid. a) Casiri I. p. 102. b) Casiri I.
p. 94. c) Casiri I. p. 135. d) Casiri I. p. 95. e) Casiri I. p. 96. f) Casiri I. p. 98.
g) Casiri I. p. 99. h) Casiri I. p. 103. i) Casiri I. p. 105. k) Casiri ibid. l) Casiri
II. p. 121.

Chr. 1101. iurisprudentiam docuit in patria. Obiit Eg. 47. Chr. 1152. — *Mohamad Ben Soliman Abu Abdalla Alcalabi m)* grammaticam docuit Valentiae. Obiit Eg. 548. Chr. 1153. — *Abdalla Ben Jahia Alhadrahmi n)* vulgo *Ben Saheb Alalah* philologus et historicus, Valentiae artes liberales profitebatur. Decessit e vita Eg. 578. Chr. 1182. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Khalaph Alansari o)* alias *Ebn Mocafir* Valentiae iurisprudentiam et rhetoricam docuit. Decessit e vita Eg. 603. Chr. 1206. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Khalaph Ben Cassem Alansari p)* in patria, Valentiae, rhetoricam et poeticam tradidit, scripsitque de vita monachorum. Fato defunctus est Eg. 640. Chr. 1242. —

§. 8. De schola Silvensi.

Origo huius scholae in Saeculum Eg. V. cadere videtur.

Historici Silvenses.

Abdelmalek Ben Hefham a) vulgo *Ebn Athala* ortus Eg. 475. Chr. 1082. in patria Hispali et Cordubae praeceptores tum temporis clarissimos indefesso studio audiuit, deinde autem historiae veteri et recentiori studuit. Conscripsit libros 3 Genealogiarum. Decessit Eg. 551. Chr. 1156. —

Poetae Silvenses.

Abulvalid Ismail b) cognomento *Ebn Alshvafsch* obiit Eg. 558. Chr. 1162. — *Abulcassem Abdelmalek Ben Badrum Alhadromila c).* —

Praeceptores Silvenses.

Abi Abdalla Ben Schebrin et *Abilhasan Musa d)*, vulgo *Candela* dictus, rhetoricam docuerunt, florueruntque Saeculi Eg. V. fine. —

§. 9. De schola Septana.

Saeculo Eg. VI. vel VII. constituta videtur haec schola.

Iurisconsulti Septenses.

Ajadh Ben Musa Aitahfi Abulghadh a) vulgo *Alcadi Ajadh* natus Eg. 476. Chr. 1083 orator et iurisconsultus clarissimus, in patria sua utrumque ius tradidit. Decessit e vita Eg. 544. Chr. 1149. Longum esset, librorum ab eo editorum catalogum conficere. — *Cassem Ben Abdalla b)* vulgo *Ben Alschath* scripsit varios tractatus ad iurisprudentiam pertinentes, etiam bibliothecam iuridicam. Decessit Eg. 723. Chr. 1322. —

Histo.

m) *Casiri* II. p. 122. n) *Casiri* II. p. 128. o) *Casiri* II. p. 124. p) *Casiri* II. p. 126. a) *Casiri* II. p. 132. b) *Casiri* I. p. 95. c) *Casiri* I. p. 99. d) *Casiri* II. p. 132. e) *Casiri* II. p. 112. f) *Casiri* II. p. 114.

Historici Septenses.

Ebn Hajan c) floruit Eg. saeculo IV. scripsitque annales Muhammedanos et acta priorum discipulorum prophetarum. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Omar Ben Rasiid d)* edidit bibliothecam patrum Hispanorum, qui de verbo Muhammedis et scripto et tradito praeclare scripserunt. Absolvit opus suum Eg. 689. Chr. 1290. — *Cassim Ben Abdalla Ben Mohamad Alanfar e)* de eodem virorum doctorum genere bibliothecam scripsit, quos 7 in classes distribuit. Perfectum est opus Eg. 690. Chr. 1291. —

Praeceptores Septenses.

Ajadh Ben Musa Aliahfi Abulphadi vulgo Alcadi Ajadh, de quo iam supra diximus. — *Mohamad Ben Ali Ben Alphakhar Abu Baker Alarcoschi f)* Malacam, Septam et Granatam incoluit, ubi grammaticam, rhetoricam et iurisprudentiam professus est. Obiit Eg. 723. Chr. 1323. — *Mohamad Ben Ali Ben Omar Algassanita g)* vulgo *Ebn Alarbi* natus Eg. 682. Chr. 1283. Almeriae et Granatae literas humaniores ediscebat et Septae per triennium rhetoricam praelegit. Postea in patria sua, oppido Alhamae, iurisprudentiam docuit. Decessit Eg. 748. Chr. 1347. —

§. 10. De schola Ianenfi.

Oppidum Iaen condidisse fertur *Suaris Ben Hamdun a)* qui interfectus est Eg. 177. Chr. 890. Expugnabatur Eg. 641. Chr. 1243. a rege *Ferdinando b)*. Eg. 811. Chr. 1407. rex Muhammedanus Granatensis Iaen in suam potestatem iterum redigere conatur c), sed frustra; nam mox regno expellitur d). Ante Saeculum Eg. VI. schola Ianenfis vix constituta fuit. —

Mathematici Ianenfes.

Mohamad Ben Ahmad Ben Jarbu e) decessit Eg. 610. Chr. 1213. Docuit in vrbe Velez grammaticam et rhetoricam et praeclarum opus de arithmetica edidit. —

Poetae Ianenfes.

Obaidis Ben Mahmud Abulcassim f) poeta disertus, scripsit etiam de Hispana eloquentia. Decessit Eg. 511. Chr. 1117. — *Mohamad Ben Masud Alkhafshi*. vid. infra. — *Abu Baker Mohamad Ben Abi Baker Ben Pharagi Ben Soliman g)*. — *Abu Baker Mohamad Ben Abdelgani Alphaher Ebn Algenani h)*.

F 2

Prae-

c) *Casiri* II. p. 153. d) *Casiri* II. p. 334. e) *Casiri* II. p. 334. f) *Casiri* II. p. 84. g) *Casiri* II. p. 85. a) *Casiri* II. p. 115. b) *Casiri* I. p. 248. II. p. 285. *Ferreras* IV. p. 242. c) *Ferreras* VI. p. 179. d) *Ferreras* VI. p. 181. e) *Casiri* II. p. 125. f) *Casiri* II. p. 138. g) *Casiri* I. p. 97. h) *Casiri* I. p. 97.

Praeceptores Ianenſes.

Mohamad Ben Maſua Alkhaſchni i) grammaticus inſignis, rhetoricam et poeticam artem in urbibus Iae, Queſada, et Xodar publica mercede docuit. Deceſſit Eg. 544. Chr. 1149. —

§. II. De ſchola Murciana.

Vſque ad annum Eg. 540. Chr. 1145. Murcia fere ſemper in poteſtate Afrorum fuit a). Poſt hoc tempus Hiſpano-Arabes Murciae, urbem cum territorio tenuerunt, illiusque temporis Murciae dominos auctores ſcholae, ſive ſcholarum Murcianarum habemus. Sed iam anno Eg. 665. Chr. 1266 b) Murcia ab *Alphonſo*, Arragoniae rege expugnata omnesque Muhammedani in exilium miſſi ſunt, cum quorum imperio et inſtituta literaria interierunt. Itaque ad medium Saeculi Eg. VI. referimus ſcholae Murcianae originem.

Theologi Murciani.

Baſcher Ben Gajath c) Murcianus, diſceptabat cum *Abdelaziz Ben Jahia Ben Moſlem Alkanani* de creatione Corani Eg. 396. Chr. 1005. — *Ahmad Ben Amar Ben Abilabbas* d) commentator clariffimus Corani, floruit Eg. Saeculo VII. — *Abdelhac Ben Abraham* e) vulgo *Ben Sabin Alachi* monachus Septanus factus iam iuuenis, multa edidit theologica dogmatica et myſtica. Obiit Eg. 669. Chr. 1270. —

Iuriſconſulti Murciani.

Saeculo Eg. IV. *Joſeph Ben Abrahami Abulhagiag* f) vulgo *Althoghri* ius tradidit in collegio Calioſchenſi, oppidi in regione Oribuelae. —

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Ahmad Abu Baker Ben Abi Giamrn* g) clarus ſcientia iuris canonici, de qua doct̃rina et libros X edidit. Obiit Eg. 599. Chr. 1102. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Aifchun Abu Omar* h) e regno Murciae natus, magnus iuriſconſultus et hiftoricus. Obiit Eg. 614. Chr. 1217. — *Mohamad Ben Abdelmalek Ben Abi Naſſiri* i) praetor Murcianus deceſſit Eg. 611. Chr. 1214. diligentiffimus iuriſconſultus et hiftoricus. —

Saeculo Eg. VII. *Abdalla Ben Jahia Ben Mohamad* k) vulgo *Zacharia Alonſari* natus Eg. 675. Chr. 1276. celeberrimus iuriſconſultus, praefes Almuñecaris et Bazae.

Medici Murciani.

Saeculo Eg. VI. *Iſaac Ebn Zulaime* ludaeus Eg. 590. Chr. 1194. Murciae ſcripſit commentarios medicos arabica lingua. —

Saeculo

i) *Casiri* II. p. 121. a) *Ferreras* III. p. 485. b) *Ferreras* IV. p. 306. c) *Casiri* I. p. 526. d) *Casiri* I. p. 487. e) *Casiri* II. p. 107. f) *Casiri* II. p. 159. g) *Casiri* II. p. 124. h) *Casiri* II. p. 125. i) *Casiri* ibid. k) *Casiri* II. p. 129.

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Abraham Ben Ahmad Alavasi l)* vulgo *Abu Abdalla Ebn Alracam* medicus maximus et insignis arithmeticus, astronomus et geometra, medicinam Granatae profitebatur. Vid. quae de eo supra diximus.

Saeculo Eg. VIII. *Mohamad Ben Mohamad Ben Maimon Alkhazragi m)* peritissimus musicus et medicus, decessit Eg. 710. Chr. 1348. —

Historici Murciani.

Saeculo Eg. VII. *Soliman Ben Salem Abulrabii n)* magni nominis historicus, philologus, poeta et miles. Occubuit Eg. 634. Chr. 1236. —

Grammatici Murciani.

Ali Ben Imael o) vulgo *Ben Sada* orator et philologus, scripsit de arabici sermonis proprietate et usu et de vera et genuina tum veterum, tum recentiorum Arabum poetarum intelligentia. Obiit Eg. 458. Chr. 1065. — *Schamseddin Abu Abdalla Mohamad Ben Giaber Alhazari p)* commentarios in poetas varios Arabes scripsit. —

Poetae Murciani.

Saeculo Eg. VI. *Saphuan Ben Edris q)* vulgo *Aba Bahar* natus Eg. 560. Chr. 1164. clarus rhetor et poeta, multa reliquit literis mandata carmina. Obiit Eg. 598. Chr. 1201. —

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Obaidalla Ben Kothab Algaphk r)* obiit Eg. 686. Chr. 1287. nobilis poeta et insignis theologus et iurisconsultus, qui et multa poemata reliquit. —

Incertae aetatis: *Abu Rogial Ben Galhun s)*. — *Abdelrahman Mohamad Alfolmi* vulgo *Almohanafi t)* — *Junes Ben Isfa u)*. — *Abu Giaphar Ben Afem v)*. — *Almakhzumi w)*. —

Philosophi Murciani.

Saeculo Eg. VII. *Schamseddin Abi Abdalla Mohamad Ben Abi Baker x)* scripsit de virtutibus et vitiis. Floruit Eg. 626. — *Abdalla Abu Mohamad Ben Saad Ben Abi Giamara Azadita z)* decessit Eg. 711. Chr. 1311.

Praeceptores Murciani.

Obaidalla Ben Omar Ben Hefcham Athadrahmi a) Cordubensis, Murciae bonas artes docuit. Decessit Eg. 550. Chr. 1155. — *Abdelrahman Ben Mohamad Abulkassim b)* alias *Ben Hobaisch* Almeriensis, Cordubae studiorum curriculum absoluit, tum Murciae per 10 annos in regio collegio rhetoricam et philosophiam tradidit. Scripsit varia. Decessit

F 3.

Eg.

l) Antonii bibl. T. II. p. 407. m) Casiri II. p. 91. n) Casiri II. p. 115. o) Casiri II. p. 145. p) Casiri I. p. 18. q) Casiri II. p. 97. r) Casiri II. p. 75. s) Casiri I. p. 93. t) Casiri ibid. u) Casiri ibid. v) Casiri ibid. w) Casiri I. p. 94. x) Casiri I. p. 214. coll. II. p. 256. z) Casiri I. p. 522. a) Casiri II. p. 150. b) Casiri II. p. 151.

Eg. 584. Chr. 1188. — *Mohamad Ben Ahmad Alracathi Abu Baker c)* philosophus, medicus, mathematicus, musicus insignis. Christiani cum 1242. Eg. 640. cepissent Murciam, eorum rex Gymnasium condidit, ubi ille *Mohamad* Christianos, Muhamedanos et Iudaeos variis disciplinas et linguas edoceret. Christianorum regi, cum aliquando eum alliceret ad religionem christianam amplectendam, respondit: vix vni deo par sum colendo, quid si colendi plures? —

§. 12. De schola Almeriensi.

Quamquam nullum auctorem afferendum habeo, tamen verissimum est, ob vrbis Almeriae situm, iam initio inuasionis Arabum in Hispaniam, hanc urbem eorum imperio subiectam esse. Regum Granatensium in potestatem mox redacta, eorumque imperio obnoxia fuit vsque ad Eg. 542. Chr. 1447, quo Christiani urbem capiebant a), duce imperatore *Alphonso*. Sed post aliquod tempus rursus Mohammedani ciuitatem adepti et vt videtur seruauerunt ad tempora *Ferdinandi*, qui a. 1490. Eg. 896. Arabes ex vrbe expulit b). Natales scholae Almeriensis in saeculi Christianorum aerae XII. medium cadere videntur.

Theologi Almerienses.

Mohamad Abu Baker Ben Alurbi c) commentator Corani obiit Eg. 748. Chr. 1347. —

Iurisconsulti Almerienses.

Saeculo Eg. VI. *Abdalla Ben Mohamad Ben Abdelrahman Abu Khaled d)* natus Eg. 497. Chr. 1103. iurisconsultus egregius, postea iurisprudentiam in patria docuit. Obiit praetor Granatae Eg. 544. Chr. 1149. —

Saeculo Eg. VIII. *Abdalla Mohammad Ben Leb e)* magna iuris scientia praeditus multisque honoribus decoratus, decessit Eg. 747. Chr. 1346. —

Medici Almerienses.

Mohamad Ben Ahmad f) vulgo *Almarakshi* peritissimus medicinae scientiae fuit. Obiit Eg. 737. Chr. 1336 — *Abn Giaphar Ahmad Ebn Ali Ebn Khatema g)* descripsit pestem, quae in Hispania Eg. 748. Chr. 1347. Eg. 749. Chr. 1348. Eg. 750. Chr. 1349. grauiata est. —

Historici Almerienses.

Saeculo Eg. V. *Ahmad Ben Omar Ben Ader Aladri Abulabbas h)* scripsit de antiquitatibus arabicis. Decessit Eg. 478. Chr. 1085. —

Saeculo

c) Casiri II. p. 81. coll. 74. a) Casiri II. p. 132. Ferreras III. p. 491. b) Ferreras VIII. p. 126. e) Casiri I. p. 486. d) Casiri II. p. 119. e) Casiri II. p. 119. f) Casiri II. p. 90. g) Casiri II. p. 334. h) Casiri II. p. 135.

Saeculo Eg. VI. *Mohamad Ben Malek Ben Abdelrahman Abu Abdalla i)* vulgo *Ben Alcazax* scripsit historiam Almeriae. Obiit Eg. 559. Chr. 1163. — *Abdelrahman Ben Mohamad Abulcassim k)* vulgo *Ben Hobaisch* natus Eg. 504. Chr. 1110. Almeriae, sed Murciae vitam degebat, ibique decessit Eg. 584. Chr. 1188. scripsit de nominibus gentilitiis familiarum Hispanarum. —

Grammatici, Lexicographi, Rhetores Almerienses.

Mohamad Ben Abraham Ben Salem Abu Abdalla l) vulgo *Albius* scripsit praecepta grammatica et fabulas. Decessit Eg. 749. Chr. 1348. — *Ben Cassim Alcaschairi m)* ex قشامر prope Almeriam, commentator grammaticus. —

Poetae Almerienses.

Saeculo Eg. II. *Musa Ben Ahmad Abu Amram n)* vulgo *Abulxazi* ex vrbe Balzuz (بلدزد) in tractu Almeriensi, multa carmina scripsit, quae Cordubensis *Abulkhatib Ben Hazam* publicauit. —

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Sundat Ben Abraham Abu Abdalla o)* poetica facultate nobilis, multa edidit carmina et orationes academicae. Obiit Eg. 637. Chr. 1239. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Levi Abi Abdalla p)* vulgo *Ebn Alrajigh* Granatae literis operam dabat, Almeriae quaelitor electus, tum iterum studiorum causa Cairum properauit. Condidit praeclara poemata. Decessit Eg. 705. Chr. 1305. —

Saeculo Eg. VIII. *Mohamad Ben Mohamad Abalvita Abu Baker q)* praefes regiae Granatenfis Curiae et clarus poeta. Vitam expleuit Eg. 738. Chr. 1337. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Ahmad Ben Saluator r)* vulgo *Abu Abdalla*, multa carmina edidit. Obiit Eg. 755. Chr. 1354. — *Mohamad Ben Ali Ben Khatemat Alansar Abu Abdalla s)* poeta nobilis, qui Eg. 750. Chr. 1349. peste extinctus est. —

Praeceptores Almerienses.

Abdalla Ben Mohamad Ben Abdelrahman Abu Khaled de quo supra iam diximus, cum sermo esset de iurisconsultis Almeriensibus Saeculi Eg. VI. — *Abdelrahman Ben Abdalcader Abulcassim t)* vtriusque iuris doctor, Almeriae Canones perlegit ibique et Orientale itinerarium suum publicauit. Obiit Eg. 545. Chr. 1150. — *Obaidalla Ben Omar Ben Hesham Alhadhrami u)* Cordubensis, orator et poeta clarus, Murciae, Almeriae et Marochi bonas artes tradidit. Obiit Eg. 550. Chr. 1155. — *Mohamad Ben Ali Ben Omar Algassanita v)* vulgo *Ebn Alarbi*

i) Casiri II. p. 127. k) Casiri II. p. 139. l) Casiri II. p. 74. m) Casiri I. p. 31. n) Casiri II. p. 139. o) Casiri II. p. 89. p) Casiri II. pag. 75. q) Casiri II. pag. 92. r) Casiri II. p. 74. s) Casiri II. p. 77. t) Casiri II. pag. 120. u) Casiri II. pag. 130. v) Casiri II. p. 83.

Alarbi in regione Almeriae natus Eg. 682. Chr. 1283. studuit literis Almeriae et Granatae. Septae rhetoricam docuit, denique in patria sua iurisprudentiam, quam et libris scriptis tradidit. Obiit Eg. 748. Chr. 1347. —

§. 13. De academia Malacitana.

Vrbs Malacae iam anno Eg. 93. Chr. 711. in potestatem Arabum venit a). *Almotamed* siue *Aldaphar*, rex Hispalis inde ab anno Eg. 461. Chr. 1068. Malacam sibi subiecit b). Postea regno Granatensi adiungebatur, cuius rex *Mohamad Abcadilla Alhamar* Eg. 671. Chr. 1272. Malacam infestauit, ob crimen foederis, idci cum rege *Alphonso c)*. Eg. 677. Chr. 1278. sub Mauritanorum ditionem venit vrbs, deuicta a *Jacobo Abu Josepho Ben Abdelhac d)* sed non diu Mauritanis subiecta fuit, nam iam Eg. 731. Chr. 1313. rex Granatae *Mohamad Ebn Nasri* Malacae propraetorem magna vi adiit, qui, *Osminum* Africanum in auxilium vocans, se ipsum Malacae regem constituit e). Denique Eg. 891. Chr. 1487. Malaca a *Ferdinando* expugnabatur. — Quod attinet ad academiam Malacitanam originem, haec ad initium Eg. VIII. saeculi referenda esse videtur, nam hoc tempore primos doctores publicos Malacitanos reperimus.

Theologi Malacitani.

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Hassen Ben Mohamad Ben Abdalla Alanfar f)* vulgo *Ebn Alhiagi* magnus iurisconsultus et theologus. Obiit Eg. 607. Chr. 1212. —

Saeculo Eg. VIII. *Mohamad Ben Ahmad Ben Hoffain Abu Thaher g)* vulgo *Ben Saphuan* monachus Suphita scripsit de institutis ordinis sui et conciones ad vulgi captum accommodatas edidit. Obiit Eg. 749. Chr. 1348. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Abdelrahman h)* vulgo *Alhaseli* monachus et concionator Granatensis scripsit de regulis peregrinationis Meccanae. Obiit Eg. 735. Chr. 1334. — *Mohamad Ben Ahmad Abu Abdalla i)* vulgo *Alcathan* praepositus coenobii Suphitarum Granatensium, cui Arabes post mortem sacellum consecrabant. Rigidissimus fuit disciplina sua. Obiit Eg. 710. Chr. 1349. —

Iurisconsulti Malacitani.

Saeculo Eg. V. *Abdalla Ben Ahmad Abu Abdalla Ben Abdelrahim Algassani k)* natus Eg. 456. obiit Eg. 543. Chr. 1148. —

Saeculo

a) *Casiri* II. p. 205. 251. b) *Casiri* II. p. 210. c) *Ferreras* IV. p. 822. d) *Casiri* II. p. 270. e) *Ferreras* IV. p. 574. f) *Casiri* II. p. 85. g) *Casiri* II. p. 93. h) *Casiri* II. p. 93. i) *Casiri* II. p. 93. 94. k) *Casiri* II. p. 137.

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Ali Algasani l)* vulgo *Ben Afaker* iuriconsultus et chronographus, scripsit de vtriusque iuris institutionibus. Obiit Eg. 636. Chr. 1238. — *Abulvalid Ben Abi Alfsadad m)* vulgo *Albahrji* multa iuridica scripsit. Obiit Eg. 705. Chr. 1305. — *Mohamad Ben Ahmad Ali Algassani Aba Alcassem n)* vulgo *Ebn Haphid Alamin* scripsit de legibus religionis Mohamedanae et de iuris institutionibus. Obiit Eg. 732. Chr. 1331. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Mohareb Alfarihi Aba Abdalla o)* vulgo *Ebn Abilgeischi* ius vtrumque doctis commentariis illustravit. Decessit Eg. 707. Chr. 1307.

Medici, historiae naturalis scriptores, chemici Malacitani.

Saeculo Eg. VII. *Abdalla Ben Ahmad Dhiaeldin p)* cognomento *Ebn Albaitar* Malacitanus, magnus philosophus et medicus, sed omnibus praestans in peritia rei herbariae. Opus egregium suum de simplicibus medicamentis, siue de plantis, ordine alphabetico dispositum est. Liber ipse inscriptus الجامع لادوية المرءة. Auctor in eo agit de omnibus herbis, lapidibus, metallis, animalibus, quorum vsum longa comprobauerat experientia et quasi lance perpenderat. Diligentissime usurpat *Dioscoridem*, *Galenum*, *Aristotelem*, *Paullum Aeginetam* et alios his in disciplinis magnos viros, eos castigat, amplificat, emendat. Saepissime etiam ad fontes arabicos se recipit. Non Africanus fuit, quod *Herbelotius q)* placuit, sed secundum *Ioannem Leonem Africanum r)* in ciuitate Malacae in Baetica natus. Asiam et Africam studii sui causa perlustravit. Per tempus aliquod in seruitutis *Saladini* versabatur Cairi, inde redux in patriam clarissimum opus suum conscripsit. Idem *Leo Africanus* eum tandem Malacae Eg. 594. obiisse tradit, contradicentibus omnibus scriptoribus Arabum aliis, qui eum Damasci Eg. 646. Chr. 1248. e vita decessisse dicunt. — *Mohamad Ben Abdalla Ben Phathis Aba Abdalla s)* magnus medicus et politionibus literis clarus. Obiit Eg. 711. Chr. 1311.

Historici Malacitani.

Saeculo Eg. VI. *Abdelrahman Ben Abdalla Abu Zaid t)* vulgo *Alfahili* natus Eg. 509. Chr. 1115. descripsit vitas virorum illustrium, e centum monumentis selectas. Obiit Eg. 581. Chr. 1185. Marochi, vbi ius per plures annos docuerat. — *Abdelvahab Ben Mohamad Ben Ali Alcaisi u)* etiam *Almonscher* dictus, a loco منش in Malacae territorio.

Auctor

l) Casiri II. p. 126. m) Casiri II. p. 107. n) Casiri II. p. 81. o) Casiri II. p. 83. p) Fabricii bibl. graec. T. XIII. p. 281. q) Casiri I. p. 275. Herbelot bibliothecar. quaderip. p. 271. siuid. biblioth. oriental. III. 2. 2. Herbelot p. 199. Goltii praefat. lex. Arab. — r) L. I. s) Casiri I. p. 277. t) Casiri II. p. 75. u) Casiri II. p. 131. v) Casiri II. p. 133.

Auctor erat historiae Malacitanse. Obiit Eg. 598. Chr. 1201. — *Mohamad Ben Ali Ben Joseph Ben Mothreph Alamni v)* auctor annalium Malacae, natus Eg. 552. Chr. 1157. mortuus Eg. 636. Chr. 1238. —

Saeculo Eg. VIII. *Ali Ben Ahmad Ben Mohamad Alhafni w)* natus in vrbe بطرش in regno Malacitano, Granatae oratoriam et poesin professus est. Scripsit historiam Meccae et varia carmina. Obiit Eg. 750. Chr. 1349. — *Abulhassan Ali Abi Mohamad Abdalla Algiazam x)* edidit historiam regum Granatenſium *Ben Nasser* nuncupatorum. Floruit Eg. 781. Chr. 1379. —

Grammatici, rhetores Malacitani.

Mohamad Ben Ahmad Ben Ali Alanſar Aba Abdalla y) cognomento *Ebn Coral* Granatae literis incubuit, ibique grammaticam docuit, deinde in patria rhetoricam publice profitebatur. Deceſſit Eg. 750. Chr. 1349. —

Poetae Malacitani.

Saeculo Eg. V. *Abdalla Ben Mohamad Albulioni z)* scriptor clarissimus suae aetatis et regi Granatae *Badiſo Ben Habuſi* acceptissimus. Obiit Eg. 440. Chr. 1048. —

Saeculo Eg. VI. *Abdelrahman Ben Abdalla a)* vulgo *Alſchaili* ortus Eg. 507. Chr. 1113. Granatam se contulit studiorum causa et praeter varia philosophica opera multa reliquit carmina. Deſunctus Eg. 581. Chr. 1185. — *Abulhassan Mohamad Solaiman b)* obiit Eg. 528. Chr. 1133. — *Abu Ali Hassan Ben Mohamad Ben Ali Alanſari c)* vulgo *Ebn Korri* obiit Eg. 603. Chr. 1208. —

Saeculo Eg. VII. *Malik Ben Abdelrahman d)* vulgo *Ben Alpharagius, Ben Almorhal* natus Eg. 604. Chr. 1207. magnus rhetor et poeta. Granatae obiit Eg. 699. Chr. 1299. Scripsit de arte rhetorica, exercitationes rhetoricas et poeticas, poema de arte poetica et varia alia. — *Abdalla Ben Alhassan Alanſar e)* magnus interpret Corani et poeta. Rhetoricam et poesin Granatae publice tradidit. Edidit opera de arte poetica et rhetoricas poeticasque exercitationes. Obiit Eg. 656. Chr. 1258. — *Abdalla Ben Mohamad Alſcharraif f)* deſceſſit Eg. 703. Chr. 1303. auctor praeclarorum carminum —

Saeculo Eg. VIII. *Ali Ben Ahmad Ben Mohamad Alhami* vid. quae de eo inter historicos huius saeculi diximus. — *Abdalla Ben Joseph g)* vulgo *Ben Radhuan Alnahari* vir doctissimus quod attinet ad literas, sed etiam rerum civilium prudentia magnus. Egregius etiam poeta

v) Casiri II. p. 126. w) Casiri II. p. 111. x) Casiri II. p. 30. y) Casiri II. p. 83. z) Casiri II. p. 102. a) Casiri II. p. 104. b) Casiri I. p. 95. c) Casiri I. p. 99. d) Casiri II. p. 95. 96. e) Casiri II. p. 100. f) Casiri II. p. 102. g) Casiri ibid.

poeta et orator. Floruit Eg. 760. Chr. 1358. — *Mohamad Ben Cassem Ben Ahmad Alanfar h)* natus Eg. 710. Chr. 1310. propensior fuit ad musicam et celeberrimus poeta. — *Ali Ben Jahia Almozari i)* plura composuit carmina. Obiit Eg. 750. Chr. 1349. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Abraham Ben Isha Abu Abdalla k)* rhetor et poeta clarissimus. Obiit Eg. 716. Chr. 1316. —

Incertae aetatis: *Abilhoim Malek Ben Abi Zaid Abdelrahman Ben Almorgel l)* — *Abulabbas Ahmad Ben Hassan Ben Sebd Algioradi m)*. — *Abu Amr Rada Ben Rada n)*. — *Abu Abdalla Mohamad Ben Thaleb o)*. —

Philosophi Malacitani.

Mohamad Ben Mohamad Alanfari p) vulgo *Alfaheli* natus Eg. 678. Chr. 1279. iuuenis optimae spei, sed prouectiore aetate luxuriei, ganeae et libidini totum se dedit. Multa tamen scripsit de traditionibus; de vita contemplatiua; de theologia mystica; de poenitentia; de peregrinorum continentia et reliq. Obiit Eg. 745. Chr. 1343. —

Praeceptores Malacitani.

Mohamad Ben Ali Ben Alphakhak Aba Baker Alarcoschi q) (ارکشي) disciplina Xerensis, Malacae, Septem, Granatam incoluit, ubi grammaticam, iurisprudentiam et rhetoricam profitebatur. Obiit Eg. 723. Chr. 1323. Reliquit prolegomena in Coranum, syntagma de VII variantibus Alcorani lectionibus, collectionem XL traditionum et multa alia. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Ali Algeffani Aba Alcassem r)* vulgo *Ebn Haphid Alamin* in patria grammaticam et postea ius praelegit. Obiit Eg. 732. Chr. 1331. Tariphae in monasterio Suphitarum الكاتبة العظمى بطريف. — *Mohamad Ben Mohamad Abu Baker s)* vulgo *Alfagiali* theologiam docuit Granatae in regio collegio. Obiit Eg. 733. Chr. 1332. — *Othman Ben Jahia Alcaisi t)* philosophiam, medicinam et iurisprudentiam Malacae profitebatur. Obiit Eg. 735. Chr. 1334. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Ali Alanfar Abu Abdalla u)* cognomento *Ebn Coral* Granatae per plures annos grammaticam docuit, tum Malacae, in patriam, redux, ibi rhetoricam tradidit. Decessit Eg. 750. Chr. 1349. — *Abi Zaidun Alshoili v)* professor Grammaticae Malacitanus, medio Eg. Saeculi VII. — *Mohamad Ben Ali Abu Abdalla Alabderita w)* vulgo *Aliatin* Malacae natus, orator et poeta clarus, quarum artium et primum in patria ludum aperuit, deinde iurispru-

G 2

dentiam

h) Casiri II. p. 91. i) Casiri II. p. 111. k) Casiri II. p. 75. l) Casiri I. p. 108. m) Casiri I. p. 96. n) Casiri I. p. 98. o) Casiri I. p. 99. p) Casiri II. p. 90. q) Casiri II. p. 84. r) Casiri II. p. 81. s) Casiri II. p. 91. t) Casiri II. p. 109. u) Casiri II. p. 83. v) Casiri II. p. 100. w) Casiri II. p. 85.

dentiam tradidit. Multa condidit carmina. Obiit pestilentia correptus Eg. 750. Chr. 1349. — *Mohamad Ben Abdelrahman Alkarfuthi x)*. Fessae natus Eg. 690. Chr. 1291. inde ab anno Eg. 725. Chr. 1324. Malacae iurisprudentiam docuit. Granatam adiit ut academicos de rebus literariis confuleret. A Christianis in itinere captus magno pretio redimebatur et tandem obiit Granatae Eg. 767. Chr. 1365. —

§. 14. De schola Velefiana.

Urbs Velez in Lorcae ditioze sita etiam Balaz f. Balsa dicebatur a). Origo Scholae Velefianae fortassis Saeculo Eg. VII. adscribenda. Poetae Velefiani.

Saeculo Eg. VII. *Mohamad Ben Ahmad Ben Dand Aba Abdalla b)* vulgo *Ebn Alkomad* natus Eg. 638. Chr. 1240. poeta clarus, sed etiam, ut videtur, auctor libri theologici et iuridici. — *Mohamad Ben Mohamad Ben Ali Almadhagi Aba Abdalla c)* natus Eg. 688. Chr. 1289. de-natus Eg. 754. Chr. 1353. poeta clarissimus. —

Saeculo Eg. VIII. *Mohamad Ben Mohamad Aba Abdalla d)* cognomento *Albadni* humanioribus literis et iurisprudentia excultus, docuit rhetoricam et ius in vrbe Velez et decedens Eg. 750. Chr. 1349. multa reliquit praeclara carmina. — *Abdalla Ben Abraham Aba Mohamad e)* vulgo *Ebn Almarabe* poeta nobilis, decessit Eg. 750. Chr. 1349. —

Incertae aetatis: *Abu Baker Ben Hagiar f)*. —

Praeceptores Velefiani.

Mohamad Ben Mohamad Aba Abdalla cognomento *Albadni*. Vid. supra. — *Mohamad Ben Ahmad Ben Jarbu g)* docuit in vrbe Velez grammaticam et rhetoricam. Decessit Eg. 610. Chr. 1213.

§. 15. De schola Belienensi, Quesadana et Calioxena.

Denique nomina certe quarundam scholarum, de quibus nil fere praeter haec comperi, proferam. Altera nempe in oppido Belienae, ad Murciam pertinente, constituta fuit. Apud *Casiri a)* laudatur *Mohamad Ben Ahmad Ben Hassan*, laenensis, qui in illo oppido rhetoricam docuisse fertur. Sed ne tempus quidem quo vixit, compertum habemus.

Altera schola parum cognita, floruit in vrbe Quesadae. *Nasser Ben Abdalla Ben Abdelaziz Abu Omar Algaphak b)* ibi ius tradidit circa Eg. ann. 625. Chr. 1224.

Deni-

x) *Casiri* II. p. 85. 86. a) *Casiri* II. p. 125. b) *Casiri* II. p. 81. c) *Casiri* II. p. 81. d) *Casiri* II. p. 84. e) *Casiri* II. p. 101. f) *Casiri* I. p. 93. g) *Casiri* II. p. 125. a) *Casiri* II. p. 127. b) *Casiri* II. p. 127.

Denique Saeculo Eg. IV. in oppido Calioschae, sive Calioxae (نابوشة) collegium viguit; nam hoc tempore *Joseph Ben Abraham Aluhoggiag c)* vulgo *Althogri* Murcianus ibi ius docuit.

§. 16. *De constitutione, indole atque gubernatione academiarum et scholarum Hispano-Arabum.*

Recensuimus quam fieri potuit diligentissime varias academias et scholas per Arabes in Hispania institutas, quarum in parte meridionali quod maior pars a nobis sit reperta, non est, quod miraberis, cum Arabes, ex Africa traicientes, hic primas sedes fixerint, atque ibi per V saecula defederint.

De indole et constitutione harum academiarum et scholarum haec fere sunt tenenda. Omnis institutio iuuentutis apud Arabes proprie ad religionem pertinebat. Publica instituta ad eruditionem, quam ob rem, semper cum templis sacris (مسجد) coniuncta reperiiebantur. Duo eorum fuerunt genera. Alterum nempe scholae inferiores (مكتب), ita comparatae fuerunt, vt pueri inferioris ordinis ibi elementa legendi, scribendi et religionem ediscerent. Plurimi studioforum simul victum publicis sumtibus accipere solebant. Quod attinet ad methodum docendi, primo pueri alphabetum arabicum ediscebant, s. literas; deinde differentiam singularum literarum secundum punctationem, tum compositionem literarum, porro vocales et reliqua; tandem pronuntiationem et denique Coranum, cui adiungebantur praescriptae pronuntiationis regulae a). Omnia enim Orientalium studia in grammatica et Corano tanquam in cardine vertebantur, vertunturque; quod ex singulorum doctorum virorum ita et historia eruditionis eorum apparet b). —

Alterum genus collegiorum, nomine مدرسة insignitorum, modo sacris Saracenorum templis adnexum erat, interdum per se constabat. Grammatica, syntaxin, Coranum, iurisprudentiam et alias disciplinas ibi docebant, tum, مدرس, tum, فقيه, qui tamen saepius vicariis vti solebant. Eiusmodi academiae initio quidem ita erant institutae, vt solummodo ad promouenda studia iuris et theologiae facerent; quare etiam nisi, qui literis se vitamque addixerant (h. e. علام) auditorum numero adscribi non solebant. Eiusmodi studiosi ordini sacerdotum adscripti habebantur; ideoque moribundis testamenta conscribebant, vt scribae publici, auxilium ferebant, et priuilegio, puerilem aetatem artibus

G 3

c) Casiri II. p. 159. a) Dombay Gramm. p. 41. Maradfscha d'Ohsson T. I. p. 466. b) Abdollarif per Sylv. de Sao. p. 459.

artibus ad humanitatem informandi gaudebant c). Postea, literis magis exultis, inprimis priuatis studiis, etiam his in academiis alia disciplinarum genera sibi tractanda sumere, ita vt inprimis multa magis, quam multum memoria comprehenderent d). Ceterum plurima مدراس ita erant exstructa, vt singula saepius triginta conclaui continerent, in quibus tres vel quatuor studiosi literis incumbabant.

Singulis academiis et scholis rectorem quondam fuisse additum, ex institutorum ipsa natura apparet. Talem locum *Scherageddin Abu Giaphar Omar Alakhemita Alphakani e)* in collegio Granatenſi obtinuit. Qua in re admiramur merito, tanta Arabes erga diuersae religionis cultores vsos esse indulgentia. Iudaeos enim academiae Cordubensi praepositos inuenimus f). Itaque Arabes doctrinae magis et eruditionis, quam superstitionis praepiudicaeque opinionis rationem habebant.

De examinibus, quae studiosis in academiis Hispanicis erant subeunda, dubitari non potest. De medicinae studiosis saltem certo constat; qua in re exemplum scholarum Cairensium eos esse secutos, verisimilimum est, in quibus g) periclitatio eruditionis iuuenum artis medicae studiosorum in more erat. *Achimbassi* i. e. medicorum principis, erat, illos, qui medicinam exercere volebant, de illius artis peritiis sedulo percunctari, et post probatam tali specimine scienciam, publico testimonio iis veniam dare, vt per eam regionem libere morbis mederi possent h). Hoc examinis institutum etiam in Hispania obtinuit. *Abu Giaphar Ahmad Ben Isaac Alhofaini i)* medicus Cordubensis, scripsit الاطباء i. e. coetus, s. collegium medicorum, librum continentem 77 quaestiones, medicinae Candidatis proponendas *). *Jahia Ben Mahmed Ebn Edden k)* librum suum de re medica tradidit *Albuhacemo*, vt ex eo de doctrina medicorum imperii Granatenſis posset diiudicari. Opus ipsum confectum est Eg 719. Chr. 1341.

Doctoribus academicis interdum praelectio et interpretatio singuli cuiusdam egregii libri mandabantur. Sic professoribus Cordubensibus, Murcianis, Valentinis et Granatenſibus libri X. de iure canonico, a *Mohamad Ben Ahmad Abu Baker Ben Ali Giamara l)* Muſciano Eg. saecul. VI. compositi, quos interpretarentur, traditi sunt.

Omnino

c) *Abdollarif* per Sylv. de Soc. p. 516. d) *ibid.* p. 462. e) *Casiri* I. p. 230. f) *Rodrig. de Casiro* T. I. prolog. p. 3. text. pag. 11. 12. g) *P. osn. Alpin.* l. 1. c. 1. h) *Conring* suppl. p. 265. i) *Casiri* I. p. 299. *) Eiusmodi sine dubio etiam est liber mſ. Arabicus inscriptus في معرفة الطب جلاله في لايسا الطبيب جلاله i. e. quid non licet medico ignorare circa simplicia medicinae. *Hiak-Imonnan* ad Cosanum praef. p. 41., Rarior sequens, ex hac libri inscriptione, puerile intellecta, *Masneffam* quendam auctorem sibi finxit, qui nunquam i. rbi terrorum existit. k) *Hottinger* append. bibl. or. p. 14. *Antonii* bibl. T. 2. p. 407. l) *Casiri* II. p. 124.

Omnino academiae Hispano-Arabum refugium et praesidium omnium literarum fuerunt, quibus nempe mandata essent omnia ad rem literariam promouendam pertinentia. Sic opus dogmaticum de traditionibus, auctore *Abu Mohamad Alhassan Ben Abdelrahman Khalad Alramhermez m)* approbatum fuit ab academiis Hispanis, Syriacis et Aegyptiacis, annis Eg. 661. 611. 650. h. e. anno Christi 1165. 1214. 1254. *Abdelgani Ben Abdeluahed n)* Hierosolymitani opus dogmatico-canonicum Eg. 759. Chr. 1357. academia Granatensis et Eg. 770. Chr. 1368. academia Malacitana magna laude extulit. Libros nonnullos etiam lectioni commendabant, cuius rei exemplum afferam *Abu Amru Oihman Ben Abdelrahman Alfharzuri o)* vulgo *Ebn Alfalah* opus de traditionum scientia, quod tantam illi laudem comparauit, vt academia Persica Eg. 721. Chr. 1321. et Arabica Eg. 730. publice praelegendum decernerent. Senioribus vero temporibus censura, certe librorum theologicorum, pontificibus. Mohamedanae sectae mandata fuisse videtur p). Propria etiam studia virorum doctorum certis finibus circumscribere studebant academiae, cum et singulis singula, quae perficerent, opera mandarent. *Nafreddin Ebn Affad q)* Hispalensis, in gratiam et obsequium academiae Hispalensis, carmina difficiliora poetarum principum ordine alphabetico disposuit, doctisque commentariis instruxit. *Mohamad Ben Abdelhac Aigafanita r)*, Granatensis, iubente academia Granatensi, opus poeticum *Abulrabii Ben Abi Mohamad Valentini*, publici iuris fecit.

Ceterum academiae arabico-hispanae, vt auctoritate amplificarentur, et populum festis publice institutis allicere solebant, in quibus poetae et rhetores publicos sermones saepius habebant, qui mos laudabilis potius mihi, quam vituperandus videtur. Multa huius rei exempla apud *Casirium* obuia. *Mohamad Ben Isa Abn Baker s)* duas eiusmodi orationes reliquit, in academia Granatensi habitas.

m) *Casiri* I. pag. 539. n) *Casiri* I. p. 517. o) *Casiri* I. p. 526. p) *Casiri* II. p. 336. q) *Casiri* I. p. 114. r) *Casiri* I. p. 135. s) *Casiri* II. p. 77.

CAP. II.

DE BIBLIOTHECIS HISPANO-ARABIBVS.

§. I. De bibliothecis Hispano-Arabum in vniuersum.

Arabes in Hispania, literis apud eos magis magisque excultis, mox aegre bibliothecarum suppellectili carebant. Doctrinae plurimae non ex ipso ingenio omnino possunt hauriri, praesertim cum necesse sit, ut cognoscantur placita virorum doctorum praeteriti temporis, maxime si de rebus historicis sermo sit. Quamquam vero Hispania cum Oriente et Africa coniuncta fuerit, tamen exemplaria librorum magno tantum praetio parabantur partim ob sumtus traiectus, partim ob impensas in materia scriptionis comparanda, nempe membrana a), partim ob sumtus e descriptionibus Codicum obortos. Artem typographicam enim infelix illa aetas non cognouit, et si cognouisset, tamen sine dubio fastidiuisset, cum et nostris temporibus Orientales inuiti tantum libris typis exscriptis vtantur.

Itaque primo loco de meritis Arabum in emendanda materie scribendi praedicandum erit. *Montfaucon* b) prima vestigia nostrae chartae in Codice Parisiensi anni 1050 se reperisse testatur. Alii vsum chartae Graecis saeculi IX et X. vindicare voluerunt c), alii anno 1470 primam chartam esse confectam contendunt. Sed frustra, nam longe ante hoc tempus Arabes charta vsos esse constat. Apud Sinas, Persasque vsus illius antiquissimus fuit, quod *Ali Ben Mohamad* d) *Samarcandaeus* docuit. Eg. 88. Chr. 706. *Iosephus Amru* e) *Meccanus* in patria chartae confectionem detexit, eiusque vsum Arabes docuit. Sic cum Arabibus vsus chartae scriptoriae in Hispaniam venit.

Ita descriptiones Codicum manu scriptorum facilius, et minori praetio institui potuerunt. Quam diligentes autem Hispano-Arabes in hac re fuerint, e *Casirio* apparet, quem si adeas, innumera inuenies exempla f). *Obaidalla Ben Ali Ben Galendo* g) *Caesaraugustanus*, Hispalis incola, qui Marochi obiit Eg. 181. Chr. 1181. integrum paene bibliothecam exscripsit, omnesque fere Codices notis eruditis illustrauit. *Jahia Ben Adi* h) tantae fuit in calligraphia solertiae, ut intra vnius diei et noctis spatium centum circiter folia scribendo impleret i). Vtilissimum sane institutum, quamquam interdum in

vanos

a) *Andres* l. I. l. I. p. 114. b) *Histoire de l'Académie des Inscriptions* T. IX. c) *Andres* l. I. l. I. p. 200. d) *Casiri* II p. 9. e) *Casiri* ibid. *Andres* l. p. 200. f) *el tantum* II. p. 130. g) *Casiri* l. p. 247. h) *Casiri* l. p. 247. i) *el Abulfaragius* p. 317. *Verf. lat.* p. 209.

vanos Infus mutatum. Respice Hispalensem *Ahmad Ben Mohamad Ben Musa Ben Alariph k)* qui Cordubae decessit Eg. 536. Chr. 1141. ita calligraphiae peritum, vt singuli versus ab eo exarati alia prorsus manu descripti viderentur. Admiranda certe hac in re diligentia Arabum Hispanorum, si verum est, quod *Casiri l)* refert, plurimos libros literis Cuphiceis exaratos in Hispania esse descriptos, siue compositos, hoc enim modo maxima eorum librorum pars exarata est, quos in catalogo *Casiri* laudatos reperimus. Longe certo maior eorum numerus esset, nisi voluminum ingens copia in bibliotheca Escorialensi flammis esset absumta die VII. Junii anni MDCLXXI m). — Caeterum senioribus temporibus cum Arabes linguas occidentales didicerint, verisimile est statuere, eos in bellis cum Christianis gestis etiam e horum bibliothecis eos demisse libros, quorum argumentum ad literas a se excultas pertinebat, iisque bibliothecas ornasse *). Constat caeterum, Christianos tempore inuasionis Arabum bibliothecas in ecclesias transportasse. Sic Comes *Adalphus* bibliothecam in sancto Acisceli templo reposuit n).

Haec haecenus. Iam de singulis bibliothecis Hispanis ab Arabibus constitutis videbimus. Erant vel publicae, vel priuatae. A priuatis publicae videntur originem duxisse, quod partim ex historia nonnullarum bibliothecarum publicarum Hispano-Arabum apparet, partim e rerum natura iam certum videtur. Publicae enim bibliothecae literarum studium magis commune et per omnes ciuium ordines propagatum arguunt. Singuli autem prius literis operam dare solent, quam vniuersae ciuitates.

Copiosius possemus hac de re differere, si liceret fontes Arabicos de bibliothecis Hispanis adire, cum plures hoc de argumento scripserint. *Ben Alkathibi o)* in libro analectorum descripsit vrbes a se perustratas, simulque recensionem addidit virorum doctissimorum ex iis ortorum et bibliothecarum ibi repertarum. *Abi Baker Mohamad Ben Khair Ben Khatipha p)* Hispanus descriptionem edidit septuaginta bibliothecarum, quae in variis Hispaniae vrbibus ad publicum vsum tunc tempo-

k) *Casiri* II. p. 135. l) *Casiri* I. p. 46. m) *Casiri* praefat. Vol. I. p. 5. *) Omnino vtrique populus et Hispani et Arabes alter alterius linguae sedulo operam dedisse videtur. Quare etiam in Hispania libri sunt reperi sermones Hispano, sed literis Arabicis, et in Africa libri arabico idiomate, sed literis Hispanis exarati. Not. at extr. T. 4. p. 626. Multa etiam vocabula, a fonte arabico cadentia, ab Hispanis ciuitate donata reperiuntur. Quae de re omnino videantur opera haec: vocabula arabica introducidos en la lengua Castellana, recopilados en Granada por el santo officio. *Petri de Alcala* vocabulista aravigo en letra castellana. Salam. 1505. 4. *Francisc. Lopez* syllabus corruptarum vocum arabicarum, quae in lingua hispanica vsurpantur. 1600. n) *Schott* Hispania illustrata T. IV. p. 221. o) *Casiri* II. p. 169. p) *Casiri* II. p. 71. et ex eo *Andres* T. I. p. 123.

temporis patebant. Idem omnes illas bibliothecas perlustrauerat, lucubrationemque suam usque ad annum Eg 520. Chr. 1126. perduxerat. Etiam *Abu Abdalla Mohamad Ben Giaber q)* anno Eg. 715. Chr. 1315. descripsit bibliothecas priuatas et publicas a se visas. — Ceterum, si licet antiquos Orientalium mores cum recentioribus comparare, cuique bibliothecae publicae custos erat additus, qui per omnes hebdomadis dies, excepto die sacro, petentibus libris inspiciendos et euoluendos tradidit, ita tamen, ut libris modo in bibliotheca ipsa, nunquam inter priuatos parietes vterentur. Etiam catalogos librorum conficere solent, qui autem non solum inscriptionem libri cuiusque continent, sed etiam de auctore et argumento, in libro tractato, agunt.

§. 2. De bibliothecis priuatis.

Mohamad Ben Raphat Alanuit Jazidita a) origino Illiberitanus, ortus in oppido Toros (طرس) Granatae et Cordubae literis vacans, insignis tum iurisconsultus et philologus magnam voluminum copiam proprios ad vsus, accurata manu exscripserat, quam postea testamento Cordubensi bibliothecae legauit. Obiit Eg. 303. Chr. 915.

Afscha Bent b) filia *Ahmedi* ducis, poetria Cordubensis, cuius carmina magna tum laude in academia Cordubensi legebantur, moriens Eg. 400. Chr. 1009, reliquit locupletissimam et lectissimam bibliothecam.

Abdelrahman Ben Othman Alsadphi Abulmethreph c) Toleti Eg. 427. Chr. 938. natus, studiorum causa Orientem cum peragrasset, praetiosiores Codices vbique magno pretio coemptos secum in Hispaniam asportauit. Decessit Eg. 403. Chr. 1012.

Ahmad Ebn Mohamad Abu Giaphar d) vulgo *Ben Maimon* magnam supellestem librorum conquisiuerat, quam vero flammae, urbem Toleti corripientes, absumserunt. E vita cessit *Ahmedus* Eg. 400. Chr. 1009. —

Abdalla Ben Hajan Atruschi e) Valentinus, iurisconsultus, tam copiosam bibliothecam sibi comparauerat, ut obeunte eo Eg. 484. Chr. 1091. haeredes eius voluminibus saccos centum et quadraginta implerent. —

Abdalla Ben Mohamad f) vulgo *Dilnun Abu Abdalla e* tractu Guadalaxarae natus Eg. 500. Chr. 1106. ad libros rariores colligendos Hispaniam, Syriam et Africam perlustrauit. Eius bibliotheca triginta millibus aureorum aestimata fuit. Decessit Septae Eg. 591. Chr. 1194. —

Abi.

q) *Casiri* II. p. 152. a) *Casiri* II. p. 89. b) *Casiri* II. p. 149. c) *Casiri* II. p. 144. d) *Casiri* II. p. 140. e) *Casiri* II. p. 133. f) *Casiri* II. p. 120.

Abilhagiag Joseph Ben Abi Isac Ben Nahmisch g), ni fallor Tole-
tanus, etiam bibliothecam habuit clariorem. In eius usum describe-
bantur plures Codices Eg. 627. Chr. 1226. —

Abdelrahman Ben Joseph Ebn Rochia Alazharami h) Fessanus natu,
Cordubam inhabitans, bibliothecam egregiam habuit, quae testamento
filiae legata, quatuor aureorum millibus veniisse traditur. Decessit
Eg. 605. Chr. 1208.

§. 3. De bibliothecis publicis.

Bibliotheca Cordubensis.

Primo instituta a nonnullis fertur ab *Hakemo II*, qui Eg. 350.
Chr. 961. Cordubensis regni imperium acceperat. 60000 volumini-
bus constituisse dicitur a). Index librorum horum implevit 44 volu-
mina, nisi fortassis huius rei auctores falsa quaedam hic tradunt. Con-
stat enim b) *Saladinum* Eg. 567. Chr. 1171. extincto Fatimitarum in
Aegypto chalifatu, cum potiretur bibliotheca regia 100000 volumina
tantum reperisse, cum in Aegypto tamen longe diutius iam studia li-
terarum floruerint. Hoc autem constat, quod hic nobis sufficiat,
Hakemum II. bibliothecam Cordubensem emendo Codices, multosque
exscribendos curando ditasse. Caeterum, quod vulgo dicunt, *Hake-
mum II.* fundatorem illius bibliothecae fuisse, quam falsum sit, quis-
que videt, cum iam antea a nobis narratum, *Mohammedem Ben Ra-
phat Alomui Yaziditam* anno Eg. 303. Chr. 915. mortuum bibliothecam
propriam regiae Cordubensi legasse, quam ergo iam ante hunc annum
fundatam fuisse necesse est.

Bibliotheca Toletana.

Josephus Ben Abdelaziz Ben Odaisa c) vulgo *Abulhagiagaeus* ex
oppido Schorion (شورين) natus, Toleti iurisprudentiam docuit, ibi-
que ad publicum usum bibliothecam congegit. Decessit Eg. 505.
Chr. 1117. —

Bibliotheca Granatenfis.

Saeptissime vero Granatensem bibliothecam apud *Casfrum* lauda-
tam reperimus, ex qua postea multi Codices in bibliothecam Escuria-
lensem sunt translati d). Ineunte saeculo Eg. VIII. *Mohamad Ben Ah-
mad Ben Pharag Ben Schocras Abu Abdalla e)* Tartensis praefectus bi-
bliothecae fuit, quum antea bibliopolae artem in ipsa Granatae vrbe
exercuisset. Ob diplomatis cuiusdam regii furtum in exilium missus,

H 2

mortuus

a) *Casiri I.* p. 258. b) *Casiri II.* p. 158. c) *Ruffel I.* l. I. Th. II. S. 48. *Casiri II.*
p. 38. 201. 202. d) Quod iam in prolegomenis monuimus. e) *Casiri II.* p. 148. d) *Cas-
siri I.* s. 57. et multis locis. e) *Casiri II.* p. 80.

mortuus est Eg. 732. Chr. 1331. Caeterum bibliotheca Granatenſis abundaſſe videtur libris rariſſimis, quorum catalogus ab anno Eg. 611. Chr. 1214. ad calcem Cod. Eſcurialenſis MCXXV apud *Cafrium f)* reperitur.

Bibliotheca Veleſiana.

Diu bibliotheca publica caruiſſe videtur Veleſiana ſchola. *Mohamad Ben Mohamad Ben Ali Almadhogi Aba Abdalla g)* Veleſianus, Eg. 688. Chr. 1289. natus, moriens bibliothecam reliquit locupletiffimam vndique conquiſitam et comparatam, ex qua deinde publica bibliotheca conſtata eſt. —

Bibliotheca Malacitana.

Etiam haec bibliotheca legatis donis conſtata videtur. *Mohamad Ben Mohamad Ben Edris Ben Malek Alcodai Aba Baker h)* vulgo *Al-kailuz* Oſyſiponenſis, rhetor et poeta clærus, deceſſit peſte correptus Eg. 750. Chr. 1349, collegio Malacitano haerede ex quadrante relicto, cuius pars ampliſſima erat bibliotheca. Simili modo *Mohamad Ben Mohamad Ben Lebi Alkanani Aba Abdalla i)* Malacitanus, vir immenſae doctrinae, qui quoniam tempore floruerit, non liquet, bibliothecam ſuam collegio Malacitano legauit.

CAP. III.

DE ITINERIBVS LITERARVM CAVSA AB HISPANO-ARABIBVS SVSCEPTIS.

Quantum ad ingenium humanum melius excolendum cognitio aliarum regionum valeat, non eſt quod hoc loco fuſius exponamus, cum omnes omnium temporum clariſſimi viri in eo conſentierint *). Etiam inter Arabes Hispaniam incolentes plures videmus, literarum propagandarum atque excolendarum cauſa, itinera ſuſcepiſſe. Videtur per ea tempora ſolemnis fuiſſe virorum doctorum mos, in varias orbis plagas excurrere, partim, quod etiam noſtris temporibus fieri ſolet, viros literatos viſendi, conſulendique gratia, partim eorum ſcripta cum hispanis academiis communicandi cauſa. Alterum hoc quidem noſtra aetate ratione faciliiori effici poteſt, florentibus artis typographicae et curſus publici vtiliſſimis inſtitutis. Hiſpano-Arabes pera-

f) I. p. 465. g) *Cafiri* II. p. 81. h) *Cafiri* II. p. 83. i) *Cafiri* II. p. 83. 84.

*) De duobus Mohammediſis ſaeculo nono Indiam et Sinam aduenſibus vid. *Notices et extraits*. V. I. p. 156.

peragrarē solebant singulas prouincias Asiae et Africae, adibant Mecam, Bagdadum, Balkum, Samarcandum et Nisaburem, quarum incolae, cum et ipsi in Hispaniam migrare solerent, nobis documentum praebent, et Hispaniae viros haud desuisse clarissimos, tali admiratione atque honore minime indignos; praecipue autem Baforam se contulerunt, ad studium linguae Arabicae, ibi florentissimum, excolendum *). Caeterum studium exterarum regiones visendi etiam Iudaeos in Hispania habitantes inuasit, quorum plures itinera excolendarum literarum causa suscepisse e multis documentis comperimus, de quibus adeundus tantum *de Castro* a). Talia itinera etiam non multis incommodis premebantur; vbique terrarum enim beneuole excipiebantur viri docti, aut ab iis, qui in studio literarum versati erant, aut a doctoribus, qui scholas, templis sacris additas, gubernabant, aut a principibus ipsis, qui saepius hospitium instituebant in vltus virorum doctorum peregrinantium. Sed videamus singula.

Mothreph Ben Ija Algassani Abu Abdelrahman b) Granatensis, chronographus et geographus, Hispaniam et Africam peragrauit, vt audiret viros propter literarum studium celeberrimos. Decessit Eg. 377. Chr. 987.

Abdelrahman Ben Othman Alfadphi Abulmuthreph c) Toletanus, studiorum causa Orientem perlustrauit, indeque multos Codices secum in Hispaniam exportauit. Decessit Eg. 402. Chr. 1012. —

Ahmad Ben Omar Ben Anes Aladri Abulabbas d) Almerienensis in Asiam profectus est, vt audiret viros huius temporis literarum studio claros. Obiit Eg. 478. Chr. 1085.

Mohamad Ben Khalaph Ben Saed Algassani e) vulgo *Alabli* Siluenfis Asiam et Africam studiorum causa peragrauit. Decessit Eg. 547. Chr. 1151. —

Abu Mohamad Abdelhac Ben Athia f) edidit Eg. 533. Chr. 1138. itinerarium Arabico-Hispanum. —

Abdalla Ben Ija Ben Abi Habib Abu Mohamad g) Siluenfis, vir immensae doctrinae et ad praefecturae in patria honorem euectus. Sed studiorum amore permotus hoc munere se abdicauit iterque per Africam et Asiam literarum et literatorum causa suscepit. Obiit apud Persas Eg. 551. Chr. 1156. —

Abdalla Ben Mohamad h) vulgo *Dilnun Abu Abdalla* ex tractu Guadalaxara, de quo iam supra diximus, Hispaniam, Africam et

H 3

Syriam

*) Oelsner S. 193. a) *de Castro* I. p. 21. b) *Casiri* II. p. 147. c) *Casiri* II. p. 144. d) *Casiri* II. p. 135. e) *Casiri* II. p. 122. f) *Casiri* II. p. 165. g) *Casiri* II. p. 128. h) *Casiri* II. p. 120.

Syriam librorum emendorum causa peragrauit. Deceffit Eg. 591. Chr. 1194.

Abdalla Ben Soliman Abu Mohamad i) vulgo *Ebn Hanthallo* Granatenfis, ob munus grauitatem, cum nempe praefectus plurium vrbiũ Hispaniae eſſet, intra fines patriae ſe continuit et ad audiendos viros doctos tantum Valentiam, Saetabin, Almeriam, Cordubam, Hiſpalin et Malacam migravit. Deceffit Granatae Eg. 612. Chr. 1215.

Abdelmalek Ben Ali Ben Said Ben Khalaph Algaſſani k) alias *Abu Maruan* Almerienſis in Orientem profectus eſt, vt virorum clarorum ſcholis intereſſe poſſit. Magna librorum copia collecta, cum in patriam rediret, nauis ſua, prope Malacam a Chriſtianis capta. Deceffit Eg. 614. Chr. 1217.

Obaidalla Alcaſm Ben Joſeph Ben Ali Altagibi l) Valentinus in lucem emiſit Eg. 626. Chr. 1228. itineris Hiſpano-Africani deſcriptionem.

Mohamad Ben Jahia Ben Heſſham Alkhazragita m) vulgo *Ebn Albardhai* Aſiam peragrauit viros in eloquendi arte verſatiſſimos conſulturus, vt linguam arabicam in Hiſpania puriorem et cultiorem redderet. Deceffit Eg. 646. Chr. 1248.

Mohamad Ben Ahmad Abu Abdalla n) vulgo *Ebn Aliatim* Almerienſis Hiſpaniam, Africam et Aſiam literarum cauſa perluſtrauit. Poſtea virorum doctorum, quos cognouerat, vitas et ſcripta publicauit. Obiit Eg. 663. Chr. 1264.

Ali Ben Muſa Ben Said o) natus in Alcala la Real per Africam et Aſiam profectus eſt. Obiit Tuneti Eg. 685. Chr. 1286. —

Abu Mohamad Alabderita p) Valentinus auſor itinerarii Africani prodeuntis Eg. 688. Chr. 1289, quod de literatura et literatis Africae agit.

Abu Abdalla Mohamad Ben Giaber q) Accitanus, de quo iam ſupra dictum eſt. Hiſpaniae, Africae et Syriae loca peragrauit Eg. 715. Chr. 1315. et de viris doctis eorum, opus compoſuit.

Mohamad Alcaſi Abu Abdalla r) vulgo *Ebn Geber* Accitanus, vt cognosceret literatos Orientem et Occidentem perluſtrauit, eorumque vitas deſcripſit et opera. Denatus eſt Eg. 746. Chr. 1345.

Obaidalla Ben Abdalla Alſchun Almapherita s) ſtudioꝝ cauſa varias regiones perluſtrauit.

i) Caſiri II. p. 300. *Firez von Dombay Geſchichte der mauritanischen Könige.* Th. 2. S. 142. k) Caſiri II. p. 121. l) Caſiri II. p. 169. m) Caſiri II. p. 126. n) Caſiri II. p. 125. o) Caſiri II. p. 110. p) Caſiri II. p. 165. q) Caſiri II. p. 162. r) Caſiri II. p. 87. s) Caſiri II. p. 130.

CAP. IV.

DE NONNVLIS ARABVM IN HISPANIA MINORIS
MOMENTI INSTITVTIS LITERARIIS.

Varia esse et praeter academias et bibliothecas instituta, quibus literae suffulciri et augeri possunt, quisque videt. Et in Hispania talia reperimus, quorum recensio hic est.

Primum nempe Cordubae accipimus academias linguae arabicae, rhetoricae et poeticæ institutas esse a *Mohamad Ben Joseph Ben Abdalla Altamim Almozen* vulgo *Aba Althaher* dicto, qui Cordubae decessit Eg. 538. Chr. 1143. Vir ille CaesarAugustanus singularis fuit eloquentiae et plures euulgauit sermones in illa academia habitos, quos ad modum confessorum Hariri denominauit confessor Cordubenses a).

Aliud eiusmodi institutum fuit Granatae, academia nempe Alcoranistica, quae in interpretando, recensendo et explicando Coranum verfabatur. Auctor illius fuit *Abdalla Ben Jabia Ben Abd Soliman Abu Alcaffer* b) vulgo *Ebn Alrabi*, Cordubensis, magnus sui temporis philologus et iurisconsultus, qui et praefuit Mundae, Rondae, Malacae et Granatae. Decessit Eg. 666. Chr. 1267.

Saetabi *Mohamad Ben Mohamad Abu Amer* c) vulgo *Almoncarrah* Saetabensis, historicus clarus, primam instituit academiam historicam, ante annum Eg. 541. Chr. 1146.

Denique ut hunc honoris causa nominem, *Mohamad Ben Ali Ben Pharah* d), medicus nobilis fuit ex vrbe Corella, excellens botanices scientia, *Nassiri*, Accitanæ regis medicus electus, hortum herbarium in sedibus regis instruendum curauit.

E P I M E T R A.

I. De literatura Hispano-Arabum per Europam dispersa.

Omnes fere disciplinae ab Arabibus in Hispania esse tractatas vidimus; atque haec sine dubio e studiis eorum fructus ceperunt, quamquam nulla ad perfectionis gradum aliquem ab iis fuerit producta. Priuati enim commodi studium (viri docti enim a principibus maxi-

a) *Casiri* II. p. 78. b) *Casiri* II. p. 101. *Andres* I. p. 255. Hic quæritur e *Casiri* non hauserit, male eius sensum capiens, Cordubae hanc alcoranisticam academiam floruisse contendit, errore, quem recte arguit auctor anonymus Hispanus in libro inscripto: *Disertacion historica sobre las Sociedades, colegios y academias* etc. Auctor ceterum singulari quid affirmare videtur, quippe qui nulla esse Saracenorum de literis merita contendit, Christianorum autem et illius temporis doctrinam omni laude superiorem existimat. Vides potius studium in religione, quam ineptis et absurdas opiniones semper pariat! c) *Casiri* II. p. 121. *Andres* I. p. 254. d) *Casiri* II. p. 89.

maximis praemiis ornabantur) a), et ambitio detestanda multos ad literarum studium incitavit. Deinde cum e graecis fontibus, saepissime deprauatis, haurirent, cum imaginationi plus tribuerent, quam philosophiae et naturae percrutationi (nempe superstitio eos retinebat), apparet multas fuisse causas, quare non plus commodi literis attulerint. In eo autem maxime Arabes literis utiles fuisse videntur, quod colligerent et quasi coaceruarent opes et thesauros literarios, illis temporibus, quibus tenebrae omni fere terrarum orbi incumbabant. Atque ita immortaliter de bonis literis meruerunt Arabes; ita ut, si sermo est de restauratoribus literarum temporibus medii aevi Arabes potius quam paucos illos Graecos transfugas nominem, qui praeter linguae graecae cognitionem, omnium disciplinarum expertes erant.

Quodsi quaerimus de propagatione literarum bonarum apud Arabes illis obscuris temporibus seruatarum, facilis est responsio. Arabes enim Palaestinam, Syriam, Armeniam vtramque, Asiam minorem, Persiam, Indiae partem, Aegyptum, Numidiam, Barbariam usque ad Nigri flumen, Lusitaniam, Hispaniam, partem Italiae, Siciliam, Cretam, Cyprum, et alias maris mediterranei insulas sibi subiecerant, ita ut omnis terrarum orbis, literarum lumine collustratus, vnum tantum agnosceret dominum. Adsunt etiam aliae rationes. Primo enim illa aetate arctior confociatio inter Orientem et Occidentem fuisse videtur, quae multa facere potuit ad literas orientales et occidentales promouendas; etiamsi Arabes tantum in Hispania familiaritatis vinculo cum Africanis coniunctos cogitemus; qui ipsi societate cum Oriente et Occidente iuncti erant. Postquam enim Arabes inde a septimo saeculo Syriam, Aegyptum et omnem Africam septentrionalem sibi subiecerant, Alexandria non amplius sola mercaturam fecit cum iis, qui Europam incolebant. Respublica Veneta, ut hoc exemplo utar, iis seruos, e regionibus Caucaii petitos armaque vendidit, lucri cupidine superante religionis praeconcepas opiniones. Interdicta enim pontificis maximi contemnebant b), neque opprobria imperatorum Byzantinorum curabant c). — Porro iudaei, per maximam partem Europae dispersi, maximeque in Hispania florentes (quam regionem, praecipue urbem Cordubam, maximus eorum numerus petierat anno 1040, quo a chalis Babylonis expulsi erant d)) usque ad annum 1492, quo a christianis in exilium mittebantur, illam coniunctionem Occidentis cum Oriente alere et continere valebant. Satis enim instructi linguae arabicae scientia

a) *Cassiri N.* p. 28. 37. *Ol. Cels.* p. 267. b) *Marin Roriz civilis.* T. I. p. 206. T. II. p. 55. c) *ibid.* II. p. 161. d) *Barrolocci T. III.* p. 668.

tia e) atque cum omnibus fere populis coniuncti, plurimum valebant ad literas propagandas f). Denique Occidentales ipsi, literarum studio expergefacti quasi e somno, fontes literarios ipsos in Hispania adibant. Paucos horum virorum, auctoritate magna pollentes, nominasse sufficiat. *Gerbertus*, inde ab anno Chr. 999. pontifex maximus sub nomine Sylvestris II, Cordubae philosophiae arabicae et mathematicis literis operam dederat g). Inprimis arithmeticae et geometriam excoluit, et fortassis primus zifras arabicas ex Hispania in reliquis Occidentis regiones transplantavit. *Adelardus* Anglus saeculo vndecimo redux ab itinere per partem diuisionis Arabiae, latine reddidit Euclidis elementa h). Saeculo XII *Robertus* Retenensis Anglus et *Hermannus*, Dalmata primi in Hispania ipsa Coranum latinum fecerunt i). *Danielus Morleyus*, Anglus, clarissimus sui temporis mathematicus circa annum 1190 Toletum adiit studiorum causa k). Multum interesset exponere, de studio linguae arabicae medio aevo propagato; quam tamen quaestionem mihi, breuitatis studio, praetereundam esse censui. Vnde enim hauscrunt scientiam linguae arabicae illi Iudaei, quibus saeculo decimo tertio *Alphonfus* utebatur ad conficiendas claras illas tabulas astronomicas, quas maximis sumibus edi iussit, nisi ab Arabibus Hispanis? Christiani ipsi orientalium linguarum studia promouere studuerunt. *Raymundus*, Penysfurtensis, ordinis Sancti Francisci monachorum praefes, literaturam arabicam et iudaicam propagare studuit l). *Gerardus* Cremonensis saeculo XII adiit Toletum, vt edisceret linguam arabicam, quam edoctus deinde *Ptolemaei* Almagestum et opera medica *Rhazis* et *Avicennae* latine interpretatus est.

Nullus erat finis, si singulas disciplinas enumerare vellem, quarum in studiis qui versabantur, Arabes sibi et praeceptores et moderatores eligebant. Cuius rei vnum exemplum attulisse sufficiat, Qui nempe scholae medicae Salernitanae praeerant, compendium medicum conscribi curarunt, secundum praecepta scholarum medicarum Fessanae, Cordubensis et Toletanae, in vsum studiosae iuuentutis in hac Salernitana, tum temporis totius occidentis clarissima Aesculapii sede m). Etiam hebraicae grammaticae studium postea Iudaei ad normam grammaticorum Arabum, qui de sua scripserant lingua, instituerunt n).

Qualem

a) de Castro I. p. 5. cf. Indicem huius libri, in quo 32 Rabbini Hispani memorantur, qui arabice libros exarabant (rabinos españoles, que esoribieron en arabe). f) *Fabricius* XIII, p. 254. g) *Pezii* thesaur. T. I. P. II. p. 147. inest opus mathematicum Gerberti. h) *Selden* ad Entych. p. 156. i) *ibid.* p. 157. k) *Ol. Coll.* p. 383. l) *Henke Kirchengeschichte* Th. II. §. 329. m) *Ackermann* histor. stud. medic. Salernitan. n) *Höttinger* Imago p. 119.

Qualem fructum singulae disciplinae ex illis institutis Arabum in Hispania ceperint, difficile dictu foret, cum desint fontes; tamen hand parum quaedam certe profecisse videntur. Apparet hoc ex Hispano-Arabum in sola poetica arte inuentis. Hispano Arabs fuit *Ali Ebn Taher Alhaili* o), qui primus omnium Arabum de poetica licentia scriberet. Hispano-Arabs *Mehieldin Alarbi Alhatemi Althai*, Cordubensis, excogitauit carmina ordine alphabetico disposita, decem versibus constantia. Obiit Eg 638. p). *Almad Ben Abdabboli* Hispano-Arabs ptimas edidit odas, eiusque vestigijs postea plures egregij poetae intiterunt, quorum catalogum vide apud Casirium q). Neque tamen poesis prae reliquis disciplinis ab Hispano-Arabibus fuit exulta. Alia vero inuenta, quae a nonnullis Arabibus in Hispania tribuuntur, hoc loco praetermittenda censuimus, quippe quae longiori disceptationi locum darent. Dico inuentionem notarum numerorum r), vsum magnetis lapidis s), tormentorum bellicorum et pulueris nitrati t), croci u), vini adusti, texturæ florum bombycis v) et rotarum cuiusdam generis, vasibus ligneis instructarum, quibus utebantur in hortis rigandis w).

II. De versionibus graecorum auctorum ab Arabibus confectis.

Omnis fere literatura Arabum ex graecis fontibus deriuanda est. *Aristotlem, Hippocratem, Galenum, Ptolemaeum, Dioscoridem, Apollonium* Laodicensem et *Pergaeum, Archimedeum, Throdosum, Autolycum, Aristarchum, Hipparchum* et *Euclidem* maxime tractarunt. Talibus igitur tantum auctoribus studuerunt Arabes et in vernaculam linguam conuerterunt, quibus mathematica, historia naturalis, physica, astronomia et medicina illustraretur. Poetas graecos tantum abest, ut studio suo amplecterentur, ut potius ipsis tanquam monotheismi osiores inuisi essent: praetereaque iis frigere videbantur. Ex omni orientali antiquitate solus *Theophilus* Edeffenus, monachus Maronita, *Almodi* regnante, *Homeri* *Iliadem* syriacè reddidit, circa annum Chr. 770. a). Historiam liberarum ciuitatum Graeciae Arabes non curabant, cum ipsi dominis, nullis legibus circumscriptis, vterentur, apud quos maiestas populi nulla erat. Eandem ob causam oratores graecos aspernabantur, philosophiam moralem Graecorum cum Corano non consentientem abiiciebant. — Inter *Aristotelis* interpretes inclarauerunt *Abu Baschar, Jahia Ben Aidi, Honaim, Mata, Abu Jahia Al Meruzi, Esfander Jahia Al Nahaoui, Alfarabi*.

o) *Casiri* I. p. 123. p) *Casiri* I. p. 122. q) I. p. 123. r) *Gatterer* *Uelgesch.* S. 587. *Denina* reponse p. 17. s) *Andres* I. p. 121. *Denina* p. 19. t) *Carter* S. 56. *Pflor* S. 502. *Casiri* T. II. p. 65. u) *Buchmann* Th. 2. S. 27. v) *Alfarabi* II. p. 405. *Lischer* Th. I. S. 399. w) *Gregoire essay* p. 15. cf. omnino *Randel* *neue Staatskunde* Th. II. S. 641. a) *Oelsner* S. 162. *Abulfarag*, *Poleck* p. 148.

Alfarabi et Alkendi b). Porro *Abraham Abdalla c)*, *Abulvalid Mohamad Ben Ahmad Ebn Roschd* (Averroes), cuius interpretatione utebatur *Thomas Aquinas*, et alii Scholastici, antequam textum graecum accepissent d). — Inter *Galeni* interpretes magnum sibi fecere nomen *Abu Anram Moses Ben Abeidalla Ben Maimon e)*, *Ali Ben Redhuani f)*, *Honain Ben Ishaac g)*, *Albatregni, Abu Giaphar Mohamad Ben Musa h)*. — Plurium operum *Hippocratis* interpretes Arabes laudat *Herbelottus i)*. Celeberrimi eorum fuerunt *Honain Ben Ishaac*, *Cosiba Ben Lura*, *Ishaac Ben Jahia*, quorum prior in consicienda sua versione usus est pluribus graeci textus exemplaribus; multos praeterea viros doctos in consilio adhibuit k).

Inter harum versionum Arabicarum calumniatores elucet *Renandotus l)*, qui eiusmodi versiones, inprimis illam *Hippocratis*, parum accurate et male fidas existimat. Cuiam igitur plus tribuimus, eine an *Salmasio*, qui *Dioscoridem* ex arabica versione se esse emendaturum promissit m); quamvis etiam hic, alio loco n), sic habet: "*Arabi iste* (de Cebetis interprete sermo est) *multa adtexuit, alia vero detraxit, plura interpolavit, inuertit, nec pauciora, non ipsi intellecta, perperam et contra mentem graeci auctoris expressit. Quod non huic tantum versioni, vel paraphrasi peculiare est, sed fere omnibus commune quaecunque hodie ab Arabibus e graeco expressas videntur.*"

Sunt, qui contendant, illas versiones Arabum omnino non e textu graeco, sed e versionibus factas esse. Contrarium iam vidimus de *Honaino*. Attamen certa exstant exempla versionum graecorum auctorum e versionibus syriacis arabice factorum, vt *Theophrasti a Jahia Ebn Adda et Ibrahim Ebn Tarwin* translati o). Etiam vetus reperta est arabica *Dioscoridis* translatio, in qua syriacae multae voces ad marginem adiunctae reperiuntur, tanquam primaevi, quod illa versio repraesentabat, exemplaris p). Neque historia contradicit. Graecos enim, ob perturbationes saeculi V et VI, in Syriam lugientes, linguae syriacae ibi operam dedisse, haud absolum est statuere. Syri iterum linguae graecae studuerunt, ob res religionem illiusque fontem, Novum nempe testamentum, spectantes q). Itaque statuimus, initio quidem versiones quasdam graecorum auctorum a Christianis fuisse factas, eosque hac in re vernacula, h. e. syriaca, vfos fuisse lingua, deinde vero etiam Arabes ipsos, graecis literis excultos, ad versiones suas ipsos graecos adhibuisse

b) *Herbelotus* p. 128. c) *Casiri* I. p. 306. d) *Casiri* I. p. 185. e) *Casiri* I. p. 249. f) *Casiri* I. p. 249. g) *Casiri* I. p. 240-249 251. h) *Casiri* I. p. 252. i) l. v. Keisab. el. *Casiri* I. p. 304. k) *Casiri* I. p. 240. coll. 250. l) apud *Fabricium* I. II. c. 24. p. 681. m) *Casiri* I. p. 238. n) praefat. ad tabul. Cebetis. o) Alia esset *Ebrd Jrsa* in catalogo libr. syriac. edit. ab *Ab. al. Echellensi*, iterum expresso in *Affemani* bibl. orient. I. T. III. p. I. p) *Fabrizius* T. XIII. p. 252. q) *Brucker* hist. phil. T. III. p. 150. *Buhle* ad *Aristotel.* T. I. p. 317.

buille fontes. Caeterum eiusmodi versiones non omnimodo absolutas et perfectas fuisse. Non est quod miremur. Quid enim? Nonne graeca lingua illius temporis longe a puritate antiqui aetici sermonis abhorrebat? Ipsa Graecia fere Platonem et Aristotelem summi ignorabat, graecaeque dictio quam longissime ab orientali distabat. Inde apparet simul, non omnibus versionibus arabibus vnum idemque praetium statui posse. Si vero saltem vnus et alter interpretum Arabum diligenter et accurate verba graeci auctoris secutus est, non video, quare critici graeci, linguarum orientalium studio assumpto, nullum ex his fructum capere possint. — Illas vero Arabum versiones ex translationibus latinis esse confectas r), ineptum est dicere. Quid enim? Nonne Latini *Aristotelem* et alios graecos scriptores ab Arabibus accipere? s) Prima latina *Aristotelis* versio, ex Arabico confecta, saeculo XIII in Occidentem venit t); et maxime Arabes studiis Latinorum profuerunt u), quippe qui tum temporis in altissima barbarie demersi iacebant. *Friedrico* II. regnante, principe optime de bonis literis merito, magni praetii aestimabantur auctorum graecorum, e fontibus arabibus deriuatae versiones. Ille nempe imperator scholae Bononiensi in Italia latinam *Aristotelis* versionem dono dedit, partim ex arabico, partim e graeco textu confectam v). Idem princeps auctores ex arabico verti curauit, inprimis *Platonem*, *Aristotelem*, *Ptolemaeum* et alios. Auctores graeci ipsi demum post Hierosolyma expugnata a. 1453 in Italiam et Germaniam venerunt w). Ante hoc tempus, et nostris in regionibus, arabica, quantum fieri potuit, utebantur versionibus. *Albertus Magnus Aristotelem* arabicum in academia Parisiensi explicari iussit x).

Caeterum Iudaei iterum has Arabum versiones graecorum hebraicas secute y). Arabes praeterea auctores etiam latinos transtulisse, quod iam *Erpennius* z) affirmavit, probari posse videtur ex *Banquieri* supra laudato opere, in quo p. 6. haec sunt verba: *De los autores, cuyas maximas se citan en esta obra, vnos son latinos, como l'arron, Columella y Palladio, otros etc* Secundum *Herbelottum* a) saepissime apud Arabes scriptores etiam *Plinius* laudatur, quod tamen pro certo equidem non affirmauerim, illum enim Codicem bibliothecae Parisiensis, inscriptum: بالحكمة بالهنوس كتاب سر الخليفة, cognomento *الحكيم*, nullo modo, quod *Herbelottus* suspicatus erat, versionem *Plinii* continere, doctus exposuit *Cel. Sylvestre de Sacy* b). De Livio autem arabice verso nil certi constat c). Codicem Iustinianum arabice versum, mirum esse figmentum, satis stabilibus argumentis demonstravit *Conring* d). De *Orosio* autem arabice verso dierte loquitur *Mahrizi* e).

Haecenus de versionibus graecorum auctorum ab Arabibus institutis. Quodsi verum est, quod *Leo Africanus* f) ex historiographo Bagdadensi *Græzi* avert, apud Arabes Codd. graecorum scriptorum, postquam arabice versi essent, combustos plerumque fuisse, magnum inde detrimentum literaturae classicae obortum sit, necesse est.

r) quod Ioan. Ludov. Fives opp. T. I. p. 412. placuit s) *Ol. Celf.* p. 226. t) *Conring* suppl. p. 337. u) *Seniger* epist. IV. 562. p. 640. Not. et extr. T. VI. p. 587. v) *Conring* p. 95. Omnino de meritis huius principis in re literaria doctissime disputavit *Cel. Schneider* ad *Friederici* II. reliqua Vol. I. praefat. p. XI. Vol. II. p. 81. w) *Selden* ad *Eutyoch.* p. 156. x) *Antonius* T. II. p. 452. y) *Bartolucci* T. I. p. 452. z) *Oriat.* p. 53 54 a) *L. v. Relinas.* b) *Not. et extr. T. IV. p. 107.* c) *Heeren* T. I. p. 129. d) *Suppl.* p. 248. 249. e) *de Sacy* ad *Abdollah.* p. 496 510. f) *sp. Hottinger* bibliothecar. quadripart. p. 248.

